

Đôi dòng minh bạch

“Huyền thoại Kim Quang Sứ” là câu chuyện về một vị Thiên Sứ đã vì phạm tội gây nên chiến tranh Thiên Giới, gieo hạt giống tội lỗi cho loài người nên bị gọi là Ma Vương, Chúa Quỷ... nhưng thật ra, ngài cũng chỉ là một nạn nhân của mê chấp mà thôi.

Tác phẩm được viết như một truyện ngụ ngôn và lời văn tự sám, hối hận về những tội lỗi của mình đã gây ra. Huyền thoại về vị Thiên Sứ sa ngã ấy, ở mỗi tôn giáo, dân tộc đều có cách kể riêng, có hơi khác nhau đôi chút về văn từ, nên tác phẩm được diễn giải, giản lược vài tình tiết so với các truyền thuyết giúp độc giả dễ dàng hiểu rõ hơn nội dung một huyền thoại đã được lưu truyền từ xa xưa của nhân loại.

Câu chuyện kể về cuộc xung đột, đấu tranh giữa các mặt tích cực và tiêu cực, lực lượng Minh Triết và Vô Minh, Thiện và Ác, trách nhiệm và quyền lợi, công và tư... đó cũng chính là những cuộc chiến giữa lương tâm và dục vọng trong mỗi chúng ta, một Tiểu Vũ Trụ, Tiểu Thiên Địa. Tư tưởng, ý chí và hành động của bản thân mỗi người là quan trọng nhất quyết định bên nào chiến thắng. Mỗi người chúng ta đều phải vượt qua các trận chiến khốc liệt ấy trên bước đường hướng về Chân, Thiện, Mỹ, hạnh phúc chân thật, sự giải thoát toàn diện, tự do cả về thể xác lẫn tinh thần.

Trong mọi sự vật, hiện tượng đều luôn tồn tại song song hai mặt đối lập, tích cực và tiêu cực, chúng luôn đấu tranh mạnh mẽ nhằm triệt tiêu lẫn nhau, nhưng cũng

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

luôn bổ sung cho nhau chặt chẽ, không thể tách rời hai mặt này ra khỏi một chủ thể. Đối với mọi vấn đề, ta phải đối diện, tìm ra phương pháp giải quyết tích cực nhất.

Cuộc sống là một món quà do Thượng Đế đã ban cho chúng ta, chúng ta phải trân trọng và biết cách sử dụng món quà ấy sao cho hữu dụng nhất để sự tồn tại của ta thật sự có ý nghĩa giữa đời này.

“Mở rộng lòng mình, trân trọng những gì ta đang có, tha thứ cho bản thân và kẻ khác” là thông điệp Thủy Liên Tử muốn gửi đến quý độc giả.

Câu chúc quý vị thân tâm an lạc, thường tinh tấn trên bước đường tìm về Đạo Pháp

Đêm đêm ngồi đếm giọt sầu rơi
Lặng lẽ gieo duyên khắp đất trời
Tiên cốt phàm thân am Phật Tánh
Nhắc hồn khách tục bớt rong chơi

Thủy Liên Tử

Mục lục

Trang

001.....	Đôi dòng minh bạch
003.....	Mục lục
004.....	Chương 1 Tín nhiệm
032.....	Chương 2 Nguồn gốc tội lỗi
043.....	Chương 3 Đại chiến Thiên Giới
056.....	Chương 4 Sám hối
064.....	Chương 5 Tàn duyên
075.....	Chương 6 Âm Quang chi trung
088.....	Chương 7 Long Hoa Hội
113.....	Chương 8 Hạnh phúc chân thật
120.....	Chú thích của tác giả

Chương 1

Tín Nhiệm

Trong vũ trụ bao la với muôn vàn tinh tú lấp lánh, nơi một góc tối không có lấy một ánh sao le lói soi tỏa, ở nơi hư không tịch mịch, tối tăm lạnh lẽo ấy, có một vị Thiên Sứ cô độc.

...

Thiên Sứ ấy vẫn còn đang trong trạng thái bất tỉnh mà tự vấn:

“Uhm... Ta đang ở đâu đây?”

Kim Quang Sứ nhìn quanh mình, nhưng chẳng có gì cả, chỉ toàn bóng tối cô tịch.

“Sao mọi thứ lại mờ ảo, tối tăm quá?”

Ánh sáng của ta đâu rồi?

Tại sao lại như thế này?

Ta vẫn luôn giữ gìn thận trọng bên mình mà!?”

Ngài nhìn vào đôi tay mình, vẫn chưa hết kinh ngạc và hoảng loạn, trước mắt ngài cũng chỉ có một màu tối đen huyền hoặc.

“Lạnh quá... ta cần ánh sáng của ta... đâu rồi? Ta phải tìm ra ánh sáng của mình!

Ta còn nhiệm vụ quan trọng nữa, ta phải mang ánh sáng thương yêu ấm áp của Từ Phụ đến những nơi tối tăm, lạnh lẽo còn thiếu tình thương.”

Từ xa xôi, bất giác bỗng xuất hiện le lói một tia sáng ấm áp, dù chỉ là một điểm sáng le lói nhỏ nhoi, nhưng giữa không gian cô tịch ấy, điểm sáng đó lại tinh khôi vì

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

diệu vô cùng.

“Ah, kia rồi, đợi ta với, đừng bay nhanh quá, đừng rời bỏ ta.”

Trong niềm vui mừng hân hoan, ngài lao về phía có ánh sáng, bay mãi mà tia sáng thì cứ xa dần xa dần. Nhưng khi gần đến đóm sáng ấy, ngài vừa đưa tay khê chạm vào liền bị bật ngược ra, ngài lấy hai tay che đỡ trước mặt mình.

“Aaaaa...”

....

“Ah... umh... thì ra chỉ là giấc mơ.”

Hình ảnh bị ánh sáng đánh bật ra lại tái diễn liên tục trong tâm trí ngài rất rõ ràng.

“Tại sao ta chẳng thể chạm vào ánh sáng được? Trước đây, nó vẫn luôn ở bên ta, ta giữ gìn cẩn thận lắm mà!”

Ngài nhắm nghiền mắt lại hồi tưởng...

“Nhưng dù sao... dù trong mơ hay thực tại đi nữa, xung quanh ta cũng chỉ toàn bóng tối, lạnh lẽo vô cùng. Dường như ta chẳng còn nhớ nổi đã từ bao giờ, cả thân thể ta, trái tim ta và trí não của ta nữa, đã trở nên quen thuộc với cảm giác lạnh lẽo và cô độc...”

Ta nhớ, đó là khi ta bắt đầu có những người bạn là Huyền Mộng, Ngông Cuồng và Tham Vọng.

Huyền Mộng là một tuyệt sắc giai nhân, tay trái của nàng cầm chiếc Phong Oa, là một cái tổ ong với những chú ong vàng vây quanh, tay phải cầm một ly pha lê hứng những giọt mật từ chiếc tổ ấy nhỏ xuống. khắp người nàng được choàng một dải lụa mỏng với bảy sắc màu của cầu vồng. Tấm lụa ấy luôn tung bay phấp phới

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

bởi có những chú ong bay lượn đùa giỡn trên ấy, làm dãy màu sắc chuyển động không ngừng, trông vi diệu lắm thay.

Ngô Cuồng là một thanh niên tuấn tú, phục sức có màu được xen lẫn giữa hai sắc xanh biển và đỏ thẫm. Mái tóc của hắn là ngọn lửa đỏ hồng xen lẫn chút vàng ánh kim đang bập bùng cháy phừng phừng, hai chân hắn lại đạp trên cặp Phi Dao Luân Xa, là hai bánh xe đầy những lưỡi dao sắc nhọn tua tủa. Trên tay hắn luôn tung hứng một quả cầu màu đen kịt có mấy luồng ám khí vùn vủ xung quanh, được gọi là Hắc Không Cầu, nó có thể tạo nên những vùng không gian tối đen.

Tham Vọng là một lão già có dáng người nhỏ thó, quái dị, hai mắt sâu hoắm thâm quầng. Lão ăn mặc trông thật ngộ nghĩnh với chiếc áo choàng dài che mắt cả chân. Lão có hai đôi tay. Một đôi tay nhỏ nhắn mọc ra từ hai lỗ tai rộng như tai voi. Đôi tay còn lại thì dài và ốm với những móng tay dài nhọn hoắt.”

Kim Quang Sứ hồi tưởng về quãng thời gian mà ngài từng một mình bay đến những nơi tối tăm, cô tịch, làm bừng sáng lên hơi ấm của tình yêu thương và công chánh cho những nơi như thế.

“Khi ta đến những nơi còn bị Vô Minh bao phủ, lúc trở về, ta linh cảm có luồng dị khí dõi theo ta, thì ra đó là bọn chúng!”

Trở về đến cung điện của mình, Kim Quang Sứ tựa lưng ngồi nghỉ dưới gốc một cây hoa nở ra bảy loại hoa báu rực rỡ. Trong lúc nghỉ ngơi, từ tận sâu thẳm tâm ý ngài thoáng hiện ý tưởng về ngôi Chí Tôn đầy uy quyền,

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

xung quanh là chư Thần Tiên đứng châu.

“Từ lúc đó, trong ta bắt đầu có những ý niệm quái dị. Ta muốn được ngôi nơi ngôi vị của Từ Phụ nên đã xúi giục những vị Thiên Sứ huynh đệ khác cùng ta tạo phản...”

Kim Quang Sứ đã đến các cung điện, động phủ của chư Thần Tiên khác kêu gọi họ cho mượn sức mạnh riêng của họ.

Trước tiên, Kim Quang Sứ hướng về Thủy Tinh Cung nơi cõi Thanh Thiên, ở đây có Bồng Lai Sơn được khắp Thiên Giới ca tụng là Bồng Lai Tiên Cảnh với cảnh đẹp lung linh huyền diệu, mây trời lãnh đăng, thiên không bao la xanh thẳm, vô cùng, vô tận. Tương truyền người nào hữu duyên, được những giọt nước cam lộ nơi này rưới lên mình thì tự khắc những tà niệm, chấp kiến sẽ đều tiêu biến, cõi lòng bất tịnh sẽ tức thì thanh tịnh, bệnh tật nghiệt chướng sẽ đều tiêu tán mà hồi hướng về Đạo Pháp. Thủy Tinh Cung tọa lạc gần Bồng Lai Sơn, là cung điện ngọc bích và băng phiến tinh khiết do nước kết tinh tạo thành, xung quanh bán kính tầm chín dặm là một pháp giới hình cầu được kết tinh từ bọt nước, trước cửa cung điện có Song Ngư canh giữ.

Từ không trung bao la vô tận, một luồng kim quang rực rỡ phóng thẳng xuyên qua lớp pháp giới thủy tinh nhẹ nhàng, tiến thẳng đến trước cánh cổng Thủy Tinh Cung. Từ luồng sáng ấy, thân ảnh Kim Quang Sứ xuất hiện trong chiếc đạo bào màu trắng lấp lánh những tia sáng vàng rực điểm xuyết theo thân áo, Song Ngư cùng đồng thanh kính chào:

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

“Cung nghinh Kim Quang Đại Tiên Trưởng giáng lai.”

“Chào nhị vị, ta muốn vào thăm Thủy Tinh Thiên Sứ Trưởng, nhị vị mở cửa cho ta với.”

Song Ngư liền quấy mình bơi lượn thành một vòng tròn ngay chỗ cổng rồi tránh sang hai bên. Cánh cổng Cung điện ấy liền nhanh chóng hóa thành bọt nước tan biến tức thì, để lộ một thông đạo thẳng hướng vào trong hiện ra ngay trước mắt Kim Quang Sứ.

Dẫn từ ngoài cổng Cung vào đến Chánh Điện là con đường lung linh tươi đẹp với những tinh linh thủy tộc, từ hải tảo, san hô, hải tinh, thủy liên đến ngư trùng các loại đều tung tăng bơi lượn trong làn hơi nước tinh khôi dịu mát. Khi Kim Quang Sứ đến chánh điện, Thủy Tinh Thiên Sứ Trưởng vẫn đang quán chiếu các cõi giới khác trong vũ trụ bằng những quả thủy cầu bay lững lờ trong cung điện của mình. Thủy Tinh Thiên Sứ Trưởng là vị Thiên Sứ có mái tóc dài vô cùng, mái tóc ấy cũng chính là một dòng nước chảy róc rách. Bên cạnh ngài có một Thủy Long Thần uy nghi dũng mãnh. Dáng vẻ hiền từ của ngài và phong thái uy nghi của Long Thần là hai hình ảnh bổ sung cho nhau một cách tuyệt vời, làm cho cảm giác của bất cứ ai khi tiếp cận với Thiên Sứ cũng cảm thấy dễ chịu, yêu mến, kính trọng ngay từ ánh nhìn đầu tiên.

Khắp chánh điện có những loài hoa cỏ mọc dưới nước với đầy đủ màu sắc sống động. Xen lẫn trong những đám rong rêu thủy thảo ấy là hàng hà sa số những ngọc ngà châu báu, ánh sáng phát ra lúc ẩn lúc hiện trông thật

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

huyền ảo. Thêm nữa, từng đàn cá nhỏ bơi lội tung tăng đùa giỡn khắp nơi, cảnh tượng ấy thanh bình biết bao. Dừng lại trong chốc lát để tận hưởng cảm giác khoan khoái dễ chịu nơi đây, Kim Quang Sứ đến gần Thủy Tinh Thiên Sứ Trương rồi mở lời:

“Thanh Tịnh Tử hiền đệ, đã lâu không gặp, dạo này công việc của đệ vẫn ổn chứ?”

Thanh Tịnh Tử nhẹ nhàng vẫy tay, các quả cầu bọt nước liền dạt sang một bên, ngài tạm ngưng công việc của mình, khẽ nhìn Kim Quang Sứ rồi đáp lời:

“Huynh biết đấy, với một Thiên Sứ Trương thì mọi ngày đều như nhau thôi. Cai quản các tinh linh thuộc tính chất của mình, làm cho thuộc tính ấy luôn được vận hành tích cực trong toàn cõi vũ trụ chẳng phải việc dễ dàng. Bên cạnh đó, còn có nhiệm vụ đặc biệt riêng của từng yếu tố thuộc tính nữa, nhưng so với công việc của các huynh thì có lẽ việc của đệ vẫn còn nhẹ nhàng!”

“Cũng là thói quen thôi đệ à! Nếu ngày nào không đi đến những nơi tối tăm làm cho vũ trụ này thêm âm áp tình yêu thương của Từ Phụ, ngày đó ta cảm thấy như sự tồn tại của mình trong cõi vũ trụ bao la này thật vô vị. Sau khi ta mang ánh sáng khai hoang các nơi tối tăm, đệ là người phải làm tiếp nhiệm vụ mang nước đến làm nguồn sống cho các nơi ấy, cũng khá vất vả đó chứ!”

“Việc của đệ làm vẫn còn sau Phong Tinh Thiên Sứ Trương, huynh ấy còn phải làm cho các nơi đó có không khí rồi mới đến phiên đệ mang nước đến. Nhưng nếu không có tình thương yêu, sự âm áp của Từ Phụ cùng với mối hòa ái của Từ Mẫu đã làm cho hai khí Âm

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Dương hòa hiệp lại với nhau... chắc hẳn chúng ta cũng chẳng có việc gì để làm huynh nhỉ?

Hôm nay sao đại huynh rảnh rồi đến thăm tiểu đệ thế? Công việc chúng ta nằm ở từng giai đoạn khác nhau nên dịp để gặp gỡ cũng không có nhiều, phải chăng huynh có tâm sự gì nên muốn gặp đệ chăng?”

“Lâu quá không gặp, ta cũng muốn đến xem các huynh đệ khác như thế nào ấy mà. Thật tình ta cũng có chút việc muốn hỏi nhờ đệ giúp đỡ!”

“Huynh cứ tự nhiên!”

Kim Quang Sứ hơi trầm ngâm, lặng thinh một chốc rồi nhẹ nhàng nói:

“Sắp tới, nếu ta có việc cần đến sức mạnh của đệ, đệ có hoan hỷ không?”

Thanh Tịnh Tử không tránh khỏi để cho biểu tình ngạc nhiên của mình thị hiện rõ ràng trên gương mặt thanh tú ấy trong vài sát na, ngài nhẹ nhàng đáp lời:

“Kìa, sao huynh nói gì lạ thế? Chúng ta là huynh đệ của nhau mà. Nếu huynh có việc cần dùng đến sức mạnh của đệ thì đâu cần phải hỏi, tất nhiên là được chứ. Đệ rất hãnh diện nếu như mình có thể giúp được gì cho huynh.”

“Thanh Tịnh Tử... đệ có thể... cho ta xin... một ít Thủy Châu không?”

“Tuởng việc gì khó chứ Thủy Châu thì đệ có thể cho huynh bao nhiêu cũng được. Huynh cần bao nhiêu hạt?”

Trước sự nhiệt tình không cần suy nghĩ của Thanh Tịnh Tử, Kim Quang Sứ vẫn còn một chút khách sáo e dè rồi nói với ngài:

“Đệ không hỏi xem ta xin Thủy Châu làm gì sao?”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

“Nếu là huynh xin, đệ chẳng cần hỏi, đệ tin chắc huynh sẽ sử dụng nó một cách hữu ích cho vũ trụ này.”

“Ta chỉ cần ba hạt là đủ.”

Chẳng cần nói gì thêm, Thanh Tịnh Tử đưa tay ra, Thủy Long Thần hiểu ý ngài, liền nhả vào đó ba hạt Thủy Châu nhỏ bằng đầu ngón tay long lanh tuyệt đẹp.

Nâng niu ba hạt Thủy Châu trong tay, Thanh Tịnh Tử trao tận tay Kim Quang Sứ.

“Đây, xin đại huynh hãy giữ lấy.”

“Đa tạ hiền đệ. Làm phiền đệ nhiều quá, ta hồi cung đây. Nếu có dịp, đệ ghé qua Kim Quang Cung thăm ta, chúng ta cùng nhau hàn huyên nhiều hơn...”

Nở trên môi một nụ cười khả ái, Thanh Tịnh Tử nhẹ gật đầu đáp lời:

“Vâng ạ! Nếu có thời gian, đệ sẽ đến thăm. Khi nào cần đệ giúp điều chi, huynh chỉ cần gọi tên đệ là được, đệ sẽ đến chỗ huynh, không cần huynh phải đến tận đây.”

“Uhm. Tạm biệt. Đa tạ đệ về Thủy Châu và sự đón tiếp hôm nay nhé!”

“Hẹn sớm ngày tái ngộ với huynh!”

Kim Quang Sứ rời khỏi Thủy Tinh Cung liền hóa thành luồng sáng vàng rực rỡ biến mất trong không trung. Thủy Tinh Thiên Sứ Trưởng đã dễ dàng giúp đỡ Kim Quang Sứ, trao cho ngài ấy báu vật mà chẳng cần hỏi xem vị ấy muốn dùng vào việc gì. Cũng vì Kim Quang Sứ có tình thương bao la trong vũ trụ, có lòng nhiệt tâm với công việc nên Thủy Tinh Thiên Sứ Trưởng vô cùng ngưỡng mộ, tin tưởng tuyệt đối.

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Kim Quang Sứ tiếp tục hành trình của mình. Lần này ngài hướng về Hỏa Tinh Cung nơi cõi Xích Thiên. Ở cõi này, khắp nơi đều có ánh hồng quang ấm áp, núi non hùng vĩ, thiên không nhuốm màu hỏa quang, cảnh vật khắp nơi đều mang dáng dấp hoàng hôn đỏ thắm, ánh sáng hồng ấy làm toát lên nét đẹp kiều sa ả ả hiện hiện của các loài kì hoa dị thảo nơi này. Trên thiên không, thỉnh thoảng có những chú linh điều Hỏa Phụng Hoàng cùng cất lên tiếng hót thánh thót nghe rõ thành từng giai điệu thanh tao, du dương như tiếng ngân nga các bài thi thần, cổ chú của chư Thiên tộc Khôn Na La mỗi khi xướng ngâm truyền Pháp.

Hỏa Tinh Cung nằm trên đỉnh Thiên Không Hỏa Sơn, là một dãy núi hùng vĩ bao la vô cùng tận. Nơi ấy có Hỏa Lang Thần canh gác, khi thấy Kim Quang Sứ đến, Hỏa Lang liền cúi mình chào đón:

“Đại Tiên giáng lai, Hỏa Lang hân hạnh đón tiếp!”

“Chào Hỏa Lang, ta có chút việc cần gặp Cung Chủ!”

“Vâng, mời ngài thông thả nhập cung.”

Dứt lời, Hỏa Lang đứng sang một bên, công cung điện liền mở rộng chào đón Kim Quang Sứ, ngài khẽ gật đầu cảm ơn Hỏa Lang, nhẹ nhàng bay thẳng vào trong.

Bên trong Hỏa Tinh Cung, giữa cung điện điểm lệ lấp lánh những hơi lửa bập bùng, Hỏa Tinh Thiên Sứ Trưởng đang ngồi tịnh tâm trên đóa sen đỏ hồng nơi chánh điện. Thiên Sứ có mái tóc là ngọn lửa đang cháy bùng, phát ra điểm quang rực rỡ, khắp toàn thân có ánh lửa hồng tỏa ra một làn hơi ấm áp. Do đang nhắm nghiền đôi mắt nên cặp chân mày rậm rạp đỏ rực đầy uy nghiêm

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

lại mang nhiều nét thân thiện. Vừa thấy Kim Quang Sứ bước vào, Thiên Sứ liền tiếp đón nồng nhiệt:

“Ồ, hôm nay ngọn gió nào đưa một vị Đại Tiên đây quyền uy đến nơi này thế?”

“Huynh lại quá lời rồi. Chúng ta cũng như nhau thôi chứ có gì là lớn với nhỏ ở đây?”

“Vâng, mời huynh xem này.”

Vừa nói, vị Thiên Sứ ấy vừa đưa tay hướng về những ánh lửa đang bay lững lờ khắp trong nội cung của mình. Khi ấy Kim Quang Sứ nhìn quanh thì thấy khắp cung điện đều có những ánh lửa lung linh bay tới bay lui thấp sáng nơi này. Khung cảnh vô cùng huyền ảo với các ngọn lửa nhảy múa thành những hình thù ngộ nghĩnh. Đốm lửa đang cháy bập bùng thì bay lên cao phát ra tia lửa hai bên và hóa thành một chú chim, chú chim bay lượn lại sà xuống và biến thành một bông hoa rực rỡ, bông hoa ấy lại nhảy lên và hóa thành một chú thỏ chạy nhảy lăn tăn, chạy chán rồi thì chú thỏ đó lại biến thành một chú cá bay lượn vô tư vô ưu giữa không trung... Kim Quang Sứ đang mãi miết nhìn ngắm cảnh tượng ngoạn mục ấy, Hỏa Tinh Thiên Sứ Trương lại hỏi thêm:

“Thánh Hỏa cũng là Hỏa Thiên Sứ có những quyền năng giống ta, đệ ấy cũng tạo nên những ngọn đèn thiên nhiên như thế này được mà, sao huynh lại tỏ ra ngạc nhiên thế?”

“Đệ ấy phải dùng hầu hết năng lượng của mình trong các cuộc khai hoang, nên ta chưa được thấy những tạo vật vi diệu như thế này bao giờ.”

“Thế à! Khi có dịp đi cùng, huynh nói đệ ấy làm cho

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

huynh xem, có khi còn đẹp hơn thế này đây chứ. À, huynh có việc gì lại đến nơi này? Chắc không chỉ là ghé thăm ta thôi phải không?”

“Thật tình... chẳng giấu gì Diễm Quang Tử huynh đây, đạo này công việc của ta có hơi vất vả hơn trước. Nơi Vô Minh Giới có những thứ tồn tại hiểm ác mà ta khó khăn lắm mới đuổi chúng đi được, sau đó còn phải mang đến cho những nơi tối tăm ấy có thêm ánh sáng, tình yêu thương của Phụ Mẫu... Có những lúc ta thấy Thánh Hỏa rất mệt khi phải dùng cạn quyền năng của mình làm ấm lên những nơi vô cùng lạnh lẽo...”

“Thế nên huynh muốn mượn lửa của ta phải không?”

Việc đó chẳng khó khăn gì. Nhưng lửa của ta và lửa của Thánh Hỏa khác nhiều đấy nhé. Lửa của Thánh Hỏa chỉ có thể làm ấm lên vạn vật, duy trì sự sinh tồn nơi ấy. Lửa của ta lại có sức nóng mãnh liệt hơn bội phần, có thể đốt cháy mọi thứ thành tro bụi, ngay cả những thứ kim loại cứng rắn nhất cũng phải tan chảy. Nếu không cẩn thận khi sử dụng, huynh có thể làm hại mọi người, mọi vật xung quanh huynh, ngay cả chính bản thân huynh cũng gặp nguy hiểm khi nó bộc phát ngoài tầm kiểm soát của mình đây.”

Kim Quang Sứ nhìn Diễm Quang Tử với ánh mắt cương nghị đầy quyết đoán:

“Được! Ta hiểu rõ điều đó, ta sẽ sử dụng nó một cách cẩn thận. Ta chỉ dùng lửa của huynh làm một nguồn năng lượng dự trữ cho Thánh Hỏa khi đệ ấy kiệt sức.”

“Nếu huynh nói vậy, ta yên tâm rồi. Huynh hãy dùng thử món này xem sao.”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Diễm Quang Tử liền đưa tay ra, từ trong lòng bàn tay của Thiên Sứ, một ngọn lửa bốc lên rồi cuộn tròn lại thành một hạt châu lấp lánh.

“Đây là Hỏa Châu, nó chứa đựng sức mạnh của ta trong ấy, huynh nhớ cẩn thận khi sử dụng. Có nó như có ta đây. Nếu có sự cố gì xảy ra, huynh gọi Thanh Tịnh Tử đến ngay nhé, chỉ có đệ ấy mới có thể chế ngự được sức mạnh của ta khi nó bộc phát ngoài tầm kiểm soát!”

Dặn dò xong, Diễm Quang Tử trao cho Kim Quang Sứ viên hỏa châu sáng lấp lánh với hơi lửa vẫn đang phát ra âm ỉ.

“Đa tạ huynh đã giúp đỡ! Thánh Hỏa chắc sẽ vui lắm khi có được sự tiếp sức này!”

“Cho ta gửi lời hỏi thăm đệ ấy cùng chư huynh đệ khác nhé. Công việc của chúng ta dường như chẳng cho chúng ta có thời gian để sống cho riêng mình đây nhỉ?”

Nghe những lời tâm sự ấy, Kim Quang sứ không khỏi trầm tư.

“Uhm... có lẽ thế. Nếu không có lửa của huynh, chúng sanh sẽ chẳng thể sống nổi những khi trời trở nên lạnh giá. Huynh còn phải trông chừng, nếu có sự cố liền lập tức giải quyết nữa chứ. Làm một người lãnh đạo thì trách nhiệm chẳng nhẹ nhàng như nhiều kẻ vẫn tưởng...”

“Thôi huynh về nghỉ đi, ta tiếp tục công việc của mình. Nơi phía nam Đệ Bát Địa Hoàn vừa có một ngọn núi lửa thức tỉnh, gần đó là khu rừng có nhiều sinh vật đang cư trú.”

Vừa dứt lời, Diễm Quang Tử hóa thành cột lửa biến mất. Kim Quang Sứ còn lại một mình giữa chánh điện

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

của Hỏa Tinh Cung, ngái ngấm nhìn cảnh vật nơi đây một lượt rồi lặng lẽ rời cung.

“Tạm biệt, mong là chúng ta sẽ có nhiều thời gian gặp nhau hơn, huynh đệ của ta...”

Kim Quang Sứ hóa thành luồng sáng rời khỏi Hỏa Tinh Cung, bay thẳng đến Mộc Tinh Cung nơi cõi Huỳnh Thiên. Ở tầng trời này, khắp nơi đều sáng dịu dàng như buổi bình minh, cỏ cây hoa lá đơm chồi nảy lộc khắp chốn. Đâu đâu cũng ngập tràn sức sống mãnh liệt của muôn vật loại với đủ thứ kì hoa dị thảo, chim muông cầm thú. Chư Thiên Nhạc Càn Thát Bà thường xuyên nhóm họp quây quần lại bên nhau thành từng nhóm khoảng ba đến chín vị và hòa tấu nên những khúc nhạc phiêu bồng ngây ngất lòng người, thanh âm trong trẻo du dương khiến những ai hữu duyên nghe thấy liền tiêu tan những phiền não trong thân tâm.

Mộc Tinh Cung nằm giữa khu rừng thiêng liêng Hỷ Ái Lạc với bạt ngàn những cây đại thụ hình thành nên rừng thiêng này. Trước cổng Cung có các cây Bồ Đề Tuệ Nhãn, Bồ Đề Tam Bảo, Kim Cang, Sala... cành lá um tùm vững chắc che kín lối vào, những cây thiêng liêng vi diệu ấy cũng nghiêng mình vui vẻ cúi chào khi thấy Kim Quang Sứ đến thăm Cung Chủ của mình, các dây leo làm rào chắn nơi cửa cũng tự động dang ra cho Kim Quang Sứ tiến vào trong.

Giữa chánh điện trong cung có một cây đại thụ to lớn hùng vĩ, tàng lá sung túc bao phủ khắp cả cung, nói một cách chính xác hơn thì cả cung điện được hình thành bởi những tàng lá đan xen vào nhau của cây đại thụ này.

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

Trên các tàng lá tươi tốt ấy có muôn hoa khoe sắc, những trái cây chín mọng, thơm lừng tỏa ngát hương thanh khiết trong ánh sáng lung linh, huyền ảo như những giọt sương sớm đang hoan hỷ đón chào ánh bình minh mỉm cười chiếu rọi nơi đây. Cây cỏ thụ nơi đây to lớn hơn cây Thất Sắc Hoa nơi Kim Quang Cung của Kim Quang Sư bội phần. Mỉm cười ngắm nhìn sức sống mãnh liệt ấy một chốc, Kim Quang Sư cất tiếng gọi:

“Hiền muội có đó chăng, hỡi Diệu Hương Tử?”

Vừa dứt tiếng gọi, có một nụ hoa rất lớn bắt đầu lay chuyển, cành cây nhẹ nhàng hạ nụ hoa ấy xuống, mặt đất liền nở trăm muôn loài hoa, từ các bông hoa mới nở ấy lại xuất hiện những loài côn trùng bướm ong bay lượn sinh động, tuyệt đẹp vô cùng. Nụ hoa dần hé mở nhẹ nhàng như thiếu nữ mỉm cười e thẹn, giữa đóa hoa vừa mãn khai ấy, Mộc Tinh Thiên Sư Trưởng vô cùng lộng lẫ với chín sắc hoa trên thân mình.

Nàng có mái tóc dài óng ả, bồng bênh bay trong gió với một nhánh hoa ngọc lưu ly bạch sắc được cài trên mái tóc rục rờ tràn đầy sức sống, chiếc áo nàng khoác được kết thành từ nhiều đóa hoa tươi thắm. Các chú bướm ong bay lượn đậu lên mái tóc nàng, làm nàng càng thêm xinh đẹp bội phần. Trên cổ tay xinh xắn và nơi cổ chân thon thả của nàng cũng được các bông hoa quấn quanh tạo thành những chiếc vòng hoa tuyệt vời.

Diệu Hương Tử đứng dậy, nhẹ nhàng từng bước chậm rãi đến chỗ Kim Quang Sư, dưới mỗi bước chân trần của nàng, một bụi hoa nở rộ xuất hiện trên thảm cỏ xanh tươi đỡ lấy đôi bàn chân ngọc ngà ấy. Những tưởng nàng đi

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

đền đầu thì nơi ấy sẽ biến thành một vườn hoa tràn đầy sức sống của thảo mộc. Hương thơm ngào ngạt thanh khiết vi diệu mỗi lúc một rõ ràng hơn trong làn không khí trong lành nơi đây, khiến tâm hồn bất cứ ai trong pháp giới này cũng đều cảm thấy dễ chịu sáng khoái. Nàng nhẹ nhàng cất lời:

“Đại huynh đến đây có việc gì thế?”

Phải chăng lâu ngày không gặp, huynh nhớ khung cảnh tuyệt đẹp nơi Mộc Tinh Cung này nên mới đến đây thăm muội phải không?”

“Ha ha ha. Muội thật khéo lời. Quả thật, khắp Thiên Giới này khó có nơi nào đẹp như nơi đây. Cung của Từ Phụ thì mọi thứ đều trắng tinh, lung linh huyền ảo. Cung của Từ Mẫu lại đủ thứ sắc ngọc, đá quý. Vườn Ngạn Uyển có muôn vạn loài hoa khoe sắc. Có lẽ Cung của muội chỉ xếp sau những nơi ấy về sự đa dạng với những màu sắc vui tươi của cuộc sống thôi đấy nhỉ!”

Diệu Hương Tử khẽ mỉm cười khiêm tốn đáp lời với thanh âm trong trẻo:

“Huynh lại quá lời nữa rồi! Ngoài Cung của Từ Phụ Mẫu và Vườn Ngạn Uyển ra thì còn có các cảnh giới khác cũng đẹp vô cùng như Bồng Lai Sơn, Cực Lạc Cảnh, Lưu Ly Tịnh Giới... đấy chứ. Tuy rằng nơi này có đẹp thật, nhưng còn nhiều nơi khác đẹp hơn nơi này nhiều, mỗi nơi một vẻ, lại còn sự cảm thụ cảnh quan của từng đối tượng, nên ta đâu thể nói nơi nào là đẹp hơn đúng không huynh?”

“Hiền muội của ta quả vô cùng sắc sảo trong từng lời nói, cử chỉ hành động... huynh đây phục muội.”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

“Huynh lại đùa nữa rồi. Có việc gì khiến huynh phải đích thân đến đây thế?”

Diệu Hương Tử không khỏi tò mò, ngạc nhiên nhìn Kim Quang Sứ hỏi thăm. Ngưng thần một chút, Kim Quang Sứ liền nói rõ ý định của mình khi đến đây:

“Uhm... Công việc của ta luôn đến những nơi tối tăm lạnh lẽo hoang vu, nên ta rất nhớ những nơi có đầy sức sống như ở đây, lại còn được gặp hiền muội tài giỏi dễ mến nữa chứ...”

Nhẹ nhàng mỉm cười, Diệu Hương Tử đáp lại:

“Lại nữa rồi! Sao mỗi câu nói của huynh đều có thêm lời khen ngợi người ta hoài thế? Huynh chế nhạo muội đây sao? Nếu nói nhớ khung cảnh đầy sức sống, huynh đã đến chỗ Từ Mẫu rồi, đâu cần đến đây đâu, đúng không nè?”

Cho muội biết, muội có thể giúp gì được huynh?

Muội còn nhiều việc phải làm lắm đấy, nào là chăm sóc cho mùa màng được điều hòa, bốn mùa phải có đủ các loài hoa quả của từng mùa ấy được nở rộ cho vạn vật được cảm thấy cuộc sống luôn thay đổi tươi đẹp, lại còn phải luôn tạo ra những giống loài thảo mộc mới, vừa có thể làm cho cuộc sống thêm tươi đẹp, còn làm lương thực nuôi sống chúng sanh nữa chứ.

Nếu chỉ làm đẹp cho cuộc sống mà chẳng mang lại thêm điều ích lợi gì cho chúng sanh thì hóa ra muội là kẻ chỉ biết ham chơi thôi sao? Làm sao xứng đáng với sự tin tưởng của Phụ Mẫu và các huynh đệ, chúng sanh khác đã đặt nơi mình hả huynh?

Huynh mau nói đi, huynh cần gì?

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Nếu như huynh chỉ muốn gặp muội nói chuyện vui cười với nhau, muội không có thời gian đâu. Huynh có tâm sự gì cần chia sẻ, muội sẽ ở đây nghe huynh trút hết tất cả tâm tư tình cảm của mình, nói cho muội nghe với nào?”

“Tuy là huynh muội nhưng cơ hội trò chuyện cũng khó nhỉ?”

Vẻ bên ngoài lộng lẫy của muội khiến ai cũng ngỡ rằng muội chỉ dành thời gian làm đẹp thôi đấy chứ. Có ai ngờ muội lại là người làm việc hết sức nghiêm túc! Huynh muốn xin muội một ít hạt hoa có được không?”

Diệu Hương Tử không khỏi ngạc nhiên, phát tiếng cười lớn:

“Ha ha ha. Tưởng chuyện gì nghiêm trọng, huynh đến đây chỉ vì chuyện nhỏ nhoi này thôi sao? Huynh cũng muốn thử đóng vai tuồng của Thảo Mộc Thiên Sứ? Thú vị nhỉ! Huynh muốn những loài hoa như thế nào nè?”

“Theo muội, hoa nào là đẹp và có hương thơm ngào ngạt nhất?”

“Mỗi loài hoa đều có một vẻ đẹp, hương thơm, ý nghĩa riêng... nên muội đâu thể nói được đâu là loài đẹp và thơm nhất. Tùy theo ý thích của mỗi người trong một hoàn cảnh nào đó thì sẽ có loài phù hợp nhất với họ.

Thế huynh thích hoa như thế nào? Lộng lẫy, trầm kín, kiêu sa, trường tồn, hay là ôn hòa?”

“Loại hoa nào nét đẹp làm say lòng người, tượng trưng cho tình ái mãnh liệt ấy?”

“Đại hỷ! Ha ha. Hay đấy!

Đại huynh của ta hôm nay lại muốn gieo trồng một

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

loài hoa làm say lòng người, tượng trưng cho tình ái nữa chứ. Huynh lại lấn sang lĩnh vực của Ái Tình Thiên Sứ nữa rồi. Các vị ấy biết được chắc cũng sẽ không khỏi tò mò như muội đâu. Huynh muốn dùng nó để làm gì? Trồng trong Kim Quang Cung của huynh hay là trồng ở một nơi nào đó trong vũ trụ này?”

“Uhm, trong Kim Quang Cung, chỉ một cây là đủ rồi.”

“Huynh khiêm tốn quá!”

Mộc Tinh Thiên Sứ Trương liền đưa tay lấy từ vòng hoa trên tóc mình một hạt giống cho Kim Quang Sứ rồi dặn:

“Đây là hạt giống của Mai Côi, tượng trưng cho tình ái mãnh liệt. Huynh mang về trồng, thương thức sắc đẹp quyến rũ lòng người của hoa, huynh sẽ không thất vọng!”

Mất thời gian nhiều rồi, muội phải tiếp tục công việc của mình kéo hoa cỏ thiếu người chăm sóc, lại nở muện không hay đâu.”

Diệu Hương Tử nhắm mắt lại, đóa hoa to lớn khi này liền vươn cánh hoa ra, đỡ lấy nàng ngã tựa người vào giữa những bông hoa nhỏ trong ấy. Đóa hoa ấy khép cánh lại thành một nụ hoa, từ từ được cành cây nhẹ nhàng nâng lên vị trí ban đầu.

Kim Quang Sứ cười hỏi:

“Này hiền muội, làm việc sao giống đi ngủ quá vậy?”

Từ trong nụ hoa có tiếng của Diệu Hương Tử vang lên:

“Lại đùa muội nữa rồi! Người ta nhắm mắt lại quán chiếu khắp Tam Giới nơi nào đang cần hoa quả đơm bông kết trái mà. Thôi chào huynh, hồi cung an lạc nhé

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

đại huynh!”

Kim Quang Sứ chưa kịp nói thêm điều gì, từ trong nụ hoa ấy một cái vòi vươn dài ra, cuốn tròn Kim Quang Sứ lại đẩy ra khỏi công cung, liền đó các cây cỏ thụ cùng với dây leo khác nhanh chóng chấn lồi vào lại, không cho Kim Quang Sứ vào nữa.

“Hiền muội dễ mến... Tạm biệt muội!”

Nhẹ mỉm cười, Kim Quang Sứ biến thành luồng sáng vàng rực rỡ rời khỏi Mộc Tinh Cung.

Từ cõi Huỳnh Thiên, Kim Quang Sứ hồi hướng về cõi Kim Thiên, đây là tầng trời có màu sắc chủ đạo là màu vàng kim pha lẫn sắc trắng tinh khôi. Sắc màu ấy hòa với ánh sáng của những chú chim cánh vàng khổng lồ Ca Lô La thường hay bay lượn ẩn mình qua các đám mây trắng bông bành nhẹ lướt giữa thiên không, thoảng trong gió luôn có hương thơm nhẹ nhàng thanh tịnh phảng phất khắp nơi. Lại có thêm tiếng hót thánh thót du dương của mấy chú chim Ca Lăng Tầng Già hay nô đùa hợp tấu với những chú Khổng Tước cất lên các âm thanh vi diệu. Thoảng trong không gian an lạc ấy, những hồi chuông ngân vang trong gió làm cõi này thêm phần thanh tịnh biết bao.

Kim Quang Sứ ghé qua Kim Tinh Cung, cung điện được tạo tác từ vàng ròng tinh khiết với sắc vàng óng ánh tọa lạc trên Kim Sơn, một ngọn núi vàng và châu báu, cát nơi này cũng là những hạt vàng lấm tấm sáng lấp lánh khi có ánh sáng chiếu rọi vào.

Nơi này được bảo vệ bởi các chiến binh giáp vàng oai phong. Vẫn với dáng vẻ uy nghi của mình, Kim Quang

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Sứ từ thiên không giáng hạ đến trước công cung điện, ngài được đón tiếp nồng nhiệt và được các hoàng kim giáp chiến binh đưa vào nội Cung.

Giữa chánh điện của Kim Tinh Cung, Kim Tinh Thiên Sứ Trưởng ngự nơi ngai vàng lộng lẫy, rực rỡ với vô số ngọc ngà châu báu đầy cả cung điện, chói lọi khắp nơi. Bên cạnh ngai vàng là bộ Hoàng Kim Giáp và Hoàng Kim Bảo Kiếm được làm bằng vàng ròng, khảm trên ấy vô số ngọc quý chiếu sáng lấp lánh.

Ngài có mái tóc bạch kim, đôi mắt đen huyền, đồng tử ánh lên tia sáng tinh khôi như vì sao Bắc Đẩu giữa bầu trời đêm, sắc thân trắng hồng, thân hình cân đối và khoác trên thân mình bộ áo được đan bằng những sợi tơ vàng óng rực rỡ cùng vô số đá quý chiếu sáng lấp lánh. Kim Tinh Thiên Sứ Trưởng trông giống như ánh mặt trời ban mai chiếu rọi lên những hạt sương còn đọng lại trên cành lá làm cho cảnh vật thêm lung linh huyền ảo.

Dù rằng khắp cung điện là vàng bạc, ngọc ngà châu báu, nhưng dù chúng có đẹp đến đâu đi chăng nữa cũng chẳng thể nào sánh với vẻ đẹp huy hoàng lộng lẫy từ Kim Tinh Thiên Sứ Trưởng toát ra. Ngài là người hào phóng, thấy khách quý đến mừng rỡ đón tiếp ân cần.

“Ánh hào quang của huynh xuất hiện nơi này là một niềm vinh hạnh cho ta. Đã lâu rồi chúng ta không gặp nhau nhỉ?”

“Đúng vậy Thái Tinh Tử, cũng đã mấy trăm năm rồi từ lần gặp nhau ở buổi lễ kỷ niệm ngày Hội Bàn Đào chư Thần Tiên dự hội tại Diêu Trì Cung của Từ Mẫu. Thời gian cứ trôi, mỗi người đều có nhiệm vụ riêng của mình

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

nên dù những ngày lễ kỷ niệm trọng đại, chư huynh đệ khác có thể tụ họp về vấn an Phụ Mẫu, còn các Thiên Sứ Trưởng chúng ta ít có dịp gặp gỡ họ. Chúng ta chỉ gặp gỡ Phụ Mẫu trong những khoảng thời gian ít ỏi lại phải tiếp tục công việc rồi.”

Thái Tinh Tử mỉm cười với Kim Quang Sứ:

“Thôi, lâu ngày mới có dịp gặp nhau, đừng nhắc đến công việc nữa nè! Đại huynh có khỏe không?”

Ta được biết huynh cũng vừa đến thăm Thanh Tịnh Tử, Diễm Quang Tử, cả Diệu Hương Tử nữa phải không? Họ cũng vẫn luôn an lạc đấy chứ?”

“Tất nhiên rồi. Nếu có ai đó trong chúng ta có điều gì bất ổn thì vũ trụ này cũng sẽ mất cân bằng, những vật loại từ Vô Minh Giới sẽ dễ dàng lọt vào Thiên Giới.”

“Cũng lạ nhỉ? Từ khi Phụ Mẫu xuất hiện, tạo nên vũ trụ này, tất cả vũ trụ đều là huynh đệ của chúng ta, vậy còn lực lượng Vô Minh là gì?”

Tại sao họ tồn tại ở những nơi tối tăm lạnh lẽo đến thế, họ có phải huynh đệ của chúng ta không?”

“Phụ Mẫu là tình yêu thương, công bình, hòa ái. Thật ra, khi vũ trụ được hình thành thì ánh sáng của Từ Phụ chiếu rọi đến đâu, nơi đó sẽ có sự sinh tồn. Có những nơi ánh sáng chưa rọi đến, đó chính là ngoài ranh giới vũ trụ, không thuộc về Phụ Mẫu. Ở những nơi đó đã tồn tại những gì không phải là huynh đệ của chúng ta, họ không được sinh ra từ Phụ Mẫu.

Khi Phụ Mẫu xuất hiện, họ cũng đồng thời xuất hiện rồi đấy chứ. Vì họ là sự tồn tại đối lập với ánh sáng, tình yêu thương, bởi thế họ chỉ có thể tồn tại ở những nơi tối

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

tăm mà thôi, nơi có tình yêu thương, ấm áp thì họ khó sinh tồn được.”

Thái Tinh Tử trầm ngâm một chút..

“Những thứ không phải do Phụ Mẫu sinh ra, không thuộc về Phụ Mẫu ư... Uhm, họ cũng mạnh mẽ đấy chứ, vì họ xuất hiện đồng thời với Phụ Mẫu của chúng ta.”

“Thế nên mới nói: Đạo cao nhất xích Ma cao nhất trượng, Đạo và Ma luôn song hành là vậy!

Trước đây, ta chỉ gặp những kẻ bình thường, không mấy mạnh mẽ. Nhưng đạo này bỗng nhiên bọn họ mạnh hẳn lên, vì thế nên ta đến thăm hỏi và mượn sức mạnh của các Thiên Sư Trưởng khác để có thể đủ sức đương đầu với thế lực ngày càng lớn mạnh của họ đấy chứ.”

“Ta hiểu những khó khăn trong trọng trách mà huynh đang đảm nhiệm. Huynh cần điều gì, ta sẵn sàng đáp ứng. Một món pháp bảo đặc biệt, một bộ giáp trụ kiên cố hay bất kỳ báu vật nào trong cung điện này có thể giúp cho công việc của huynh?”

“Huynh có thể giúp ta một chiếc ngai vàng và một rương châu báu được không?”

“Chiếc ngai bằng vàng? Huynh xem cái ngai của ta có được không?

Rương châu báu... huynh đợi ta một lúc.”

“Nếu huynh đưa ta chiếc ngai mình đang dùng, vậy còn huynh thì sao?”

“Huynh lo gì việc ấy, ta sẽ làm một chiếc khác ngay ấy mà, đừng ngại gì cả, cứ tự nhiên nhé.

Để ta làm cho huynh chiếc rương ngay đây.”

Thái Tinh Tử nhẹ nhàng lấy một lọn tóc của mình rồi

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

thổi vào đó một làn hơi mát lạnh, lọn tóc liền biến thành một chiếc rương cực kỳ rực rỡ. Ngài lại chỉ tay vào chiếc rương, chiếc rương mở ra hút vàng bạc châu báu vào đầy cả rương. Thái Tinh Tử giao hai món báu vật ấy cho Kim Quang Sứ:

“Ta thật chẳng hiểu huynh muốn làm gì với hai món này, nhưng nếu huynh thật sự cần nó và nó hữu dụng cho huynh... ta cũng rất vui vì có thể giúp đỡ huynh trong những lúc cần thiết.”

“Cám ơn huynh, ta sẽ biến chúng thành những thứ vô cùng hữu dụng cho công việc của ta sau này. Đã làm phiền huynh mất nhiều thời gian và công sức rồi. Bây giờ ta phải đi đây.”

“Chúc huynh may mắn! Tuy rằng ta luôn bận rộn với các công trình kiến trúc đặc biệt, và việc chế tạo những thứ hữu dụng cho cả vũ trụ này nên cả Tam Giới đều cần đến sức mạnh của ta, nhưng ta sẽ thực hiện những yêu cầu của huynh trong thời gian nhanh nhất. Khi nào hữu sự, cần gì huynh hãy đến đây, chỉ cần có liên quan đến kim loại, bất kỳ thứ gì ta cũng sẽ làm được cho huynh.”

“Đa tạ! Tạm biệt hảo huynh đệ của ta!”

“Vâng, tạm biệt huynh, sớm ngày tái ngộ!”

Dứt lời, Kim Quang Sứ hóa thành luồng kim quang bay mất.

Tiếp sau đó, Thiên Sứ đến Thổ Tinh Cung nơi cõi Hạo Nhiên Pháp Thiên. Ở cõi này, các sự vi diệu vô cùng phong phú chẳng thể nghĩ bàn, thiên không được bao phủ bởi ngũ sắc hào quang thường soi rọi cho muôn vật nơi đây. Địa diện muôn hoa tô thắm, phi cầm tấu thú đều

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

có thể vui đùa trong cảnh thanh bình an lạc. Hương thơm dịu nhẹ, tiếng nhạc êm tai, tiếng chuông của Bạch Ngọc Chung nơi Bạch Ngọc Kinh cũng thường vang vọng đến đây khiến nơi này luôn tràn ngập trong thanh tịnh. Tiếng trống sấm của Lôi Âm Cổ từ Lôi Âm Tự cũng truyền đến tận đây, như thúc giục các chơn hồn nhanh chóng hồi hướng về với Đạo mà tinh tấn không ngừng nghỉ. Vì có những sự vi diệu như thế, nên cõi này được gọi là Hạo Nhiên Pháp Thiên, là nơi có rất nhiều các cung, các động phủ của chư Thiên Chúng thường hành các sự hộ pháp độ trì cho muôn loại trong Tam Giới.

Thổ Tinh Cung là cung điện nằm trong Thiên Sơn Bảo Thạch, được kết tạo bởi các phiến thạch anh tinh khiết đủ màu sắc long lanh, đặc biệt là các loại hoàng bảo thạch, lục bảo thạch có nhiều vô số kể. Nơi này được các Thạch Sư cùng tộc Ma Hầu La Già bảo vệ, khi nhìn thấy Kim Quang Sứ, họ nghiêng mình tránh sang hai bên cổng vào cung điện, hoan hỷ đón tiếp Kim Quang Sứ ghé thăm:

“Kính chào Đại Tiên, cung Chủ đang đợi ngài bên trong chánh điện!”

“Mến chào các vị, Ngọc Liên Tử chu đáo quá... ngài ấy đã thấu triệt mọi sự khi ta đến thăm các vị khác.”

“Vâng ạ, mời ngài nhập Cung.”

“Ta không khách sáo, hẹn gặp chư vị sau!”

Kim Quang Sứ bay vào Thổ Tinh cung, bên trong Cung này có được dáng vẻ thần bí với các thạch nhũ long lanh những hạt nước còn đang đọng trên các chóp nhọn của thạch nhũ. Từ ngoài cổng đi đến chánh điện

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

của Thổ Tinh Thiên Sứ Trưởng là một cầu thang uốn lượn, có hai hàng thạch anh trụ vàng óng mọc trái dài theo lối bậc thềm trông thật tinh khiết, huyền bí. Thổ Tinh Thiên Sứ Trưởng là vị Thiên Sứ với vẻ ngoài quý phái, mái tóc vàng dài, nàng mặc bộ trang phục được kết tinh từ các loại ngọc quý, lông lầy xinh đẹp vô cùng, trên tóc cũng được cài một chiếc vương miện với mười hai loại bảo thạch tinh tế khác nhau, màu sắc sặc sỡ.

Thấy Kim Quang Sứ bay vào chánh điện, nàng niềm nở đón tiếp mời Kim Quang Sứ ngự nơi chiếc ngai ngọc bích mình đang ngồi, còn nàng thì được một Thạch Xà cúi mình xuống đỡ nàng lên ngai trên mình của Thạch Xà. Thổ Tinh Thiên Sứ Trưởng ân cần hỏi thăm:

“Đã lâu không gặp. Công việc của huynh đạo này vẫn ổn chứ?”

“Cũng như mọi khi thôi hiền muội. Những việc chúng ta làm từ thuở khai Thiên lập Địa đến nay vẫn chẳng có gì thay đổi. Dù thời gian trôi qua, trăm muôn vạn năm sau hay lâu hơn nữa, có lẽ nó cũng vẫn gắn liền với chúng ta mãi mãi.”

“Có thể là vậy! Chỉ khi chúng ta không còn muốn làm những việc ấy nữa mới thôi. Khi ấy Phụ Mẫu sẽ giao lại trách nhiệm cho những huynh đệ khác, chúng ta có thể tìm việc gì đó để làm hay là nghỉ ngơi một thời gian cũng được đó chứ. Trông huynh có vẻ mệt mỏi quá, muội biết huynh đã ghé thăm các Thiên Sứ Trưởng khác rồi, các huynh đệ muội khác lo cho huynh lắm đấy. Hay huynh nói với Phụ Mẫu, huynh cần nghỉ ngơi một thời gian cho tinh thần được thư giãn đôi chút?”

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Trọng trách của huynh sẽ được những huynh đệ khác gánh vác, đến khi nào huynh bình tâm trở lại thì tiếp tục công việc của mình cũng được.

Huynh thấy ý kiến đó thế nào?

Một khoảng thời gian ngắn sống cho riêng mình, cũng không tệ đấy chứ?”

Nét mặt Kim quang Sứ không giấu niềm an vui khi nghe được những lời như thế.

“Đa tạ muội đã lo lắng cho ta... Ngọc Liên Tử. Với ta, công việc là một phần trong sự tồn tại của mình, nếu vì mệt mỏi đôi chút, phải làm cho Phụ Mẫu lo lắng, lại trút gánh nặng lên người khác cũng chẳng hay ho gì.

Tuy rằng trong thời gian gần đây, ta có hơi mệt mỏi, đó lại là niềm hạnh phúc trong ý nghĩa của sự tồn tại này. Muội hiểu rõ điều đó mà!

Nếu có ai đó muốn gánh bớt một phần trách nhiệm của muội, muội có bằng lòng không?”

“Trách nhiệm là trách nhiệm, muốn làm thì dù bao nhiêu cũng gọi là thiếu. Với vị trí là một Thiên Sứ Trưởng, chúng ta phải sinh tồn cho chúng sinh của toàn cõi vũ trụ này... dường như chúng ta chẳng có giờ phút nào để sống cho riêng mình, huynh nhỉ?

Nhưng muội khác huynh, nếu một lúc nào đó, muội thật sự mệt mỏi, cần nghỉ ngơi, muội sẽ nhờ ai đó chia sẻ công việc thay mình trong một thời gian, khi đã ổn rồi muội lại tiếp tục. Nếu huynh vì lo lắng, sợ không làm tròn bổn phận của mình, không muốn chia sẻ với ai những việc mình phải làm, liệu khi huynh quá mệt mỏi, ngã gục... những cộng sự với huynh sẽ như thế nào?

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Phụ Mẫu cùng các huynh đệ khác sẽ vô cùng lo lắng, đau lòng với tình trạng của huynh như thế. Nhưng quan trọng nhất là công việc của huynh vẫn phải để người khác làm đầy thôi, vậy sự chịu đựng ấy hóa ra cũng chẳng phải là việc tích cực!”

“Muội nói có lý. Nếu ta thật sự mệt mỏi, ta sẽ nhờ huynh đệ khác làm giúp ta công việc mang ánh sáng và tình yêu thương của Phụ Mẫu đến những nơi tối tăm. Còn ta... sẽ ngủ một giấc thật dài để có thể quên hết những lo âu, mệt nhọc.”

“Đúng đây, nghỉ ngơi khi ta thật sự cần thiết phải làm điều ấy. Lâu rồi mới gặp nhau, chúng ta lại nói toàn những chuyện liên quan đến công việc, đại huynh nhi. Huynh có cần muội giúp đỡ gì không? Muội sẽ làm hết sức mình nếu việc ấy nằm trong phạm vi của muội.”

“Muội có thứ gì giúp được tinh thần ta một thoáng yên bình khi cảm thấy mệt mỏi không?”

“À à... có lẽ thứ này sẽ thích hợp cho huynh!”

Vừa suy nghĩ, Ngọc Liên Tử vừa đưa tay lên không trung, từ tay của nàng xuất hiện một chiếc bình bằng thủy tinh. Nàng gọi một Thạch Xà khác đến, Thạch Xà liền thổi vào đây những giọt nước long lanh. Khi nước trong bình đã đầy, Thổ Tinh Thiên Sứ Trương đưa cho Kim Quang Sứ rồi dặn:

“Đây là An Thần Dược. Huynh chỉ cần uống một giọt thôi, nó sẽ giúp huynh cảm thấy thư thái, quên hết mọi mệt nhọc, lo âu chỉ trong thoáng chốc. Huynh nhớ chỉ một giọt thôi đấy, nếu dùng quá một giọt, huynh sẽ rơi vào trạng thái mất ý thức, chẳng còn nhớ gì cho đến khi

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

thuốc hết tác dụng. Nếu huynh dùng nhiều trong một lần, huynh sẽ rơi vào giấc ngủ dài vĩnh viễn đây...”

“Đa tạ muội! Ta lưu tâm hảo ý của muội.

Việc phải chăm lo cho đời sống của chúng sanh nơi Hạ Giới thật chẳng phải dễ dàng hiền muội nhỉ? Nào là chăm lo cho đất đai màu mỡ để hoa quả có đủ dưỡng chất mà sinh sống tươi tốt, mùa màng thuận lợi, lại còn phải đón nhận thân xác của chúng sanh dưới ba tấc đất khi họ kết thúc kiếp sống của mình nữa chứ.

Công việc của muội nặng nề thật đấy.”

“Đúng vậy! Nặng nề nhưng lại hạnh phúc khi mình có thể là một nơi để mọi sinh linh gửi xác thân hữu, hình hữu hoại trở về với cát bụi. Rồi từ đất, lại nảy sinh những mầm sống mới, điều đó thật tuyệt diệu nên dù muội có mệt bao nhiêu đi chăng nữa, khi nhìn thấy chúng sanh phát triển, tinh tấn... bao nhiêu khổ cực cũng tan biến cả. Muội rất hạnh phúc khi được làm công việc này, dù đã trải qua bao triệu năm, tiếp tục trong bao nhiêu lâu nữa muội vẫn sẽ không chán nản mà từ bỏ đâu!

Thôi huynh về nghỉ đi. Nhớ kỹ những lời muội dặn đấy! Nghỉ ngơi đúng lúc khi thật sự cần thiết. Chỉ được dùng một giọt An Thần Dược mà thôi.”

“Uhm, ta nhớ rồi, chào muội nhé!”

Nói xong, Kim Quang Sứ lại hóa thành luồng sáng vàng rực biến mất. Đối với năm vị Thiên Sứ Trưởng, Kim Quang Sứ đã được chư vị giúp đỡ hết sức nhiệt tình, cũng bởi tình huynh đệ, mối thâm tình mà họ đã luôn gắn bó với nhau từ thuở khai Thiên lập Địa...

Chương 2

Nguồn gốc tội lỗi

Lúc bấy giờ, trong vũ trụ bao la vô cùng tận chưa có loài người, chỉ có loài vượn đang tiến hóa lên thành con người, chưa hoàn chỉnh. Loài vượn người ấy vẫn còn sinh sống đơn sơ, tổ chức bầy đàn còn chưa mật thiết...

Tiếp tục trong dòng suy tư hồi tưởng về những gì đã qua, Kim Quang Sứ vẫn luôn tự trách mình:

“Tuy mọi việc chưa làm, Từ Phụ đã biết tất cả, nhưng Người vẫn thương yêu ta, vẫn để ta làm nhiệm vụ quan trọng mà ta đã làm từ thuở khai Thiên lập Địa.

Ta chẳng hiểu điều đó, cứ ngỡ mình đã qua mặt được Người. Nhờ vào những báu vật do các Thiên Sứ Trường tặng ta, ta đã phần nào nhẹ bớt được gánh nặng trong công việc của mình...”

Lúc ấy, Kim Quang Sứ lại đắm mình trong công việc một cách cuồng nhiệt hơn trước nữa.

Thủy Châu của Thanh Tịnh Tử tặng Kim Quang Sứ được Thiên Sứ cất giữ dưới gốc cây trong Cung của mình, làm cho nơi đây thật mát mẻ, dễ chịu biết bao.

Hỏa Châu do Diễm Quang Tử tặng được Kim Quang Sứ sử dụng rất cẩn thận để làm nguồn năng lượng cho Thánh Hỏa sưởi ấm những nơi tối tăm lạnh lẽo trong các chuyến đi đến Vô Minh Giới khai hoang, phổ truyền ánh sáng Đạo Pháp.

Hạt giống Mai Côi được trồng dưới gốc cây Thất Sắc Hoa, nơi Kim Quang Sứ nghỉ ngơi. Mai Côi ra hoa rất

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

đẹp, cây hoa này quấn quýt vào cây Thất Sắc Hoa trông chúng rất quý mến nhau. Mỗi khi hành sự trở về, Kim Quang Sứ nhìn chúng liền cảm thấy phấn chấn hẳn lên bởi nét đẹp của Thất Sắc Hoa và nét đẹp của Mai Côi dường như hòa quyện vào nhau một cách hoàn hảo, làm cho chúng như một bức tranh được phối màu tuyệt mỹ bởi bàn tay của một họa sĩ bậc thầy nơi Thiên Giới. Lại thêm hương thơm ngào ngạt từ hai cây tỏa ra làm cho tinh thần những ai tiếp cận hương thơm ấy đều cảm thấy sáng khoái vô cùng. Có lẽ những ai nhìn thấy nét đẹp của sự hòa hợp ấy, ngửi hương thơm thanh khiết ấy... bao nhiêu mệt nhọc cũng đều tan biến hết.

Chiếc ngai vàng của Thái Tinh Tử tặng vẫn chưa được dùng, còn để ở gần gốc cây Thất Sắc Hoa. Dưới gốc cây, chiếc ngai vàng uy nghi không người ngồi ấy vẫn lặng yên từ khi nó được đưa về Cung này.

Chiếc rương châu báu được dùng với hai mục đích. Thứ nhất là Kim Quang Sứ lấy các hạt đá quý, vàng bạc trong ấy tạo cho mình những món pháp khí dững mãnh như Kim Cương Xử, Bạch Ngân Kiếm, Bảo Ngọc Giáp. Mục đích thứ hai là mỗi khi có ý niệm đen tối xuất hiện trong tâm trí mình, Kim Quang Sứ liền bắt hết những ác niệm ấy trong chiếc rương báu.

An Thần Dược của Ngọc Liên Tử được Kim Quang Sứ sử dụng một cách cẩn thận, đúng liều lượng như đã được hướng dẫn, nó phát huy công dụng hết sức linh diệu. Nhưng dần dần về sau, sự đau khổ, mệt mỏi, dày vò trong tâm trí của Kim Quang Sứ quá nặng nề, An Thần Dược không còn phát huy tác dụng một cách hữu

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

hiệu nữa, nó chỉ làm cho Thiên Sứ giảm bớt mệt nhọc thôi, còn những nỗi đau tinh thần, ác niệm trong tâm trí không cách nào tan biến. Thế nên Kim Quang Sứ phải bắt nhốt những ý nghĩ đen tối ấy trong chiếc rương báu của Kim Tinh Thiên Sứ Trường đã tặng. Chính vì lý do này, chiếc rương báu dần dần chứa đầy ám khí trong ấy nên trở thành báu vật rất nguy hiểm.

Đến khi chiếc rương ấy cũng không thể chứa hết sự u ám của những ác niệm, chúng tràn cả ra ngoài, lan khắp Kim Quang Cung của Kim Quang Sứ. Ý tưởng về quyền lực của Kim Quang Sứ đã không còn gì có thể ngăn chặn và làm giảm thiểu nó được nữa. Tư tưởng Kim Quang Sứ tiếp tục trôi theo dòng hồi ức bi thương của mình:

“Ám khí trong ta ngày càng tăng lên từ tận sâu thẳm tâm can mình. Ý muốn làm Chúa Tể vũ trụ dần dần hiện lên một cách rõ rệt. Nó luôn thôi thúc, cấu xé ta cả trong lúc hành sự lẫn khi nghỉ ngơi, khó khăn lắm ta mới chế ngự được bản thân mình không gây nên tội lỗi.

Uhm... Cũng không thể trách ta được, vì những nơi ta đến đều đầy chương khí, tối tăm, hoang vu lạnh lẽo, ta đã nhiễm ám khí đó ngày càng nặng nề hơn.

Ngay đến những đôi cánh đầy hào quang lộng lẫy với các tia lửa vàng ấm áp của ta cũng đã vậy đây tăm tối, nó đã trở nên đen huyền, nhuộm màu khô lạnh. Một sứ giả của Tình Yêu Thương và Công Chánh, hiện thân của ánh sáng vàng rực rỡ... giờ đây lại chỉ còn le lói chút ánh sáng nhỏ nhoi, yếu ớt nơi mình... Ta vẫn cố chịu đựng những đau khổ, dằn vặt bởi các ý niệm u tối luôn ám ảnh trong tâm trí ta, mỗi ngày một lớn mạnh. An Thần Được

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

của Ngọc Liên Tử tặng ta đã không thể làm tâm trí ta an tịnh được nữa. Tâm trí ta đầy dẫy sự hỗn loạn, đấu tranh giữa lương tâm và dã vọng của mình. Thỉnh thoảng ta vẫn nghe được tiếng nhắc nhở, động viên của Từ Phụ từ tận sâu thẳm tâm thức mình rằng:

“Con hãy tịnh tâm, chỉ cần con tin rằng mình luôn được hạnh phúc, bên mình còn nhiều người đang quan tâm, lo lắng cho mình, con sẽ cảm thấy nhẹ nhõm thôi!”

Mỗi khi nghe thấy điều ấy, lòng ta thật thư thái, trong tâm trí ta không còn bất an và hỗn loạn nữa. Nhưng rồi tiếng nhắc nhở ấy cũng ngày một yếu ớt dần, ta đã không còn nghe thấy âm thanh ấm áp đầy tình yêu thương ấy nữa. Ta đã quên mất mình cũng là một phần của Từ Phụ, ta chỉ muốn thay thế vị trí của Người mà thôi...

Ta đã hy sinh trong suốt một thời gian dài nhằm mang lại hạnh phúc cho kẻ khác, nhưng ta đã được gì?

Cũng chỉ là sự kính trọng của chư Thiên, đôi chút uy quyền với những Thiên Sư cùng đi làm nhiệm vụ với ta.

Không, ta muốn nhiều hơn thế nữa!

Bởi ta đã mang lại ánh sáng, tình thương yêu cho chúng sinh trong khắp Càn Khôn Vũ Trụ này. Với những sinh linh ấy, ta đã là Thượng Đế, là Chúa Tể của họ. Đúng, phải là ngôi Chúa Tể Càn Khôn Vũ Trụ này mới xứng đáng với những gì ta đã và đang làm... nếu ta làm Chúa Tể, ta còn làm được nhiều việc hơn ngôi vị hiện tại của ta, một vị Thiên Sư Trưởng!

Ý muốn làm Chúa Tể Vũ Trụ ấy mỗi ngày một đậm nét hơn bởi những lời mật ngọt rót vào tai ta của những thân hữu từ Vô Minh Giới.”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Kim Quang Sứ lại nhớ về khoảng thời gian trăm muôn ngàn năm trước...

“Huyền Mộng vừa hứng những giọt mật ngon tuyệt đưa cho ta, vừa thì thầm vào tai ta rằng:

“Ngài xứng đáng làm Chúa Tể. Cha của ngài, ông ấy chẳng làm gì cho chúng sanh cả, chỉ việc ngồi đó bứt ra một tí ánh sáng từ khối Đại Linh Quang vô hạn của ông ấy chia cho chúng sanh, còn Mẹ của ngài thì lại hao tâm tốn trí lo nhào nặn hai khí Âm Dương tạo hình vạn vật mà vẫn luôn phục tùng Cha của ngài một cách thành kính vô điều kiện. Thế mà ông ấy bảo rằng lấy Bác Ái và Công Bình làm quy luật cho vũ trụ này mới thật kỳ lạ!”

Ngô Cuồng khoái chí tung hứng Hắc Không Cầu lên cao và nói thêm vào:

“Ngài đã giúp đỡ cho biết bao sinh linh, chúng đã tôn kính ngài là Đấng Tạo Hóa của chúng rồi. Ngài còn chờ gì nữa mà không trở thành Chúa Tể? Dưới quyền chỉ huy của ngài còn hàng hà sa số chư Thiên mà. Tôi tin nếu ngài kêu gọi một cuộc nổi dậy, giành lấy quyền thống lĩnh vũ trụ thì họ sẽ ủng hộ ngài thôi!”

Đôi mắt sâu hoắm của Tham Vọng như ngó lên đặc ý, lão tiếp lời ngay:

“Đúng, đúng! Phải làm Chúa Tể mới xứng đáng với dáng vẻ oai phong lẫm liệt và tình thương yêu, lo lắng cho chúng sinh của ngài. Những điều ngài đã làm phải được đáp trả bằng cái giá xứng đáng, là ngôi Chúa Tể Vũ Trụ. Ha ha ha... Chúa Tể!! Chúa Tể muôn năm!!!”

Lão vừa nói, vừa vỗ tay hoan nghênh nhiệt liệt. Hai đôi tay của lão dường như vô cùng hưng phấn khi được

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

hường ứng phong trào nổi loạn tạo phản.”

Kim Quang Sứ vô cùng đau khổ khi nhớ về những hồi ức ấy:

“Ôi, thân hữu của ta. Sự thân thiết của ta với các người... khiến ta ra nông nổi này!!

Một Đại Thiên Sứ tỏa hào quang rực rỡ với ánh lửa linh thiêng huy hoàng, kiêu hãnh. Một đứa con hiếu thuận với Phụ Mẫu, luôn muốn mang sự ấm áp của tình Yêu Thương và Công Chánh đến với những huynh đệ còn đang chịu sống trong sự tối tăm, đau khổ. Thế mà... chỉ trong phút chốc đã trở thành một kẻ ngỗ nghịch, phản bội lại tình yêu thương của Phụ Mẫu mình, muốn cướp ngôi Chúa Tể của Người.”

Ngày ấy, Kim Quang Sứ không còn không chế được những ác niệm của mình nữa, Thiên Sứ bắt đầu thực hiện giấc mơ lật đổ chính Cha của mình. Khi nhóm của Kim Quang Sứ phải đi thực hiện sứ mệnh, mang ánh sáng Minh Triết đến nơi tối tăm, ngài đã không đi, ở lại Cung của mình để an định tinh thần. Lúc đó, các vị Thiên Sứ khác cùng trong nhóm đều đi xa cả. Ở trong Cung của mình, Kim Quang Sứ gọi đám bạn từ Vô Minh đến và cùng nhau thực hiện mưu đồ đen tối. Nhờ những món báu vật của các vị Thiên Sứ Trưởng đã tặng và sự giúp sức của Huyền Mộng, Tham Vọng, Ngông Cuồng cùng nhau truyền năng lượng ác trược của chúng vào các món báu vật ấy, Kim Quang Sứ đã tạo ra được Ngũ Quỷ.

Ba hạt Thủy Châu khi nhận được năng lượng hắc ám của họ, chúng liền hóa thành ba Thủy Quỷ màu đen, một tên cầm bình rượu, một tên cầm đĩa thức ăn, tên còn lại

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

cầm chiếc túi rách đấy.

Hạt Hỏa Châu đã biến thành Hỏa Quỷ đỏ rực, cả thân hình là một ngọn lửa đỏ rực đang cháy bùng bùng, trên tay cầm một cây búa bốc lửa.

Cây Mai Côi ở cạnh cây Thất Sắc Hoa bị biến thành một nữ tử tuyệt đẹp, sắc đẹp đó là sự hòa trộn giữa nét đẹp thánh thiện của Diệu Hương Tử và nét đẹp ma mị của Huyền Mộng. Nữ quỷ này toàn thân thơm ngát, trên tay cầm bó hoa đủ màu xinh tươi đang nở rộ. Còn cây Thất Sắc Hoa thì bị khô héo, không còn bông hoa nào trên ấy nữa.

Khi chiếc rương châu báu đang hấp thụ năng lượng của nhóm Kim Quang Sứ thì bỗng nhiên biến mất, cả bọn quán chiếu khắp nơi nhưng không rõ tung tích. Cái ngai vàng biến thành Kim Quỷ màu trắng, một tay cầm túi vàng căng tròn, tay còn lại cầm thanh đoản kiếm.

Bình An Thần Dược hóa thành nữ quỷ xinh đẹp có mái tóc dài chấm đất, thân hình màu vàng, trên tay cầm chiếc lọ màu trắng có dán lá phù tên Mê Hồn Hương trên ấy. Vừa xuất hiện xong, bọn chúng liền tự giới thiệu về mình với chủ nhân của chúng.

Ba tên Thủy Quỷ màu đen đến trước Kim Quang Sứ và đồng thanh:

“Xin kính chào chủ nhân. Chúng tôi là huynh đệ Thủy tính. Với ba món bảo vật là Cam Tửu Bình, Mỹ Vị Phẩm, Hoang Phí Đại, chúng tôi có thể làm cho chúng sanh phải hướng tâm trí chúng về thức ăn ngon, rượu ngọt và tiêu xài hoang phí những thứ chúng đã gắng sức kiếm được.”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Hỏa Quỷ nói với giọng khò khè:

“Chào ngài. Tôi là kẻ mang sức mạnh của Hỏa Tinh Thiên Sứ Trưởng, với sức nóng từ thân thể của tôi và Nộ Khí Phủ, tôi sẽ thiêu đốt tất cả trí não, tâm can của chúng sanh làm cho chúng dễ dàng giận dữ. Chúng sẽ sẵn sàng xâu xé lẫn nhau, cắt đứt mọi rào cản về đạo đức chỉ để thỏa mãn dục vọng trong cơn thịnh nộ của mình.”

Kim Quỷ tỏ vẻ tự cao khi giới thiệu về mình:

“Kính chào ngài, hồi chủ nhân đầy uy quyền, đáng có sức mạnh tuyệt đỉnh. Với món bảo bối Danh Lợi Đại này, tôi có thể khiến chúng sanh phải dùng hết tất cả thể xác, tâm trí mình vào việc tạo nên của cải vật chất, bất chấp mọi thủ đoạn để được ngồi trên, ăn trước... bởi bản thân tôi chính là ngai vàng đầy quyền uy của Kim Tinh Thiên Sứ Trưởng. Còn thanh Tuyệt Tình Đao Kiếm này sẽ làm cho chúng sanh sẵn sàng chém giết lẫn nhau, giẫm lên trên mồ hôi, nước mắt và máu của đồng loại để đạt được mục đích của chúng, đó là ngồi trên tôi đây mà thưởng thức cảm giác khoái lạc khi đạt được tham vọng quyền lực và danh lợi.”

Thổ Quỷ tiến tới, cúi đầu trước Kim Quang Sứ:

“Chào ngài, chủ nhân đầy quyền uy của tôi. Tôi sẽ khiến chúng sanh phải mê muội, thích tận hưởng những ảo giác khoái lạc tinh thần bởi Mê Hồn Hương này của tôi. Còn nữa, tôi cũng sẽ làm chúng sanh mờ mắt để chúng luôn nghĩ về đất đai, lãnh thổ cư ngụ mà tranh giành lẫn nhau.”

Cuối cùng đến lượt Mộc Quỷ:

“Xin hân hạnh phục vụ chủ nhân với tất cả tấm lòng

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

thành kính của mình. Tiểu nữ là kẻ mang sắc đẹp thánh thiện, trí tuệ của Mộc Tinh Thiên Sư Trường khiến bao kẻ phải ngưỡng mộ và cả nét đẹp mê hồn của Huyền Mộng nữ chủ đây. Tiếp xúc với tôi thì dù bất kỳ chúng sanh nào, dù nam tử hay nữ nhân, chúng cũng phải xao xuyến động lòng trước nét đẹp hình thể mà chúng nhìn thấy nơi cõi Hạ Giới, rồi chúng phải sa đọa trong vòng nhục dục. Tôi và các anh chị em đây sẽ cùng nhau cố gắng hết sức làm cho chúng phải sống trong hỗn loạn, thất điên bát đảo với bó hoa gồm mười ba loại hoa là Thất Tình Lục Dục mà tôi đang cầm trên tay mình đây, thừa chủ nhân tôn kính của tôi.”

Tự giới thiệu về tính chất và năng lực của mỗi tên xong, Ngũ Quỷ lại tự nhân đôi, phân ra một thành hai, hai thành bốn... cứ thế cho đến khi chúng xuất hiện đầy khắp cả vũ trụ này. Đó cũng là thời điểm khi Đức Thượng Đế Chí Tôn cùng Đức Mẹ Muôn Loài hay còn được biết đến với danh gọi khác là Đức Phật Mẫu, nhìn thấy chúng sinh đang sống trong khốn khó, loài vượn người đã mang hình hài người, biết đi trên hai chân và có đời sống cộng đồng cao, nhưng vẫn còn nhiều thú tính, ăn sống nuốt tươi, nên chúng còn được gọi là Hóa Nhân tức là con người do biến hóa từ thú mà thành. Thế là Đức Chí Tôn mới để lời với Đức Phật Mẫu, nhờ Người tạo nên Loài Người thiện lương từ những điểm ánh sáng của Đức Chí Tôn.

Đức Phật Mẫu liền dùng quyền năng của mình, thu hai luồng khí âm dương trong vũ trụ đưa vào Kim Bàn nơi Diêu Trì Cung của Người. Từ trong Kim Bàn ấy, những

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

đốm sáng li ti nhảy ra và biến thành hình người, sau đó Đức Chí Tôn lại đưa vào trong mỗi hình người ấy một điểm ánh sáng từ khối ánh sáng từ bi, yêu thương vô cùng tận của Đạo. Điểm sáng ấy cũng chính là một phần của Người, gọi là Tiểu Linh Quang, thường được hiểu và biết đến với nhiều tên gọi khác nhau là linh hồn, lương tâm, Thánh thai, Phật tánh, Thiên tánh, tánh thiên lương, ánh sáng trọn lành...

Những người này là Nguyên Nhân tức là Loài Người mang hình ảnh người từ lúc mới hình thành do Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu tạo ra, mang đầy đủ đức tính thiên lương, trọn lành của Đức Chí Tôn. Từ trong Kim Bàn nhảy ra vô số nguyên nhân phân tán khắp nơi trong vũ trụ, đầu kiếp làm con của các nữ hóa nhân, thông qua mối quan hệ đó mà gieo nhân lành, mang lại ánh sáng văn minh, dạy dỗ cho chúng sinh hiểu biết về đạo đức, văn hóa... giúp chúng sinh có thể tinh tấn phát triển, trở nên trọn lành hòa mình cùng với Đạo, là Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu, là nguồn gốc của vạn loại, vạn linh.

Bọn Ngũ Quỷ biến thành những hạt giống tà ác, chúng cũng nhập vào trong các bào thai của các nữ hóa nhân cùng lúc với những nguyên nhân đang đầu kiếp để mang hình hài loài người. Từ đó, ác trược tràn lan khắp nơi trong vũ trụ này, thiện tính và ác tính luôn tồn tại song hành trong vạn loại, đấu tranh và bổ sung cho nhau một cách chặt chẽ. Vì chịu sự chi phối của ngũ quỷ, lại khó nhớ căn xưa, nên rất ít người có thể giữ được bản tánh trọn lành trong sạch của mình...

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

Có bài kệ về việc ấy

Linh căn đầu kiếp xuống trần ai
Hoan hỷ, vô ưu nhập mẫu thai
Lỡ thất Đạo tâm, mê nghiệt hải
Làm sao tỉnh đặng trở hồi lai?

Chương 3

Đại chiến Thiên Giới

Sau khi tạo nên Ngũ Quỷ, dụ dỗ và lôi kéo được nhiều Thiên Sứ khác tham gia cuộc nổi loạn tạo phản, nhóm Kim Quang Sứ cùng nhau kéo đến Bạch Ngọc Kinh gây chiến. Chư Thiên nơi cõi Thượng Giới đều tụ họp về đây chiến đấu với quân phản loạn, bảo vệ Bạch Ngọc Kinh.

Bọn Ngũ Quỷ cùng chư Thiên nơi Thiên Giới đại chiến kịch liệt với nhau. Bên phía Kim Quang Sứ cũng có một số vị Thiên Sứ sa ngã cùng chiến đấu bên Kim Quang Sứ, tấn công các vị Thiên Sứ khác. Bọn Ngũ Quỷ tấn công ào ạt thành từng lớp, từng lớp liên tục nối tiếp nhau với tất cả mọi đòn phép, pháp khí và mưu mô mà chúng có thể thi triển được. Huyền Mộng vừa đưa Phong Oa lên cao, miệng lâm râm niệm chú rồi hô lớn:

“Này hỡi các con ngoan của ta, hãy mau mau xuất chiến tiêu diệt tất cả kẻ thù của ta!”

Huyền Mộng vừa dứt lời, từ trong Phong Oa, một đàn ong đen kịt lao ra bay về phía các Thiên Sứ tấn công dữ dội. Trông chiếc tổ ong chỉ nhỏ nhắn chừng to hơn lòng bàn tay một chút, thế mà chỉ trong phút chốc lũ ong đã tủa ra dày đặc khắp chiến trường và gây nguy hiểm vô cùng cho lực lượng Thiên Giới.

“Hắc Không Trận phát động!”

Ngôn Cuồng tung quả Hắc Không Cầu lên, quả cầu liền hóa ra những vùng xoáy không gian tối đen, các Thiên Sứ bị bóng tối này bao trùm thì choáng váng,

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

không thể thi triển quyền năng của mình được nên cũng khó tránh lũ ong của Huyền Mộng đốt làm tổn thương nghiêm trọng.

Tham Vọng còn nguy hiểm hơn. Lão mở chiếc áo choàng của mình ra, bên trong chiếc áo choàng là một không gian đen kịt, sâu hoắm. Cả thân thể của lão, chỉ thấy được đầu và bốn cánh tay mà thôi, tất cả những thứ khác đã trở thành không gian hắc ám.

“Bách Độc phát tán!”

Sau tiếng hô lớn, từ trong hố đen tuôn ra nào là dơi hút máu, rắn độc, bọ cạp, rết độc, trùng độc các loại và các thứ ám khí bay ra tấn công các Thiên Sư. Tình thế vô cùng bất lợi cho lực lượng Thiên Giới...

May thay vào đúng ngay lúc nguy cấp ấy, thiên không trỗi tiếng nhạc vui, khắp nơi liền tỏa hương thơm dịu nhẹ của muôn loài hoa, ngũ quang chiếu diệu khắp chiến trường, ánh sáng ngũ sắc liền kết tụ lại, hiện rõ dần thân ảnh của cả năm vị Thiên Sư Trưởng cai quản năm nguyên tố lớn trong vũ trụ.

Thanh Tịnh Tử xuất hiện với Thủy Long Thần bên cạnh mình, vẫn với dáng vẻ uy nghi, trầm tư sâu lắng, toàn thân ngài phủ đạo bào màu xanh da trời điểm xuyết những họa tiết là các đóa sen trắng, xanh lam hòa quyện cùng nhau, toàn thân tỏa ánh lam quang vi diệu cùng làn hơi dịu mát. Vị Thiên Sư ấy liền hô lớn:

“Này hỡi Thủy Long Thần, xin hãy giúp ta dẹp sạch hắc ám đang hiện diện nơi đây!”

Lời kêu gọi vừa dứt, Thủy Long Thần liền uốn lượn một vòng quanh chỗ các vị Thiên Sư rồi phun luồng bọt

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

nước trắng xóa cuốn trôi tất cả những thứ ám khí và độc trùng của nhóm Kim Quang Sứ.

Thái Tinh Tử xuất hiện trong chiến bào hoàng kim lộng lẫy, ngài ngưng thần, khí lực thanh tịnh liền bộc phát toàn thân, mái tóc dài bạch kim tung bay bồng bềnh giữa không trung, xung quanh thân ảnh của ngài là đạo bạch quang sáng chói đang dần lan tỏa. Song thủ kết Hiệp Chương Ấn, nhẹ nhàng nâng lên cao qua khỏi đầu, rồi từ từ dang rộng ra hai bên, Thái Tinh Tử hô lớn:

“Đạo Quang chiếu diệu!”

Ánh bạch quang thuần khiết khắp toàn thân của Thái Tinh Tử liền bộc phát mãnh liệt, phát tán lan rộng ra khắp chiến trường, vùng không gian tối đen Ngông Cuồng tạo nên bởi Hắc Không Trận nhanh chóng được hóa giải bởi ánh sáng trắng tinh khôi vi diệu ấy.

Diệu Hương Tử lúc bấy giờ mỉm cười nhìn Ngọc Liên Tử nói:

“Bọn Ngũ Quỷ này đông quá, tởm muội chúng ta cùng phối hợp để đỡ mất thời gian trong việc dọn dẹp đám lộn xộn này!”

Ngọc Liên Tử gật đầu tán thành:

“Vây dùng Bách Hoa Vũ Khúc nhé. Cũng đã lâu rồi chúng ta không cùng nhau làm cho vũ trụ này được trang hoàng lộng lẫy với trăm muôn sắc hoa đua nở cùng lúc!”

Bàn tính xong, nhị vị Thiên Sứ Trưởng liền nắm tay nhau, cùng múa một vũ điệu nhẹ nhàng xoay tròn tại chỗ hai vị đang đứng. Thân ảnh của nhị vị Thiên Sứ lãng đãng phiêu bồng như cánh hoa nhẹ lướt trong gió, với mỗi nhịp chuyển động thân ảnh của cả hai vị ấy thì liền

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

có những đóa hoa và châu ngọc xuất hiện xung quanh hai vị. Chỉ trong thoáng chốc, khắp cả vũ trụ đã xuất hiện những nụ hoa to lớn, sáng lấp lánh. Hai bàn tay đang nắm lại được mở ra nhẹ nhàng như một đóa hoa hàm tiếu đang dần hé lộ. Theo thủ ấn của nhị vị Thiên Sứ Trưởng, các nụ hoa trong vũ trụ cùng nhau nở những bông hoa xinh tươi mãn khai. Hai vị lại khép hai bàn tay lại với nhau, những bông hoa ấy liền chụp lấy bọn Ngũ Quỷ. Nhị vị lại quay sang Diễm Quang Tử rồi đồng thanh nói:

“Đến phiên huynh rồi đấy, huynh kết thúc thật nhanh gọn luôn nhé!”

Hỏa Tinh Thiên Sứ Trưởng khẽ gật đầu mỉm cười, liền vỗ tay mấy cái, ngay lập tức những bông hoa ấy biến thành những bông hoa lửa, hỏa thiêu tất cả bọn Ngũ Quỷ hóa thành tro bụi. Diễm Quang Tử biểu tình có chút không vui thể hiện nơi gương mặt, ngài chỉ lặng lẽ thầm nói với các vị khác:

“Phải phá hủy những món bảo vật của chính mình thật chẳng hay ho gì cả...”

Lúc này chỉ còn lại Kim Quang Sứ, các vị Thiên Sứ tạo phản và bọn Huyền Mộng, Tham Vọng, Ngông Cuồng. Kim Quang Sứ nói với các vị Thiên Sứ Trưởng:

“Bây giờ ta chẳng còn đường lui nữa, thắng thì ngôi Chúa Tể sẽ là của ta, thua thì phải trở thành kẻ tội đồ của cả vũ trụ này!”

Này các huynh đệ của ta, hôm nay chúng ta hãy cùng nhau tranh tài cao thấp một lần. Đừng vì chúng ta là huynh đệ mà nể mặt nhau nhé, ta sẽ dùng hết sức mình!”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Nói dứt lời, Kim Quang Sứ liền vận khí, song thủ kết Hiệp Chưởng Ấn, từ hai lòng bàn tay của ngài phát ra luồng bạch quang chói lọi, Thiên Sứ từ từ mở hai tay ra, giữa hai lòng bàn tay là hai món pháp khí trắng sáng lấp lánh. Thiên Sứ đưa hai tay lên cao, hai món pháp khí ấy bay lên không trung, rồi hô lớn:

“Kim Cương Xử, Bạch Ngân Kiếm, hãy mau mau phát huy khả năng diệu dụng của mình!”

Hai món này lại phát ra trăm muôn tia sáng lấp lánh chiếu vào các vị Thiên Sứ, làm cho mọi người như bị muôn vạn mũi kim đâm chích toàn thân, đau đớn vô cùng. Kim Quang Sứ lại nói với các Thiên Sứ:

“Đây là hai báu vật nhờ vào rương châu báu của Thái Tinh Tử đã tặng ta luyện thành đây, các vị thấy mùi vị của nó thế nào? Bị chính sức mạnh của mình làm hại mình hẳn chẳng dễ chịu gì phải không Thái Tinh Tử hảo huynh đệ? Ha ha ha.”

Đang đắc thắng, nhóm của Kim Quang Sứ lại triệu tập Ngũ Quỷ xuất hiện bao phủ xung quanh các vị Thiên Sứ.

Ngay lúc hỗn chiến nguy cấp ấy, giữa không trung lại xuất hiện những vầng hào quang ngũ sắc, tiếng chim hạc kêu lãnh lót, một làn hương thoang thoảng dịu nhẹ lan tỏa trong không gian. Chư Thiên Ca, Thiên Nhạc ẩn hiện giữa thiên không, các vị ấy cùng hòa tấu, ngân nga những giai điệu du dương thánh thót vi diệu:

“Hỗn Độn Tôn Sư Càn Khôn Chủ Tể
Quy thể giải ư nhất khí chi trung
Ôc trần hoàn ư song thủ chi nội

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Huệ đấng bất diệt
Chiếu Tam Thập Lục Thiên chi quang minh
Đạo Pháp trường lưu
Khai cửu thập nhị tào chi mê muội
Đạo cao vô cực giáo xiển hư linh
Thổ khí thành hồng nhi nhất trụ xang Thiên
Hóa kiếm thành xích nhi tam phân thác Địa
Công tham Thái cực
Phá nhất khiêu chi huyền quang
Tánh hiệp vô vi thống tam tài chi bí chỉ
Đa thi huệ trạch vô lượng độ nhân
Đại bi đại nguyện đại thánh đại từ
Tiên Thiên Chánh Đạo
Nhiên Đấng Cổ Phật
Vô vi Xiển Giáo Thiên Tôn...”

Khúc ca ngâm vừa dứt, một vị toàn thân khoác đạo bào trắng tinh khôi xuất hiện giữa thiên không, nơi đỉnh đầu của ngài tỏa ra ánh sáng ngũ sắc dịu dàng, trong vàng hào quang ngũ sắc ấy lại có những đóa sen trắng, hồng thi nhau đua nở, rồi lại tiêu biến liên tục trong ánh sáng vi diệu ấy. Bao phủ quanh ngài là làn minh khí ngũ sắc, ôn hòa thanh tịnh vô cùng. Vị ấy liền đưa hai tay ra, thân hai luồng khí Âm Dương trong vũ trụ lại kết tụ nơi tay mình, tạo nên một khối ánh sáng vô cùng rực rỡ. Khối cầu ánh sáng ấy dần dần lớn mạnh, chẳng mấy chốc bao phủ khắp cả vũ trụ. Lúc này, nhóm Kim Quang Sứ, các vị Thiên Thần tạo phản và cả Ngũ Quỷ bị ánh sáng ấy chiếu phải thì tất cả đều đứng yên bất động. Vị

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

lại lấy râu chuối Từ Bi từ tay trái của mình ra tung lên không trung. Huyền Mộng vừa nhìn thấy râu chuối liền hoảng hốt gọi Ngông Cuồng:

“Mau tạo ra Hắc Ám Thông Đạo trốn đi, nếu không chúng ta cũng sẽ biến mất vĩnh viễn đây!”

Từ quả Hắc Không Cầu phát ra một vòng xoáy đen, nó lớn lên hút lấy cả ba người bọn Huyền Mộng, Ngông Cuồng và Tham Vọng vào đấy, cả bọn biến mất ngay lập tức trong sự ngỡ ngàng của tất cả những ai có mặt nơi đây. Râu chuối được tung lên cao, liền tự xoay tròn rồi biến thành muôn vạn hạt nhỏ li ti sáng lấp lánh cả vũ trụ. Chỉ tích tắc trong vài sát na, tất cả Ngũ Quỷ đang hiện diện nơi chiến trường đều biến mất. Các vị Thiên Sứ tạo phản thì bị giữ trong những vòng phép do các hạt sáng long lanh của râu chuối tạo thành, không thể thi triển pháp thuật được nữa. Vị vừa mới xuất hiện ấy nói với các Thiên Sứ:

“Phụ Mẫu đang lo lắng cho chư hiền đệ muội ở Ngọc Hư Cung đây, chúng ta mau vào bái kiến.”

Tất cả các vị Thiên Sứ lẫn nhóm tạo phản của Kim Quang Sứ đều vào Cung để diện kiến Đức Chí Tôn và Đức Mẹ Muôn Loài. Trong Ngọc Hư Cung, tất cả mọi thứ đều lung linh huyền ảo bởi màu trắng sáng tinh khôi của sắc ngọc vi diệu nơi Thượng Giới, hương trầm ngào ngạt, hương sen thoảng bay khắp nơi.

Từ ngoài cổng đi vào đền chánh điện bên trong đều đã có chư Thiên hàng ngũ chỉnh tề, tầng tầng lớp lớp, có đầy đủ cả chư Thiên Ca, Thiên Nhạc, các vị Thiên Đế của các cõi trời, Long Thần, Linh Thú các loài cũng tụ

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

hội nơi đây hằng hà sa số. Cảnh tượng trong Ngọc Hư Cung thật hùng vĩ, đông đúc là thế, nhưng tuyệt nhiên lại không có lấy một sự ồn ào hoạt náo, không khí thanh tịnh và lặng yên trang nghiêm vô cùng. Tất cả đều hướng ánh nhìn về phía cổng, chờ đón các vị Thiên Sứ cũng như nhóm của Kim Quang Sứ vừa mới chiến đấu quyết liệt bên ngoài Ngọc Hư Cung.

Từ cổng vào, muôn vạn đóa sen trắng tinh khôi nở rộ xuyên suốt dẫn lối đến tận Cửu Thiên Bát Quái Bạch Ngọc Đài, là nơi ngự của Đức Chí Tôn. Nơi đỉnh của đài ấy có sáu vị Long Thần nâng đỡ một khối ánh sáng tinh vân vi diệu huyền ảo vô cùng, giữa khối sáng tinh vân ấy là một Thiên Nhân vĩ đại của vũ trụ giữa thiên không với ánh nhìn từ bi bao la vô cùng vô tận, công chánh sáng soi, rõ thấu tận cùng từng chút một của những biểu tình vi tế nhỏ nhất của vạn sự trong vũ trụ. Thiên Nhân ấy chính là sự thị hiện hình tướng của Đấng Từ Bi, là Đạo, là Cha và cũng chính là nguồn gốc của muôn vạn loài, tất cả sự chi tồn tại nơi vũ trụ này cũng đều từ Người mà phát xuất.

Gần đây có một vị Thanh Loan không lồ, trên thân của đại linh điều ấy là chín vị Thiên Nương, mỗi vị cầm trên tay mình một pháp bảo trang nghiêm, lại có thêm bốn vị Thiên Ca, Thiên Nhạc cũng trang nghiêm vô cùng đứng tại nơi ấy, tất cả bảy chư vị Thiên Nương đều là thị giả bên cạnh Đức Mẹ Muôn Loài, chúng sanh còn hay gọi Người là Từ Mẫu, là Phật Mẫu, là Cửu Thiên Nương Nương, Cửu Thiên Huyền Mẫu.

Từ Mẫu thị hiện thân ảnh là một Lão Mẫu, với tất cả

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

nét dịu dàng hiền từ, thanh tịnh thể hiện rõ ràng từng chút một nơi gương mặt, qua ánh nhìn từ ái, qua nụ cười bình dị thân thương lắm thay. Người khoác đạo bào màu trắng tinh khôi, trên ấy điểm xuyết những đóa sen vàng, sen trắng lung linh sống động. Từ đỉnh đầu của Người tỏa ra vàng hào quang vi diệu ngũ sắc có những đóa sen trắng cùng nhau đua nở và tiêu biến liên tục không ngừng nghỉ trong ánh sáng huyền diệu ấy, trên búi tóc của Người có chiếc trâm vàng chạm hình Phụng Hoàng đang ngậm chiếc ngọc như ý xoè rộng đôi cánh như đang bay lượn tự do tự tại giữa thiên không. Trên lưng của đại linh điều Thanh Loan, nơi Đức Mẹ ngự có một đóa sen ngũ sắc chín tầng tỏa ánh hào quang long lẫy đang nâng đỡ Người cùng với các Thiên Nương thị giả.

Khi các vị Thiên Sứ sa ngã được đưa đến trước Đức Chí Tôn, Người đổ lụy đau lòng, từ Thiên Nhãn của Người, mỗi giọt châu ngọc nhỏ xuống lại nảy sinh biến hoá ra một đóa hoa, một sinh vật bay nhảy trong không gian thanh tịnh ấy. Thanh Tịnh Tử bước lên trước các vị Thiên Sứ khác, ngài quỳ xuống trước Thiên Nhãn rồi nói trong nước mắt:

“Thưa Từ Phụ, nghịch tử biết rõ Luật Thiên Điều không tư vị. Hôm nay Kim Quang Sứ đại huynh đã làm náo động cả Thiên Giới, khiến Phụ Mẫu cùng chư Thiên đều phải đau lòng. Tội lỗi ấy khó được tha thứ... nhưng con chỉ muốn xin thưa với Người một điều mà thôi...

Cũng vì con đã dễ dàng trao cho huynh ấy các hạt Thủy Châu, không tìm hiểu nguyên nhân, mục đích sử dụng nên mới có đám Thủy Quỷ gây họa cho chúng

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

sanh. Con xin được phép chịu tội cùng huynh ấy.”

Diễm Quang Tử cũng bước tới trước, quỳ xuống bên cạnh Thanh Tịnh Tử rồi thưa:

“Vì con đã truyền cả sức mạnh của mình trong hạt Hỏa Châu nên làm cho lực lượng Vô Minh càng thêm ác liệt, con xin được nhận lấy tội lỗi về phần mình.”

Thái Tịnh Tử lặng lẽ đầy hối tiếc khi bước đến quỳ cạnh nhị vị Thiên Sư Trưởng:

“Cũng vì con đã tặng cho huynh ấy châu báu mà không một chút đắn đo suy nghĩ xem nó được dùng vào việc gì, giờ đây con cũng xin được chịu cùng hình phạt với huynh ấy.”

Diệu Hương Tử lặng lẽ đến quỳ xuống thành khẩn cầu xin:

“Con xin được phép gánh một phần trách nhiệm trong chuyện này. Cũng vì hạt giống hoa Mai Côi con đã tặng huynh ấy nên mới có hạt giống ác trược của thất tình lục dục gieo trong chúng sanh ngày nay. Xin phép Thầy cho con được chịu tội chung với các huynh ấy.”

“Mê Hồn Hương làm cho chúng sinh rơi vào vòng khoái lạc tinh thần sa đọa cũng là do bình An Thần Dược của con biến ra. Lẽ ra con phải gặn gùi, tìm cách làm cho đại huynh được giải tỏa những tư tưởng sai lầm ấy, cũng bởi con đã không chia sẻ với huynh ấy những gì huynh ấy muốn làm nên mới có ngày hôm nay. Con xin được phép chịu đồng hình phạt với các huynh đệ nơi đây.”

Ngọc Liên Tử tiếp lời khi đã bên cạnh các vị khác. Các Thiên Sư sa ngã đều đồng loạt quỳ xuống cùng thưa:

“Chúng con biết mình đã sai rồi, chúng con sẵn sàng

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

chịu mọi hình phạt mà Luật Thiên Điều đã định, xin Từ Phụ giáng tội.”

Lúc bấy giờ, Kim Quang Sứ quỳ xuống, biểu tình bi thương, sâu thẳm vô cùng, ngài hồi hận nói:

“Ta thật chẳng biết phải nói sao với các huynh đệ nơi đây. Duy chỉ có một câu mà thôi, ta thành thật xin lỗi về những gì đã xảy ra giữa chúng ta!”

Nói xong, Kim Quang Sứ lại thưa với Phụ Mẫu:

“Con xin được phép chịu tất cả mọi sự trừng phạt Luật Thiên Điều giáng tội. Chỉ mong Thầy tha thứ cho các huynh đệ nơi đây, cũng vì con lồi kéo họ nên mới có ngày hôm nay, một mình con chịu tội là đủ rồi!

Lỗi tại con mọi đường!”

Thấy các vị Thiên Sứ Trưởng cầu xin Đức Chí Tôn, Đức Mẹ đau lòng xót xa lắm, Người chẳng thể giữ được những giọt bi ai... dòng châu ngọc ấy tuôn trào ra khỏi đôi mắt từ ái của mình, Người cũng chẳng thốt nên lời.

Đức Chí Tôn nhẹ nhàng thuyết giảng:

“Kim Quang Sứ, con nhìn lại mình đi, thân là một Kim Quang Thiên Sứ Trưởng, là vị thống soái tiên phong đem ánh sáng vi diệu của tình thương và công chánh đến những nơi tối tăm u ám, cũng là Đại Tiên sắp đạt hàng chánh giác... con lại để Vô Minh chi phối mình đến đổi cả thân tâm con phủ đầy ám khí.

Ngôi Chứa Tể này con khao khát lắm sao?

Đã bao lần ta nhắc nhở con nhưng rồi ta chẳng thể trò chuyện với con được nữa, bởi trong tâm trí con, chỉ còn có quyền lực mà thôi, đâu còn chỗ cho lão già này nữa...

Nhưng ta vẫn tin rằng con có thể tự mình vượt qua

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

được ham muốn thường tình thế tục ấy!

Con có biết chẳng, các con là ta, ta cũng là các con. Mỗi sự chi gây đau khổ, phiền não cho các con thì ta cũng đều có cùng cảm giác ấy. Trong các con nơi đây, nếu có ai xứng đáng, ta sẵn sàng đưa kẻ ấy lên ngang bậc cùng ta, hay ta còn hạ mình cho kẻ ấy lên cao hơn nữa!

Chẳng lẽ gánh nặng công việc của các con lại nặng nề đến nỗi có thể khiến các con quên mất cả Phụ Mẫu, huynh đệ mình sao?

Nếu vì trách nhiệm công việc khiến các con trở nên như thế này... đó lại là lỗi của ta vậy, ta đã quá thương yêu và tin tưởng nơi các con nên mới xảy ra có sự như ngày nay. Nhìn các con thế này... vẫn còn yêu thương thăm thiết, biết nghĩ đến nhau, lòng ta cũng còn được an ủi đôi chút, nhưng... cái vui mừng ấy, lại khiến ta đổ chừa chan giọt lụy...

Các con xem, Từ Mẫu các con vì đau lòng mà chẳng thốt nên lời nào, chỉ có thể ngồi đây, lặng lẽ nhìn các con mà đổ từng dòng châu lụy.

Ta chẳng muốn trong các con có đứa nào phải chịu đau khổ, nhưng Luật Thiên Điều đã định, Nhân Quả tuần hoàn chẳng sai chạy bao giờ, dù là Chúa Tể Càn Khôn Vũ Trụ này mà phạm tội vẫn phải chịu đồng hình phạt như thường, các con đã rõ cả. Nếu có thể nhận tội thay cho nhau, đâu đến lượt các con, ta đã gánh hết cho các con rồi. Nhưng ôi... Luật Công Bình, ai trông gì được nấy, chẳng thể nào chối cãi đặng...

Ôi... các con đến Minh Kính Đài tự định phạt lấy mình, Côn Công Bình đang chờ các con nơi ấy.”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Những lời ấy thuyết xong, Thiên Nhân lại rơi lệ. Cảnh tượng ấy, Thiên sâu Địa thẳm, bi thương thống khổ vô cùng... khiến tất cả những ai có mặt nơi đây cũng đều nức nở chẳng cầm lòng đặng.

Tất cả các Thiên Sứ Trưởng và nhóm Kim Quang Sứ sa ngã đều lạng lẽ rời Ngọc Hư Cung, từ biệt Phụ Mẫu đến Minh Kính Đài. Trong không trung, có tiếng chuông ngân nga, chạm vào tận đáy lòng của tất cả những ai nghe thấy. Giữa những hồi chuông cảnh tỉnh ấy, lại có tiếng kệ ngâm mấy câu đầy tâm tình từ ái:

“Có công thì gắng sức nên công
Tu tánh đã xong tới luyện lòng
Kinh sách đầy đầu chưa thoát tục
Đơn tâm chẳng định lấy chi mong...”

Thái Bạch Kim Tinh

Chương 4

Sám hối

Tại Minh Kính Đài, nơi ấy có một cái gương thật to, nhìn vào tấm gương đó, mỗi người đều sẽ thấy được quá khứ những việc mà mình đã gây ra. Từ chỗ nhận thức được tội lỗi của mình, mỗi người sẽ định cho mình một hình phạt nhất định. Luật Thiên Điều thật vô cùng huyền diệu, chẳng ai định tội cho ai cả, chỉ có bản thân mỗi người đối diện với chính mình nơi tòa án lương tâm và cũng chính bản thân mình là quan tòa định tội. Mình định tội cho mình thì còn ai có thể bào chữa cho được...

Các vị Thiên Sứ sa ngã, ủng hộ Kim Quang Sứ thì nhìn thấy mình đã để những lời cảm dỗ ngon ngọt của Kim Quang Sứ làm lay động lòng hiếu thuận của mình, tạo phản lật đổ chính Cha của mình, gây thương tích cho chư Thiên chúng, huynh đệ khác. Họ thấy họ đã gây nên lỗi lầm rất nặng nên tự buộc mình xuống Hạ Giới, làm lụng vất vả, chịu bao khổ cực để phục vụ cho sự an vui, hạnh phúc của chúng sanh mà chuộc lỗi lầm.

Các vị Thiên Sứ Trưởng khi thấy những sai lầm của mình trong việc dễ dàng cho Kim Quang Sứ mượn sức mạnh gây nên tai họa to lớn cho cả vũ trụ này thì vô cùng hối hận. Họ cũng muốn nhập trần, chịu luân hồi để trả mỗi nợ ấy. Nhưng Kim Quang Sứ can ngăn, liền nói với họ:

“Các huynh đệ của ta, cũng vì sự tin tưởng của chư vị

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

với ta quá lớn nên mới muốn giúp đỡ ta mà chẳng cần biết nguyên nhân, lý do của nó. Dù mọi người có muốn tìm hiểu kỹ thì ta vẫn sẽ lừa dối mọi người, chuyện đau lòng vẫn sẽ diễn ra như thế này mà thôi, đúng không...?

Ta... rất hổ thẹn khi đã làm liên lụy đến mọi người, nhưng ta không muốn mọi người phải chịu sống trong cảnh trầm luân của trần gian.

Vì tội lỗi là do ta khởi nguồn, các huynh đệ cũng chỉ là nạn nhân của sự tin tưởng và yêu mến ta mà thôi. Huynh đệ đã hiểu được trách nhiệm của Thiên Sứ Trưởng nặng nề như thế nào rồi... đừng để người khác phải gánh thay mình chứ! Vả lại, dù các huynh đệ có nhập trần chịu đọa luân hồi, những việc các vị có thể làm cho chúng sanh cũng rất nhỏ nhoi so với công việc đang làm. Ngũ Quỷ vẫn còn đó chứ đâu biến mất hết.

Hãy ở lại Thiên Giới, tiếp tục công việc của mình như bình thường, đừng để xảy ra sai lầm nữa, đó mới là sự hối cải tốt nhất dành cho các huynh đệ vậy.”

Nói xong, Kim Quang Sứ lại chỉ lên cán Cân Công Bình:

“Đây, các huynh đệ nhìn xem, Cân Công Bình đầu lệch về bên nào, nó vẫn ngang bằng hai bên đấy thôi. Chính các huynh đệ đã giúp nguy cho các Thiên Sứ khác thoát khỏi cảnh tạo phản của bọn ta đấy thôi, lại còn tự tay dọn dẹp nghiệp chướng do mình đã gieo, điều đó đã làm cho tội lỗi của các vị đã được bù trừ rồi!”

Còn Kim Quang Sứ, khi nhìn về những hành động mình đã làm, sự phản bội chính lòng tin yêu của Phụ Mẫu, huynh đệ mình, dụ dỗ các huynh đệ khác, cầm đầu

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

cuộc nổi loạn, gây náo động cả Thiên Giới, làm hại biết bao Thiên chúng, tạo nên Ngũ Quỷ rồi gieo hạt giống ác trược khắp nơi. Khi nhìn lên Cân Công Bình, Kim Quang Sứ thấy nó nghiêng hẳn về phía ác trược.

Với những tội lỗi như thế, luân hồi chịu khổ não nơi cõi Hạ Giới không phải là hình phạt thích đáng cho Kim Quang Sứ, ngài buộc mình phải sống dằn vặt trong đau khổ, tối tăm không lối thoát, trần gian cũng không phải là chỗ có thể dung túng ngài. Bởi đối với họ, Kim Quang Sứ là cội nguồn của mọi tội lỗi mà họ đang phải gánh chịu, chỉ có bóng tối mới là nơi ngài có thể cư ngụ.

Kim Quang Sứ nói với các Thiên Sứ Trưởng:

“Thôi, giờ đây ta phải đến nơi u tịch để xét mình, ăn năn sám hối về những việc mình đã làm. Các huynh đệ ở lại, cố gắng hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình. Đừng quên dành nhiều thời gian hơn để vấn an Phụ Mẫu, các huynh đệ phải lo luôn phần của ta đấy nhé, vì thời gian ta trả hết món nợ này chẳng phải là ngắn. Có thể lần sau, khi gặp lại, chúng ta sẽ có những kỷ niệm đẹp đẽ hơn thế này, có nhiều chuyện cùng nhau tâm sự.”

Các Thiên Sứ Trưởng đều nói:

“Mong sao chúng ta sớm gặp lại. Dù trăm năm, muôn ngàn năm sau hay lâu hơn nữa, chúng ta vẫn sẽ đợi huynh. Lúc ấy, huynh lại là một Kim Quang Sứ với ánh sáng chói chang rực rỡ như ngày nào... Tạm biệt!”

Kim Quang Sứ vừa quay mặt đi, chợt nhớ có việc liên nhắc thêm mấy lời với các vị Thiên Sứ:

“Cho ta gửi lời chào thân ái đến chư hiền đệ muội trong nhóm cùng làm nhiệm vụ với ta sắp trở về sau khi

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

kết thúc pháp sự đang thi hành ở Vô Minh Giới. Ta đã nói là mình không được khỏe, muốn nghỉ ngơi nên nhiệm vụ lần này họ đã đi thực hiện không có ta theo cùng. Nhấn với họ... ta sẽ trở về, tiếp tục công việc với họ trong tương lai, khi ta đã trả hết ác nghiệp mình gây ra. Tạm biệt chư huynh đệ muội yêu quý của ta...”

Kim Quang Sứ hóa thành luồng khí đen biến mất khỏi Thiên Giới, chấp nhận hình phạt do chính mình lựa chọn. Ngài phải đến cư ngụ ở những nơi tối tăm, thiếu ánh sáng, hơi ấm của tình thương yêu công chánh.

...

Trong bóng tối cô tịch lạnh lẽo, nơi mà ánh sáng của mặt trời, mặt trăng cùng tinh tú chẳng thể chiếu rọi đến, nơi sâu thẳm trong tâm hồn của mình, Kim Quang Sứ tiếp tục dòng hồi tưởng:

“Tuy rằng cuộc đảo chánh của ta đã thất bại, ta trở thành kẻ phải rời xa Thiên Giới. Nhưng ta đã để lại một dấu ấn hết sức đặc biệt về cuộc tạo phản này, là “Tội Lỗi”. Ta đã gieo hạt giống tội lỗi vào chúng sanh trong khắp vũ trụ này, ngay đến những huynh đệ mang đầy đủ sự trọn lành của Phụ Mẫu cũng không tránh khỏi.

Đã rất nhiều huynh đệ nhập trần dẫn dắt chúng sanh trở nên tinh tấn hơn, sáng suốt hơn, giàu lòng từ bi thân ái hơn, nhưng phần lớn trong số họ đã bị tội lỗi níu kéo nên không thể trở về với Phụ Mẫu được, chỉ có rất ít người trở về được ngôi vị cũ của mình.

Loài người thì quay lưng lại với ta, nguyên rủa ta là Đại Quý Vương đã mang đau khổ, bất hạnh đến cho họ.

Quả thật, sau cuộc chiến ấy, tất cả những ai liên quan

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

đều đau khổ...

Phụ Mẫu đau khổ vì mất người con ưu tú như ta, đau khổ vì biết bao đứa con khác phải chịu chìm đắm trong vòng luân hồi khổ hải, đau khổ vì phải nhìn đàn con trẻ chịu hình phạt nặng nề bởi những tội lỗi chúng đã làm mà lại chẳng có cách gì cứu giúp được, cũng vì hai chữ Công Bình... Còn ta thì sao?

Ta cũng đã phải trả giá đắt cho sự sai lầm trong phút chốc của mình đây chứ. Bên ta chẳng còn ai cả...!

Những huynh đệ Thiên Sư đồng phạm với ta phải chịu hình phạt đọa đày trong kiếp luân hồi, sống kiếp con người khổ cực. Có vị trở thành người bán than, hằng ngày phải khuân vác nặng nề, chịu bao lời biếm nhẽ mà vẫn vui vẻ tươi cười mang lại hơi lửa ấm áp cho đời trong những đêm trời rét.

Các vị khác thì trở thành người đôn củi, nông dân, thợ dệt, phải làm lụng vất vả giúp cho chúng sanh có được miếng ăn, cái mặc, trả hết các nghiệp quả mình gây ra và dùng thời gian ở trần gian để chiêm nghiệm, ăn năn sám hối về những việc mình đã làm. Phải sống thật hữu ích cho chúng sanh thì khi bỏ xác thân Tứ Đại giả hiệp mới có thể trở về với vị trí của mình trước đây nơi Thiên Giới.

Ta thấy... Luân Hồi cũng tốt!!

Bởi dù có đau khổ nhưng cũng đâu nhớ về những việc mình đã làm, vẫn sống vui vẻ, lại có cơ hội chuộc tội nếu như làm được những điều tốt đẹp cho chúng sanh trong lúc sinh tồn tại trần gian.

Ta lại không có được hạnh phúc như thế...

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Tội lỗi của ta đã quá nặng nề, một kẻ tội đồ số một của vũ trụ thì làm sao dám mong được tha thứ.

Ta phải tồn tại phiêu bạt trong cõi vũ trụ này trong sự dày vò, ray rứt về hành động sai lầm của mình. Dù rằng Phụ Mẫu vẫn yêu thương ta, không trách phạt ta, nhưng ta không mặt mũi nào dám đối diện và gần gũi các Đấng ấy thêm nữa. Thà rằng Phụ Mẫu trách mắng ta, hành phạt ta, có lẽ ta sẽ dễ chịu hơn nhiều.

Ồi, cũng vì Bác Ái, người làm ta đau khổ quá.

Vì người mà Phụ Mẫu đã vẫn yêu thương ta như ta chưa hề làm điều gì sai trái với họ. Nhưng cũng vì thế khiến ta đã chịu nỗi đau khổ tột cùng... có tội nhưng không biết làm sao để đền tội, có nhà lại không thể về, có huynh đệ cũng chẳng thể gần gũi... đứ đờ thân nhất của ta là Thánh Hỏa ta cũng chẳng thể gặp. Ta phải chịu hình phạt này trong bao lâu đây hả Công Bình?

Cuối cùng, ta lại gần gũi với những kẻ luôn muốn bên ta là Huyền Mộng, Ngông Cuồng và Tham Vọng.”

Trong trận đại chiến Thiên Giới, khi Đức Nhiên Đăng xuất hiện, tung râu chuốt lên, bọn chúng đã lập tức chạy trốn. Nhưng sau khi Kim Quang Sứ phán xét hình phạt dành cho mình rồi, ngài lại phải đến những nơi tối tăm lạnh lẽo để chiêm nghiệm, ăn năn sám hối về những tội lỗi mình đã gây ra. Trong lúc ấy, bọn chúng lại xuất hiện. Vừa thấy chúng, Kim Quang Sứ liền quát:

“Các người đã đi đâu khi ngài Nhiên Đăng xuất hiện? Ta đã từng nghĩ rằng chúng ta là hảo chiến hữu của nhau đây! Tại sao bây giờ các người còn dám vác mặt đến gặp ta hả?

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Ta thật hối hận khi đã tin tưởng, cùng các người gây cuộc nổi loạn nơi Thiên Giới!!”

Huyền Mộng nhẹ nhàng nói:

“Xin ngài lượng thứ!!

Lúc ấy, nếu chúng tôi không chạy trốn kịp thời thì chúng tôi cũng sẽ phải tan biến như bọn Ngũ Quỷ rồi. Chúng tôi chẳng thuộc về khối yêu thương và công chánh của Phụ Mẫu ngài, chúng tôi sẽ chẳng thể nào chịu nổi trước sức mạnh của tình yêu thương, trí huệ của ngài Nhiên Đăng.”

Tham Vọng và Ngông Cuồng hòa theo:

“Vâng!! Đúng thế ạ. Chúng tôi phải tạm thời chạy trốn để tìm thêm đồng minh, những người có quyền năng vô cùng đặc biệt nơi cõi Vô Minh.”

Tham Vọng tự đắc:

“Tôi tin chắc rằng ngài sẽ không chọn cho mình hình phạt là sự luân hồi, ngài sẽ còn được tự do trong vũ trụ này. Vì thế, chúng tôi mới lánh mặt để có thể hỗ trợ cho ngài trong cuộc chiến sắp tới.”

Kim Quang Sứ bộc phát cơn đại nộ:

“Các người còn muốn gây nên hỗn loạn nữa sao?

Bao nhiêu đau khổ các người gây ra cho ta chưa đủ làm cho các người vui lòng sao?

Các huynh đệ của ta giờ đây đều đã phải chịu trong vòng luân hồi khổ hải, phải hàng trăm, hàng ngàn năm sau ta và họ mới có thể gặp nhau được!

Các người còn muốn gì nữa?

Ta hối hận lắm rồi, ta cũng chẳng màng đến ngài Chúa Tể nữa! Mau biến khỏi mắt ta trước khi ta cho các người

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

tan nát thành tro bụi trong màn đêm u tịch!!”

Vừa dứt lời, toàn thân Kim Quang Sứ đại phát hỏa quang, ngài vung tay lên, Bạch Ngân Kiếm và Kim Cương Xử liền xuất hiện trên song thủ của ngài, ánh bạch quang rực rỡ sẵn sàng phát huy uy lực dũng mãnh của chúng...

.....

Về luật Thiên Điều, tự mình định phận lấy mình nơi Thiên Giới, có bài thơ dạy rằng:

“Phải giữ chơn linh đặng trọn lành
Ngọc Hư toàn ngự đáng tinh anh
Thiên Điều Cổ Phật không chừa tội
Hình phạt Chí Tôn chẳng vị tình
Chánh trực kinh oai loài giả dối
Công bình vừa sức kẻ chân thành
Mũi kim chẳng lọt xưa nay hẳn?
Biết sợ xin khuyên cần thận mình”

Thái Bạch Kim Tinh

Chương 5

Tàn Duyên

Nhìn thấy sự tức giận của Kim Quang Sứ khi lấy hai món pháp bảo ra chuẩn bị trừng phạt mình, bọn Huyền Mộng tuy hoảng hốt nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh và nhẹ nhàng nói:

“Xin ngài rũ chút lòng thương xót. Chúng tôi biết lỗi rồi, chúng tôi sẽ không chạy trốn như thế nữa. Bây giờ, chúng tôi đã tìm thêm được mấy vị nơi cõi Vô Minh có quyền năng rất mạnh mẽ. Tôi tin họ có thể giúp đỡ ngài rất nhiều trong trận chiến kế tiếp.”

Vừa nói, Huyền Mộng vừa hứng lấy những giọt mật thơm ngon dâng lên cho Kim Quang Sứ.

“Xin ngài giảm bớt cơn thịnh nộ, chúng tôi sẽ cùng chung sức với ngài xây dựng nên một không gian mới vô cùng thú vị chẳng kém cõi vũ trụ của Phụ Mẫu ngài.”

Trước những lời lẽ đầy chân tình, sự quan tâm, lo lắng, phục tùng của đám bạn này thì Kim Quang Sứ không nở nào từ chối. Và lại, giờ đây chúng là những kẻ duy nhất gần gũi, chơi chung với Kim Quang Sứ, vì nơi tối tăm lạnh lẽo này, Thiên Sứ chỉ có một mình thôi.

Kim Quang Sứ cũng không muốn lui tới trong cõi vũ trụ của Đức Chí Tôn cùng Đức Phật Mẫu nữa, vì trở về nơi ấy thì ngài lại cảm thấy đau khổ và mặc cảm tội lỗi nhiều hơn nữa, nơi Kim Quang Sứ cư ngụ chỉ toàn bóng đêm lạnh lẽo.

Huyền Mộng đưa tay ra giới thiệu về ba cái bóng đang

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

đứng sau lưng nàng:

“Xin giới thiệu với ngài ba vị này là những người rất mạnh nơi cõi Vô Minh đây ạ. Họ sẽ cùng chúng ta xây dựng một vùng trời riêng cho chúng ta. Đây là Hận Thù, Mê Muội và Cố Chấp.”

Hận Thù là nữ tử xinh đẹp, có mái tóc bạc, đôi mắt to, đỏ thắm. Đôi bàn tay thon thả, móng tay dài và nhọn. Điều đặc biệt là nàng vắt trên vai mình một chiếc mác thật dài khoác chéo từ trên vai xuống tận chân. Y phục nàng mặc có màu đen pha lẫn sắc đỏ. Nếu người ta nghĩ rằng Tử Thần mang hình dáng đáng sợ, là người khiến những kẻ đối diện phải khiếp sợ bởi cảm giác lạnh đến tê dại người khi tiếp xúc thì Hận Thù chính là một Nữ Tử Thần xinh đẹp. Nhìn vào Hận Thù, chắc hẳn ai cũng phải rùng mình bởi cảm giác cuộc sống đang rời xa họ. Hận Thù tự giới thiệu:

“Chào ngài!! Tiểu nữ là hảo tử muội kết nghĩa với Huyền Mộng và Mê Muội. Với món pháp khí Hận Thù Câu Liêm này, tôi sẵn sàng kết liễu tất cả những gì tốt đẹp nhất, cả về vật chất lẫn tinh thần mà một kẻ thiện lương gần như là trọn lành đã cố gắng xây dựng cả đời cũng phải kết thúc điêu tàn trong thoáng chốc!”

Mê Muội cũng là một cô nương xinh đẹp chẳng thua kém mấy chị em Huyền Mộng và Hận Thù, nếu như không muốn nói rằng nàng có phần nhỉnh hơn về sắc đẹp mê hồn so với tử muội của nàng. Nàng có đôi mắt to, xanh biếc pha lẫn chút đen huyền. Nhìn đôi mắt của nàng khiến người ta có cảm giác như nhìn vào đường ranh giữa bầu trời bao la và đại dương mênh mông sâu

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

thắm. Nàng khoác chiếc áo thật lộng lẫy nhiều tầng lớp mà mỗi khi nàng lay động nhẹ thì trông nó bông bênh như mây trời lững lờ trôi. Từ người nàng toát ra một hương thơm thật lạ lùng khiến người ta chẳng còn làm chủ được bản thân mình nếu như vô tình ngửi thấy mùi hương ấy thoảng qua. Trên tay nàng ôm một cây thụ cầm. Chẳng thể nói người có thể nhìn thấy nàng đàn và nghe được giọng hát của nàng là kẻ hạnh phúc hay bất hạnh nhất thế gian bởi lẽ với sắc đẹp mê hồn, hương thơm quyến rũ, ngón đàn tuyệt diệu và giọng hát không thể chê vào đâu được nên người nghe nàng hát có thể sẽ đánh mất tất cả những gì thuộc về mình, cả thể xác lẫn trí não tinh thần đều có thể trở thành nô lệ cho nàng sai khiến. Mê Muội bước đến gần Kim Quang Sứ giới thiệu:

“Kính chào đáng đày quyền năng đang ngự trị trước mặt tiểu nữ. Tôi có thể giúp cho ngài quên đi hết mọi thứ xung quanh, bao lo âu, buồn phiền, mệt nhọc đều sẽ tan biến khi ngài nghe thấy tiếng đàn cùng giọng hát của tôi. Tôi sẽ khiến chúng sanh phải quên đi những thứ như gia đình, bạn bè, tình yêu, niềm tin lẫn nhau với Tán Hồn Hương và Mê Hồn Khúc. Tôi, Huyền Mộng và Hận Thù sẽ cố gắng dùng hết tất cả mọi khả năng của mình làm cho chúng sanh trở nên xa lạ lẫn nhau, không còn thứ gọi là hòa ái nữa.”

Cổ Chấp là kẻ có vóc dáng một người đàn ông trung niên. Hắn có mái tóc ngang ngực màu xám tro, hơi bù xù. Cặp mắt trông như mắt cú vọ, đôi lông mày rậm rạp tua tủa, hắn có thêm một con mắt to giữa trán và lúc nào cũng đảo vòng, nhìn dò xét xung quanh. Hắn khoác

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

chiếc áo choàng để hở một bên vai. Trên vai ấy có khắc hình một con rắn đang ngóc đầu lên như chuẩn bị tấn công con mồi. Nhìn thấy người này, có lẽ người ta sẽ chẳng thiết tha gì với việc muốn tiếp xúc và trở thành bạn của hắn. Hắn có đôi tay vạm vỡ mất cân đối so với thân hình bình thường của hắn. Cố Chấp ra mắt Kim Quang Sứ:

“Xin kính chào chúa tể của tôi. Bất kỳ kẻ nào dám cản trở kế hoạch trở thành Chúa Tể vũ trụ của ngài sẽ bị tôi đè bẹp dưới sức mạnh của đôi tay này. Dĩ Nhãn của tôi có thể nhìn thấu suốt được cả tư tưởng mà những kẻ khác cố giấu kín, vì thế nếu có kẻ nào muốn cản trở chúng ta dù chỉ là một ý niệm thoáng qua, tôi cũng lập tức đập tan ý định của kẻ đó!!”

Ba kẻ mới đến này quả thật có phần cao tay ấn hơn bọn Huyền Mộng, Ngông Cuồng và Kiêu Ngạo. Kim Quang Sứ nhìn bọn họ một lượt thật kỹ rồi nói:

“Rất cảm ơn sự giúp đỡ của các người. Nhưng giờ đây lực lượng của chúng ta vẫn còn quá mỏng, việc nổi loạn tạo phản thêm lần nữa khó lòng thực hiện. Ta muốn chúng ta hãy củng cố lực lượng của mình trước tiên bằng cách tìm ra một không gian thích hợp cư trú. Hãy cùng ta tìm nơi nào tối tăm nhất vũ trụ này để làm đại bản doanh của chúng ta!”

Cả bọn chúng lẫn Kim Quang Sứ đều chẳng thể sống nổi trong ánh sáng và sự ấm áp của tình thương. Vì thế, cả nhóm đã cùng nhau đến những nơi tối tăm, lạnh lẽo mà trước đây Kim Quang Sứ chưa từng đến thi hành nhiệm vụ. Tại những nơi tối tăm ấy, bọn họ đã xây dựng

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

những cung điện, lâu đài nguy nga tráng lệ được gọi bằng những cái tên rất kêu hãnh: Dục Vọng, Ích Kỳ, Danh Lợi, Tài Lộc. Sau khi dùng quyền năng của mình hợp lại và tạo được bốn tòa lâu đài vô cùng rực rỡ, lộng lẫy. Những người bạn từ cõi Vô Minh lại nói với Kim Quang Sứ một cách đặc ý. Huyền Mộng nhẹ nhàng thốt:

“Những cảnh giới này hơn hẳn Niết Bàn mà các huynh lớn của ngài đang cư ngụ ấy chứ.”

Cô ta vừa nói vừa khẩy đũa đưa chiếc Phong Oa trên tay mình. Lũ ong bay ra và bám vào những góc ngách của các tòa lâu đài ấy, làm thêm những chiếc tổ mới. Ngông Cuồng khoái trá cười:

“Đúng thế, bọn Thiên Chúng mà nhìn thấy những thứ này thì chúng cũng sẽ chẳng màng đến Bồng Lai, Tiên Cảnh nữa.”

Vừa nói dứt lời, hắn tung Hắc Không Cầu lên. Quả cầu tạo nên một không gian tối đen sâu thẳm khiến các tòa lâu đài lại trở nên rực rỡ hơn trên khung nền đen huyền không chút ánh sao ấy. Lão già Tham Vọng cũng đặc ý vô cùng, hai tay trên đầu của lão múa máy:

“Chúng ta phải xây dựng nơi đây thành một kinh đô tập nập để cho Niết Bàn, Bồng Lai chẳng còn ai muốn lui tới nữa. Ha ha ha...”

Hận Thù nắm chặt lưỡi mác và nói với vẻ thịnh nộ:

“Những kẻ đã xa lánh ngài thì ngài phải cho chúng biết ai mới là Chúa Tể thật sự, phải báo thù rửa nhục. Tôi sẽ cho chúng biết sự lợi hại của lưỡi mác này.”

Mê Muội nhẹ nhàng lên tiếng:

“Đúng đấy, phải cô đảo chánh lần nữa. Nếu lần này ta

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

chuân bị kỹ và hoạt động bí mật thì Cha của ngài sẽ chẳng thể nào biết được.”

Gã Cố Chấp cũng thêm vào:

“Chỉ có Ngài mới xứng làm Chúa Tể thôi!!”

Huyền Mộng và Hận Thù đồng thanh:

“Hai đứa tôi sẽ cố gắng đi chiêu mộ tài lực cho Ngài, trần gian hiện nay có vô số kẻ làm điều tội lỗi, không thể trở về với Cha của Ngài, chúng tôi sẽ mang chúng về làm tôi tớ cho Ngài.”

Vừa dứt lời, bọn chúng đã biến mất trong bóng đêm sâu thẳm. Ngông Cuồng cũng hăm he:

“Tôi sẽ gửi tôi hậu thư khiêu chiến với Cha của ngài khi chúng ta có đủ số tài lực.”

Tất cả đều đồng thanh:

“Chỉ có Ngài mới xứng làm Chúa Tể!!”

...

Đó là những gì đã diễn ra vào một thời xa xăm mà Kim Quang Sứ chẳng còn nhớ được đã bao nhiêu năm trôi qua kể từ những ngày tháng đen tối, nghiệt ngã ấy...

“Khi ấy, ngoài họ ra ta chẳng chơi chung với ai được nữa. Nên những điều họ nói ra, ta cũng cảm thấy là có lý. Thế là ta lại từ sai lầm này dẫn đến sai lầm khác, tội lỗi chồng thêm tội lỗi. Ta vừa mới thoát khỏi vũng lầy tội lỗi, đang còn phải rửa mình cho sạch... lại rơi vào một đầm lầy khác, còn bẩn hơn trước nữa...”

Các huynh đệ của ta thì cố truyền bá nhiều Pháp Môn dẫn dắt những huynh đệ khác còn đang chìm đắm trong bể khổ thoát đọa Luân Hồi.

Khi thấy những ai mở ra Pháp Môn mới, ta liền hóa

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

thân thử thách chư huynh đệ ấy có đủ tư cách dẫn dắt chúng sanh hay không, hay là lại dẫm lên vết xe đổ của ta ngày trước. Ta hoàn toàn thất bại trước ý chí kiên định, lòng vị tha của chư vị ấy. Những trò lừa gạt, dọa dẫm và bao pháp lực của bọn ta đều vô hiệu.

Ta đã vô cùng ngưỡng mộ Nhiên Đăng, Lão Tử, Thích Ca, Jesus và một số vị khác nữa đã dẫn dắt cho các huynh đệ khác tìm đường trở về với Phụ Mẫu một cách vi diệu. Ta cũng muốn làm như họ lắm, nhưng ngay đến việc trở về nhìn Phụ Mẫu nơi Bạch Ngọc Kinh, ta còn chẳng đủ dũng khí đối diện với tình thương của họ...

Ta muốn về tạ lỗi cho những gì mình gây ra để có thể làm việc gì đó đền bù lại tội lỗi ấy, chứ không phải chịu đựng hình phạt như thế này. Nhưng liệu những huynh đệ khác có tha thứ cho ta không... họ có gần gũi và tôn trọng ta như xưa kia không, hay họ chỉ đứng xa xa nhìn ta bằng ánh mắt khinh thường lẫn lo sợ, đề phòng...?

Và rồi trong lúc ta đang chìm đắm trong dòng suy tư ấy, thêm hai người nữa xuất hiện bên ta. Họ là Tàng Hoa và Ân Nguyệt.

Tàng Hoa là nữ tử có mái tóc tết bím hai bên dài xuống gần đầu gối. Nàng có phục trang bình dị, một chiếc váy rất nữ tính, đôi mắt nâu ngậy thơ, nhưng thứ vác sau lưng lại là một thanh đại đao muốn gần bằng thân hình nàng.

Ân Nguyệt là cô nương có trang phục toàn màu đen từ trên xuống dưới. Nàng có đôi mắt to đen huyền, trên tay cầm chiếc vỏ ốc tua tua gai trông rất độc đáo. Họ đến bên ta một cách chân thành...”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Tàng Hoa an ủi ta:

“Ngài đừng về Bạch Ngọc Kinh, nơi đó chẳng ai yêu thương, tôn trọng ngài cả. Ngài về sẽ chỉ làm cho họ thêm khoái chí và khinh bỉ ngài thôi...”

“Nhưng Phụ Mẫu ta thì luôn yêu thương, tha thứ cho ta! Ta tin những huynh đệ khác cũng sẽ giống họ!”

“Ngài nghĩ như thế cũng đúng. Nhưng liệu Ngài có sống nổi trong sự thương hại của họ không? Còn đâu nữa một vị Đại Tiên oai phong lẫm liệt mang ánh sáng soi rọi khắp những nơi tối tăm đầy uy quyền dũng mãnh?”

Ân Nguyệt cũng tiếp lời:

“Ngài đừng về, xin ngài hãy ở đây, chúng tôi đã là những tội tớ trung thành nhất của ngài rồi. Ngài luôn là Chúa Tể trong lòng chúng tôi. Tuy rằng nơi đây không sáng sủa bằng Bạch Ngọc Kinh nhưng nơi đây ngài là Chúa Tể, rồi sẽ có một ngày nào đó chúng ta trở về đảo chánh lần nữa!”

Kim Quang Sứ đang trò chuyện với chúng thì bọn Huyền Mộng xuất hiện. Vừa thấy mặt, cả bọn mừng rỡ chạy đến hỏi thăm lẫn nhau. Huyền Mộng vui vẻ hỏi hai người mới đến:

“Này, hảo tử muội tại sao lại ở đây thế? Ta đã đi tìm kiếm khắp nơi trong cõi Vô Minh nhưng lại chẳng nghe thấy tung tích các nàng, ta đang nghĩ cách nhưng chưa biết phải làm sao để có thể tập hợp được đủ cả hội.”

Ân Nguyệt giải thích:

“Ta đi chu du khắp những nơi tối tăm nhưng vẫn chưa thể thực hiện được nguyện vọng của mình. Mỗi hôm trước, tự dung ta cảm thấy có điều gì đó đặc biệt thôi

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

thúc ta tìm đến nơi này, trên đường đến đây thì gặp Tàng Hoa nên cùng đến một lúc đây.”

Tàng Hoa tiếp lời:

“Từ lúc chúng ta chia tay nhau, mỗi người mỗi hướng tìm cho mình không gian riêng biệt để xưng bá đến nay mới hội ngộ. Các nàng cũng biết đấy, ta chẳng thích để kẻ khác biết về mình, nên chẳng ai biết cả. Và lại, ta và Ân Nguyệt cô nương cũng mới gặp nhau cách đây vài hôm thôi. Chúng ta cảm nhận được một không gian chứa đầy sự hỗn loạn, ám khí nặng nề nên mới tìm đến. Hóa ra là do sự tập trung các nhân vật tầm cỡ trong cõi Vô Minh tại đây. Ha ha ha”

Mê Muội và Hận Thù cùng lên tiếng:

“Bọn ta cũng mới đến đây không lâu theo lời kêu gọi của Huyền Mộng.”

Hận Thù kể lại:

“Ta đang vui đùa thỏa thích trong cuộc chiến giữa các động phủ gần biên giới của Cõi Vô Minh và Thiên Giới thì Huyền Mộng đến rủ ta về đây tham gia vào hội đấy!”

Mê Muội cũng kể về những gì mình đã làm:

“Còn ta thì đang mê hoặc những kẻ lang thang trong cõi Vô Minh chưa biết đi về đâu trở thành những kẻ phục tùng ta vô điều kiện. Đang lúc vui vẻ như thế thì gặp Huyền Mộng cùng Ngông Cuồng đến rủ về đây.”

Thì ra năm nữ tử này là một nhóm chơi chung với nhau rất thân. Cả bọn gặp nhau thật náo nhiệt vui vẻ trong sự bất ngờ thú vị. Huyền Mộng tự hào:

“Thưa ngài, vậy là giờ đây cả hội Hắc Âm Ngũ Cơ đã tập hợp đông đủ. Ở cõi Vô Minh, trước khi ngài đến và

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

làm chúa tể nơi đây, kẻ nào yếu phải phục tùng kẻ mạnh hơn, nhưng nơi đây lúc nào cũng hỗn loạn cả. Khi thấy ngài xuất hiện và làm cho nơi này sáng lên, chúng tôi đã rất ngưỡng mộ và muốn được tôn sùng ngài làm chúa tể của chúng tôi. Nhưng chúng tôi chẳng thể nào đến gần ánh sáng thiêng liêng của ngài được.

Thỉnh thoảng cũng có những cư dân nơi Vô Minh Giới đến quây phá các tinh cầu ở xa Bạch Ngọc Kinh, có ánh sáng yếu ớt thì bị các vị Thiên Sứ đánh đuổi, truy bắt. Những lúc nguy cấp ấy, chúng tôi xuất hiện và trở hết tài nghệ của mình cứu các cư dân đó chạy thoát nên được mọi người nơi thế giới Vô Minh ca ngợi là Hắc Ám Công Nương.

Chúng tôi đã gặp gỡ nhau trong những lần ra tay nghĩa hiệp đó, chơi rất thân trong suốt một thời gian dài và lập thành đội Hắc Ám Ngũ Cơ. Nhưng rồi mỗi người lại thích đi tìm không gian riêng cho mình để làm Nữ Chúa nên chúng tôi đã rời xa nhau, cũng khá lâu rồi. Giờ đây lại đủ duyên hội ngộ đông đủ như vậy cũng là nhờ hồng phúc của ngài đã giúp cho chúng tôi được tái ngộ. Vì thế, chúng tôi sẽ dốc hết sức để giúp ngài thực hiện mục tiêu của mình, thừa Chúa Tể của chúng tôi.”

Kim Quang Sứ mỉm cười vui vẻ:

“Thật may mắn nhỉ. Ta cũng rất vui khi thấy các nàng vui vẻ như thế này, đã lâu rồi ta không được nhìn thấy niềm vui của sự hội ngộ!”

“Thế rồi ta đã an cư tại nơi tối tăm này. Và nó lại là niềm khao khát của những kẻ bị tẩm đũa bạn của ta dẫn dắt. Những người huynh đệ của ta giờ đây lại trở thành

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

kẻ tội tở của ta tại những cung điện Dục Vọng, Ích Kỳ, Danh Lợi, Tài Lộc.

Ta đã sống trong tối tăm, lạnh lẽo thiếu tình thương suốt một thời gian dài. Quanh ta có biết bao kẻ tội tở sẵn sàng phục vụ cho những ý muốn của ta, nhưng ta chẳng bao giờ cảm thấy thoải mái, vui vẻ.

Ta chẳng thể nhớ nổi đã bao nhiêu kỷ nguyên trôi qua, ta đã hoàn toàn quen với cảnh sống trong tối tăm, lạnh lẽo. Nhưng trong tâm can ta vẫn luôn cảm thấy có điều gì đó thôi thúc ta muốn trở về với Phụ Mẫu...”

.....

Tâm tình của Thiên Sư sa ngã ấy, nỗi nhớ thương với đấng Phụ Mẫu của mình được gói gọn trong mấy dòng:

“Xưa con không thấu cội nhânh
Vì đường Đạo bé biệt cảnh hoa rơi
Từ con cách Mẹ phương trời
Trần luân khổ hải chơi vơi sóng trần...”

(Tán tụng công đức Phật Mẫu)

Chương 6

Âm Quang chi trung

“Một ngày nọ, trong lúc đang hồi tưởng về những việc đã qua, bỗng nhiên có mấy tia sáng lấp lánh xuất hiện trước mắt ta. Đó quả là điều kỳ lạ từ xưa đến nay chưa bao giờ có, bởi lẽ nơi ta ở chẳng có lấy chút ánh sáng của một ngôi sao nào chiếu rọi đến được, xung quanh chỉ toàn là màn đêm cô tịch. Các tia sáng ấy lớn dần, một nhóm Thiên Sứ xuất hiện giữa quang ảnh sáng ấy.

Thật vui mừng biết bao, những huynh đệ đã từng xa cách ta, giờ đây lại đang ở trước mặt ta. Hy Vọng, Ý Nguyễn, Nhiệt Tâm, Hối Ngô, Dũng Cảm và Từ Ái.”

Họ là các Thiên Sứ đã từng cùng ta thi hành nhiệm vụ mang ánh sáng yêu thương của Cha đến những nơi tối tăm. Những người ta đã không thể gặp mặt khi ta làm cuộc đảo chánh lần ấy, giờ đây lại ở ngay trước mắt ta. Dù rằng xa cách nhiều ngàn năm, nhưng hình ảnh của họ ta chẳng bao giờ quên bởi chúng ta đều là những hảo huynh đệ của nhau từ thuở khai Thiên lập Địa.

Hy Vọng là Phong Thiên Sứ, bốn đôi cánh trên thân nàng ấy có thể phóng ra những chiếc lông vũ làm tiêu tan mọi trược khí xung quanh. Trên tay nàng cầm chiếc quạt Khai Minh Phiến, có thể vung tay một cái khiến những linh hồn nặng nề u ám đang trong tình trạng ở dưới bờ vực của sự tuyệt vọng, không có lối thoát liền nhìn thấy được con đường dẫn ra khỏi nơi u tối ấy.

Ý Nguyễn là Thủy Thiên Sứ, nàng có mái tóc thả dài

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

bên trái ở phía trước mặt, tay nàng cầm một chiếc vòng lớn là Định Tâm Khuyên, trên ấy có đính mười hai chiếc chuông nhỏ là Thập Nhị Thời Linh. Mỗi khi chiếc vòng được rung nhẹ, âm thanh của mười hai cái chuông nhỏ ấy vang lên thật trong trẻo khiến cho những ai nghe thấy liền được an tịnh, sáng khoái tinh thần, mở mang trí tuệ, năng lực sáng tạo được tăng cao.

Nhiệt Tâm là Lôi Thiên Sứ, khắp toàn thân luôn có những tia điện phóng ra xung quanh. Ngài sẵn sàng lao vào hiểm nguy để giúp đỡ mọi người. Trên tay cầm Thiện Ý Thương, là chiếc trường thương mà mỗi lần vung lên là có một luồng điện quang cực mạnh phóng thẳng về phía trước, hay còn có thể tạo nên những chùm tia sét từ trên không trung giáng xuống như một chiếc lồng chụp lấy đối thủ của mình.

Hồi Ngộ là Quang Thiên Sứ, ngài luôn mang bên mình chiếc gương Hồi Tâm Kính. Báu vật này tuy nhỏ, cầm gọn trong lòng bàn tay, nhưng lại có quyền năng gần giống với chiếc Minh Kính nơi Minh Kính Đài, có thể giúp cho mọi người thấy được những việc mình từng làm trong quá khứ để biết sửa chữa những lỗi lầm đã qua và luôn thận trọng trong những tư tưởng, lời nói, hành động của mình trong thực tại cũng như tương lai.

Dũng Cảm là Hỏa Thiên Sứ, ánh lửa đỏ hồng từ đôi cánh của ngài tỏa ra một hơi ấm khiến lòng người cảm thấy mạnh mẽ, thêm sự tự tin dám đối mặt với những nguy hiểm, khó khăn và quá khứ đau buồn. Trên tay ngài luôn cầm thanh trường kiếm là Nhiệt Khí Kiếm, báu vật này có thể phóng ra những luồng hỏa lực cực mạnh.

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Ngài luôn sẵn sàng đối diện với sức mạnh hắc ám.

Từ Ái là Ái Tình Thiên Sứ Trưởng, nàng ấy mang nét đẹp dịu dàng thánh thiện của Đức Mẹ, nàng có mái tóc dài tung bay phấp phới trong những làn gió nhẹ. Nàng luôn mang bên mình chiếc đàn Huyền Cầm có ba mươi sáu dây. Mỗi khi nàng cất tiếng hát và khảy đàn thì ba mươi sáu dây đàn rung lên tưng trưng cho những năng lực diệu kỳ của Tam Thập Lục Thiên nơi cõi Thiên Giới, tạo nên những âm sắc tuyệt diệu của tình yêu thương. Những ai nghe được khúc nhạc Vọng Cổ Hương của nàng sẽ mau chóng quên đi những đau khổ, dục vọng, những tư tưởng xấu xa mà hướng về với cội nguồn của mình là Phụ Mẫu nơi cõi thiêng liêng, những cảnh giới an nhàn thông dong tự tại, và họ sẽ có tấm lòng nhân ái được mở rộng để sống hòa ái với chúng sanh.

Vừa xuất hiện, Hy Vọng và Ý Nguyễn hỏi ngay:

“Sao huynh lại ở đây?”

Đây không phải nơi có thể cho huynh sinh tồn được đâu. Huynh đã quên mất chúng ta còn phải làm gì sao? Mang ánh sáng của Từ Phụ đến với tất cả những nơi nào còn sự tối tăm, lạnh lẽo của Vô Minh là điều chúng ta đã từng hứa với nhau, nhất định phải thực hiện được.

Huynh nhớ lại đi!!”

Nhiệt Tâm thêm vào:

“Đúng vậy, chúng ta đã không tiếc sinh mệnh của mình để làm việc ấy từ thuở khai Thiên lập Địa. Giờ đây chúng ta sẽ lại cùng nhau sát cánh để tiếp tục những gì huynh đã bỏ lỡ quá lâu rồi.”

Dũng Cầm và Hôi Ngộ tiếp lời:

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

“Bạch Ngọc Kinh vẫn chờ đợi huynh trở về mỗi ngày. Nhìn thấy các huynh đệ khác phải chìm đắm trong luân hồi đau khổ mà Phụ Mẫu chúng ta chẳng thể làm gì khác hơn ngoài việc ngồi nhìn Căn Công Bình phán xét... Huynh có biết Phụ Mẫu đã đổ biết bao giọt lụy theo dòng thời gian những ngày các huynh đệ vắng mặt?”

Từ Ái nhẹ nhàng an ủi:

“Huynh đừng trốn tránh nữa, hãy về với bọn muội, mọi người tha thứ và yêu thương huynh như huynh chưa từng làm gì sai trái cả. Huynh phải về rồi cùng các huynh đệ khác làm tiếp nhiệm vụ của chúng ta, hoặc xin phép Phụ Mẫu cho chúng ta giáng thế lập nên Pháp Môn tu tập cứu vớt những huynh đệ còn lại, như thế mới mong chuộc lại lỗi lầm mà huynh đã vô tình mắc phải.”

Dũng Cảm nhớ về quá khứ đau lòng:

“Đại Chiến Thiên Giới lần trước... chúng đệ đều vắng mặt vì đang thực hiện nhiệm vụ của mình. Không có huynh cùng tham gia, trách nhiệm nặng nhất lại đổ dồn lên Thánh Hỏa, đệ ấy vất vả hơn trước. Khi cả đội trở về đến Thiên Giới và được biết chuyện của các huynh đệ thì buồn lắm, muốn gặp mặt nhưng chẳng biết huynh đã đi đâu... Lúc này, cả đội đang trò chuyện nơi Phi Tướng Diệu Thiên thì cảm nhận được luồng khí của huynh nơi này, tuy yếu ớt nhưng bọn đệ cũng đến được đây theo ánh sáng le lói ấy!”

Kim Quang Sứ vô cùng ngạc nhiên:

“Ah... thế còn Thánh Hỏa đâu?”

Sao ta không thấy đệ ấy?”

Đệ ấy không muốn đến gặp ta nữa sao?”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Ý Nguyễn liền giải thích:

“Huynh ấy vừa về đến Thiên Giới thì nơi Địa Hoàn lại có chuyện không hay xảy ra với Bái Hỏa Giáo, huynh ấy là người khai sáng nên giáo phái ấy, nên Thánh Hỏa phải xuống trần ngay để giải quyết. Mấy huynh đệ đang trò chuyện với nhau, chưa kịp giải tán thì cảm nhận được luồng khí của huynh nên lập tức đến đây.

Huynh đừng tự dày vò mình trong bóng tối cô đơn lạnh lẽo nữa, chúng ta cùng trở về nhé!”

Chư vị đồng thanh kêu gọi Kim Quang Sứ.

“Ta thật sự chẳng biết nói gì hơn, bởi trong ta dâng trào một niềm hạnh phúc khó tả. Ta muốn được trở về với công việc của mình ngày xưa...”

Đang lúc vui mừng như thế, bọn Huyền Mộng lại xuất hiện. Huyền Mộng lên tiếng trước:

“Ngài đừng tin lời bọn họ. Ngài nghĩ rằng bọn họ tha thứ cho những việc Ngài đã làm một cách dễ dàng như thế sao?”

Ngông Cuồng và Hận Thù cùng nói:

“Chúng tôi nghĩ rằng Cha của ngài đã biết được giờ đây lực lượng chúng ta đang mạnh lên. Ngài ấy lo sợ chúng ta sẽ đại náo Thiên Giới lần nữa nên mới sai bọn họ đến dụ ngài về trừng phạt những tội lỗi ngài đã từng làm đấy. Chúng ta đang dần chiếm ưu thế, chẳng có lý do gì bỏ cuộc cả, phải trả thù, làm cho Thiên Giới trở thành một nơi hỗn loạn đầy đau khổ mới xứng đáng với những gì bọn họ đã làm với chúng ta, thưa Chúa Tể!”

Ngông Cuồng vừa chỉ tay vào các tòa lâu đài vừa nói với các Thiên Sứ:

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

“Các người nhìn xem, cơ ngơi này của bọn ta rực rỡ đường nào, những lâu đài lộng lẫy trong bóng tối mờ ảo. Bạc vàng châu báu hằng hà sa số trang điểm thêm cho vẻ lộng lẫy của nó. Liệu Niết Bàn, Bồ Đề Lai của các người có được như thế không? Hay chỉ toàn là những đám mây đủ màu với các lão già lim dim nhắm mắt?”

Mê Muội cười nói rất nhẹ nhàng nhưng đầy vẻ khiêu khích:

“Các người thấy đấy, những tòa lâu đài Danh Lợi, Tài Lộc, Dục Vọng, Ích Kỳ đã được chúng sanh xây dựng càng ngày càng lớn mạnh, đã biết bao mồ hôi, nước mắt và máu của chúng sanh phải đổ mới khiến nó có vẻ đẹp lộng lẫy như thế. Há há.

Chưa kể đến giữa bốn lâu đài ấy có tòa tháp cao lớn Quyền Lực, cũng không ít kẻ xây dựng nó trên xương máu, tội lỗi đó. Nhưng thật đáng tiếc, trên đỉnh tòa tháp đó chỉ có một chiếc ngai vàng cho một kẻ duy nhất mà thôi. Vì thế kẻ nào muốn lên đến tận trên ấy thì bên cạnh hẳn cũng chẳng còn ai có thể tồn tại nữa. Ha ha ha.”

Huyền Mộng tiếp lời ngay:

“Các người không tin, thử hỏi xem những kẻ tội đồ đang cư ngụ trong thế giới của chúng ta có muốn về với Phụ Mẫu các người không?”

Các người hãy cố thuyết phục họ đi!!

Nếu họ chịu về, chúng ta cũng đâu thể giữ họ ở nơi này được phải không nào?”

Huyền Mộng vừa nói vừa khẽ đung đưa chiếc Phong Oa với nụ cười nham hiểm.

Từ Ái và Ý Nguyện lên tiếng:

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

“Ta biết bọn họ với đại huynh cũng vì nghe các người dụ dỗ mới trở nên nông nổi thế này. Chúng ta sẽ thức tỉnh họ ngay thôi, người đừng vội đắc ý!”

Vừa dứt lời, Từ Ái và Ý Nguyệt liền lấy Pháp Khí của mình ra hòa tấu lên khúc Vọng Cổ Hương. Đôi tay thon thả của Từ Ái khảy nhẹ nhàng lên chiếc Huyền cầm, những âm sắc tuyệt diệu vang lên. Âm thanh trong trẻo từ những chiếc chuông của Định Tâm Khuyên làm cho không khí nặng nề nơi đây được trở nên nhẹ nhàng.

Hy Vọng, Hối Ngộ cũng tham gia. Chiếc Hối Tâm Kính được đưa lên, chiếu thẳng vào các tòa lâu đài, những hình ảnh tội lỗi, đau khổ của những kẻ tội hèn đã từng gây ra liền xuất hiện, khiến những kẻ ấy hối hận, ý thức về những gì mình đã làm. Khai Minh Phiến được vung lên, một luồng sáng từ chỗ các vị Thiên Sư phát ra lan tỏa đến các tòa lâu đài. Từ Ái cất tiếng hát hòa điệu vào tiếng đàn thức tỉnh các tội hèn:

Hỡi ai ơi lãng du
Nơi miền tăm tối
Ai kia có thấu chăng
Câu ngâm điệu đàn
Của bài ca Thiên Cảnh
Này hỡi... ơ này...
Các anh em
Có nhớ chăng quê cũ...
Nơi Niết Bàn Thiên Cảnh
Vàng Thái Dương ấm áp
Bóng Trăng khuyết dịu dàng
Cùng muôn sao lấp lánh

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

Kìa non Tiên động Thánh
Cõi thanh bình an lạc...
Này hỡi... này hỡi...
Ơi này... các anh em
Mau trở về quê cũ
Cung Dao Trì Mẹ đợi
Trông mỗi mòn lữ con
Bạch Ngọc Kinh Thầy chờ
Sao tăm hơi chẳng thấy...
Từng ngày, từng ngày qua
Ngóng trông mỗi mòn
Khi nào hồi Cung...?
Này hỡi... ơi này...
Các anh em
Mau trở về chốn cũ
Bao huynh đệ đợi chờ...
Từng ngày từng ngày qua
Sao nơi đâu chẳng nhớ?
Lang thang khắp vô thường
Bao giờ hồi tâm...?
Này các anh em hỡi...
Hãy mau mau tỉnh thức
Nơi bể ái tình sâu
Nơi hí trường lợi danh
Nơi đau khổ muôn trùng
Sinh ly tử biệt
Bao giờ thông dong...?
Này các anh em hỡi
Nơi tối tăm cô quạnh

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

Chẳng phải chỗ chúng ta
Nơi an nhàn thanh tịnh
Mới thật là quê nhà
Này hỡi.... ơi này
Các anh em
Mau trở về quê cũ
Mau trở về... quê cũ...!

Cõi Vô Minh tịch mịch được thắp sáng bởi các vị Thiên Sư đang thi triển quyền năng của mình. Nhìn thấy chư vị Thiên Sư làm cho những kẻ tội hồn xao động, bọn Huyền Mộng cũng trở tài, chẳng chịu thua kém. Huyền Mộng tung dải lụa bảy màu của mình lên, mảnh vải ấy liền hóa ra một quang sáng bảy màu trông rất đẹp, chắn trước Hội Tâm Kính, những hình ảnh tội lỗi biến mất. Mê Muội tấu lên Mê Hồn Khúc và cất tiếng hát tuyệt vời chẳng thua kém Từ Ái là bao:

Này bạn hiền yêu dấu!
Nơi đây nào mật ngọt
Thêm tử sắc thơm ngon
Cùng lời ca tiếng hát
Êm dịu và du dương
Ru say suốt đêm trường...
Đây thật là cảnh mộng
Dù nằm mơ khó thấy
Nào kim ngân châu báu
Nào danh lợi lộc quyền
Nơi đây toàn cảnh đẹp
Được xây dựng công phu
Về rồi, ai thương thức?

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Tàng Hoa cùng Ân Nguyệt song thủ kết Hiệp Chương Ân hành pháp, hóa ra những hình ảnh ngọc ngà, châu báu, rượu thịt thơm ngon... thế là những kẻ tội hồn lại hướng về những thứ ấy giành giật, cầu xé nhau. Ngông Cuồng tung Hắc Không Cầu lên, bóng tối lại bao trùm lấy quang sáng của các vị Thiên Sứ. Vì nơi đây là cõi Vô Minh nên sức mạnh hắc ám được phát huy tối đa quyền năng của chúng. Mê Hồn Khúc của Mê Muội đã lấn át tất cả các thanh âm du dương của chư vị Thiên Sứ, nó khiến các tội hồn lại rơi vào trạng thái đờ đẫn, không thể kiểm soát được bản thân mình nữa. Họ lại tiếp tục vật vã, dần vật trong đau khổ dưới chân các tòa lâu đài.

Dũng Cảm và Hối Ngộ nói với những kẻ tội hồn:

“Hãy mau quay về với Phụ Mẫu đi hồi các huynh đệ, Phụ Mẫu đã mỏi mòn trông đợi mọi người từ rất lâu rồi!”

Nhưng thật đáng tiếc, chẳng có kẻ nào muốn quay đầu lại, họ đều lặng lẽ, dật dờ, chấp nhận sự tồn tại trong bóng tối vô minh. Nhiệt Tâm và Dũng Cảm nắm chặt pháp khí của mình, chuẩn bị tấn công bọn Huyền Mộng để chúng không thi triển quyền năng của mình nữa. Hận Thù và Cố Chấp cũng rút pháp khí ra, sẵn sàng quyết đấu. Đang lúc hai bên căng thẳng, sắp có cuộc chiến kịch liệt xảy ra... Lúc ấy Kim Quang Sứ liền lên tiếng:

“Các người thôi hết đi. Hãy để nơi đây trở lại với sự yên tĩnh của nó, các người ồn ào quá!”

Kim Quang Sứ quay sang các vị Thiên Sứ:

“Khi này chẳng phải đã nói rồi sao, các người có quyền thuyết phục những kẻ tội hồn huynh đệ của chúng ta, nhưng họ chịu về hay không là việc của bọn họ. Ta

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

không muốn thấy cảnh bạo lực đổ máu nơi này. Hãy mau về đi, nơi này không cần ánh sáng của các người, nó làm ta khó chịu quá!”

Quay sang bọn Huyền Mộng, Kim Quang Sứ nghiêm mặt hơn nữa:

“Còn các người, nơi đây là lãnh địa của chúng ta, bọn Thiên Sứ không thể phát huy được hết sức mạnh của mình. Chúng ta lại đông người, các người muốn ý đồ gì?”

Ta không ưa bọn cậy thế mạnh lấn kẻ yếu, đừng để chúng sanh trong khắp Càn Khôn Vũ Trụ này xem chúng ta là những kẻ tội tệ chẳng còn chút nghĩa khí nào cả!

Dù rằng làm những chuyện đáng hổ thẹn với lương tâm, nhưng ta muốn mình chiến đấu cho mục tiêu của mình một cách quang minh chính đại chứ không phải bằng sự tội bại. Các người phải để ta còn chút tự trọng cho bản thân mình nữa chứ. Nếu kẻ nào động thủ đừng trách sao ta không nể tình thân hữu đấy!”

Bị cảnh cáo, bọn Huyền Mộng cùng các Thiên Sứ đều gác pháp khí xuống, không ai nói gì nữa. Cả Mê Muội và các Thiên Sứ đang thi triển quyền năng của mình bằng âm thanh và ánh sáng cũng đều thu pháp lại. Khung cảnh náo nhiệt sôi nổi khi nãy liền nhanh chóng trầm lắng xuống, trở nên âm u tĩnh mịch như trước đây. Những kẻ tội hèn đói khát tranh nhau những thứ của cải, vật chất mà họ vẫn chưa được thỏa mãn. Lúc này, các Thiên Sứ chỉ lặng lẽ nhìn Kim Quang Sứ, họ cũng chẳng biết nói gì thêm nữa. Các huynh đệ Thiên Sứ đành trở về trong sự buồn bã, bọn họ biến thành chùm sáng ngũ sắc rồi

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

mắt hút trong bóng tối lạnh lẽo...

Kim Quang Sứ lại chìm đắm trong dòng suy tư:

“Có gì đó vừa đổ vỡ trong ta, vừa nặng nề, lại nhẹ nhàng và lặng lẽ... Ta thấy trống rỗng, như ta chưa từng tồn tại trong cõi vũ trụ này. Có lẽ, nêu những kẻ tội hồn đồng ý quay đầu trở lại, ta đã có thêm dũng khí, thanh thản trở về. Ta không thể trở về một mình, để mặc họ nơi đây với bọn Huyền Mộng. Ta muốn được ở gần họ, có thể trông chừng không cho họ gây thêm chuyện tội lỗi...”

Ân Nguyệt lại dịu dàng an ủi Kim Quang Sứ:

“Ngài đừng bận tâm về họ nữa, ngài hãy an tâm làm chúa tể nơi này đi. Có chúng tôi luôn ở cạnh ngài. Bây giờ chúng tôi tiếp tục chiêu mộ thêm binh lực cho ngài!”

“Nói xong, chúng lại biến mất trong màn đêm sâu thẳm, chỉ còn lại mình ta trợ trợ nơi bóng tối cô đơn lạnh lẽo...”

Tiếng Huyền Mộng thì thầm
Tiếng Ngông Cuồng kêu ngạo
Tiếng Mê Muội ngọt ngào
Tiếng Sân Hận giận dữ
Tiếng Tham Vọng điên cuồng
Tiếng Cố Chấp gian manh
Tiếng Ân Nguyệt nhẹ nhàng
Tiếng Tàng Hoa thơ ngây
Tất cả đều im bật.
Chỉ còn lại tiếng lòng
Tiếng tâm tư vỡ nát
Trợ trợ một mình ta...

Ngay lúc ấy, từ trong bóng tối, có tiếng leng keng của

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

những sợi xích khua nhau vang lên, một cái bóng còn đen hơn cả bóng tối mờ ảo nơi Cõi Vô Minh xuất hiện. Cái bóng ấy tiến dần đến bên ta, lúc ấy ta mới có thể nhìn thấy được rõ hơn. Hắn khoác trên mình bộ đồ đen huyền, một sợi xích dài được quàng ngang vai thòng xuống kéo dài về phía sau khiến cho mỗi lần hắn di chuyển thì có tiếng leng keng vang lên. Đôi mắt hắn trông thật bí ẩn, nhìn vào đôi mắt ấy, ta có cảm giác đang nhìn vào màn đêm sâu thẳm không có lấy một tia sáng nhỏ nhoi. Hắn có mái tóc gọn gàng, trên cổ và hai tay, hai chân của hắn đều đeo những chiếc vòng có gai nhọn tua tủa. Hắn đến bên ta, thì thào với ta rằng:

“Chào chúa tể! Tên tôi là Cô Độc, kẻ sinh ra từ nơi sâu thẳm của tâm tư u tối. Xin ngài yên tâm, từ giờ trở đi, tôi sẽ là một người bạn thân thiết nhất, kẻ đầy tớ trung thành nhất của ngài trong mọi hoàn cảnh. Dù có phải lâm vào cảnh dầu sôi, lửa bỏng, núi đao, hàm chông, tôi cũng sẽ không bao giờ bỏ rơi, rời xa ngài dù chỉ là trong ý niệm!

Đây là lời thề danh dự của tôi, thưa Ngài.”

Khoảng thời gian ấy, bên ta chỉ duy nhất mình hắn. Kẻ muốn gần gũi, bầu bạn với ta nhất cũng chính là hắn. Còn đám Huyền Mộng, dường như chỉ xem ta là kẻ giúp chúng làm cho Thiên Giới đại loạn để tiêu khiển mà thôi...”

Mãi là Cô Độc luôn bên ta
Khắp chốn không gian chẳng có nhà
Tứ Đại hợp Duyên rồi cũng thất
Hết Duyên ta lại một mình ta...

Chương 7

Long Hoa Hội

“Từ khi ta và Cô Độc trở thành những người bạn không thể thiếu của nhau, ta thỉnh thoảng vẫn hóa thân cùng với đám Huyền Mộng đến mọi cảnh giới trong vũ trụ này, khắp Tam Thập Lục Thiên, Tam Thiên Thế Giới, đến Thất Thập Nhị Địa và Thập Điện Diêm Cung cũng đều có mặt ta. Ta mang những cảnh giới tuyệt đẹp mà bọn ta đã xây dựng nơi thế giới Vô Minh làm mỗi dịp dạo. Có vô số kẻ chỉ cần nhìn thấy những gì ta mang đến cho chúng, lập tức chúng từ bỏ tất cả bạn bè, người thân và ngay chính bản thân, trí não tinh thần của chúng, chúng cũng đánh đổi tất cả để được hưởng cảnh giới khoái lạc nơi Vô Minh Giới...”

Ta thật lấy làm hổ thẹn khi có những huynh đệ như thế. Tại sao họ không dám chống lại những cám dỗ giả tạm mà hướng về Phụ Mẫu? Họ hạnh phúc hơn ta vì họ còn là “con người”, còn có thể tu tâm dưỡng tính để về ngôi vị cũ. Còn ta, ta chẳng còn gì cả... Có huynh đệ nhưng chẳng thể gặp, có nhà mà không thể về, cả cõi vũ trụ này bao la vô cùng tận là thế, vậy mà... chẳng có nơi nào dành cho ta cả... Chỉ có Vô Minh Giới, tối tăm, lạnh lẽo mới là nơi ta có thể cư ngụ. Xung quanh ta chỉ toàn những kẻ nịnh bợ, trong những lúc ta buồn phiền, không còn hứng thú với sự tồn tại trong vũ trụ này, không quan tâm tới những trò đùa, sự cám dỗ với chúng sanh, trong những lúc ấy, bên cạnh ta chỉ có Cô Độc mà thôi... Xét

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

cho cùng, chính ta đã giúp không ít kẻ giữ vững phẩm giá của mình, và nhiều kẻ khác có được ngôi vị thêm cao trọng nơi Thiên Giới đấy chứ. Nếu không có ta, những trò cám dỗ, sự hiện diện của tội lỗi, huyền mộng thì làm sao họ nhận thấy được đâu là Chân Thật, Hạnh Phúc?

Nếu không có thử thách, họ làm sao tiến bộ, tinh tấn trở nên trọn lành giống Từ Phụ?

Nhưng chúng sanh đối với ta thì sao?

Họ sợ sệt, căm ghét, nhạo báng, xa lánh ta... Họ gọi ta bằng nhiều cái tên như Chúa Quý, Kim Quang Sứ Phản Nghịch, Đại Ma Vương, Vô Minh Đại Đế... Dù rằng ta muốn gần gũi, giúp đỡ họ nhưng họ đâu chấp nhận. Ngược lại, họ thích thừa hưởng các món quà từ những thân hữu chẳng tốt lành gì của ta mang đến. Chỉ là bọt nước phù du, sao với họ nó quan trọng đến thế...?

Đã có lúc ta nghĩ đến sự tiêu biến vĩnh viễn trong cõi vũ trụ này. Có lẽ khi ấy ta sẽ được nhẹ nhàng thanh thản chẳng? Ta sẽ chẳng phải chịu sự đau khổ dày vò về những gì mình đã làm...

Nhưng may mắn thay, ta đã tịnh tâm lại, dù ta có tiêu biến vĩnh viễn đi chẳng nữa, những tội lỗi ta gây ra ấy, nó vẫn còn đó, nó đâu tiêu biến theo ta. Dù cho hồn phách ta tan nát thành tro bụi, người đau khổ nhất lại là Phụ Mẫu.

Ta phải tồn tại!

Chỉ có sống trong đau khổ, dày vò mới giúp ta cảm thấy nhẹ nhàng hơn phần nào những gì mình đã làm. Thêm nữa, theo Luật Công Bình, giờ đây ta là chúa tể của khối ác trược, đối nghịch cùng Thầy là chúa tể của

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

khô thương yêu và công chánh. Ta đã hiểu được thế nào là “Khô” khi làm chúa tể, dù chúa tể nơi nào cũng đều mang một nỗi Khô vô bờ bến của những gì thuộc về mình. Nhìn những gì thuộc về mình phải chịu đau khổ, lòng ta cũng đau như thế.

Giờ đây ta mới hiểu rõ câu nói của Thầy:

“Các con đau như thế nào thì ta cũng có cùng cảm giác ấy!”

Quả thật, ngôi chúa tể nặng nề quá đời...!

Thế mà đã có lúc ta muốn chiếm đoạt nó để rồi mang danh là kẻ tội đồ đại nghịch bậc nhất cõi vũ trụ này...

Bởi trách nhiệm, sự quan tâm đến những gì thuộc về mình thì mình cũng thuộc về nó. Ta đã rõ sự đau khổ, dày vò của tội lỗi là gì, nếu ta vì sợ nó, muốn thoát khỏi nó thì ta chẳng phải quá ư hèn nhát sao?

Nếu ta biến mất vĩnh viễn khỏi vũ trụ này, lại có một Chúa Quý khác xuất hiện, cũng là một trong số những huynh đệ yêu dấu của ta chứ chẳng phải ai xa lạ.

Chẳng lẽ ta lại tìm sự thanh thân cho mình, đem gánh nặng Chúa Quý đè lên một huynh đệ khác của ta ư?

Ta không thể làm vậy! Vì Phụ Mẫu, vì những huynh đệ tốt lành và cả những huynh đệ đang chịu đau khổ dày vò nơi cõi Vô Minh nữa chứ...

Thời gian lặng lẽ trôi một cách vô tình và tàn nhẫn... Ta không còn nhớ nổi đã bao nhiêu kỷ nguyên trôi qua. Các huynh đệ của ta vẫn chìm đắm trong khổ não luân hồi. Ta thì vẫn luôn tìm mọi cách để tạo nên những khó khăn, thử thách cho chúng sanh khắp Tam Giới.

Khi Thích Ca, Jesus và những huynh đệ khai sáng nên

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

các Pháp Môn tu tập khác nữa không còn trụ thế. Khi họ về thiêng liêng với Phụ Mẫu thì những đứa em còn non nớt, thiếu đức tin, dũng cảm và quan trọng là thiếu tình yêu thương đã dễ dàng gục ngã trước những thử thách của ta...

Chân Pháp vô giá Thầy để lại nơi mặt thế gian giúp họ làm phương tiện trở nên trọn lành, lại bị họ biến hóa thành một thứ phàm tục thô thiển. Những kẻ giả danh tu hành, hay dựa vào những pháp môn đã thất truyền ấy, cứ lo tu luyện, đọc kinh niệm danh chư vị, luyện võ công, ngâm thơ, luyện đan lại chẳng thực tâm tu dưỡng tính tâm, hướng về thanh tịnh, vẫn thích tranh hơn thua, vẫn thích rượu thịt, vẫn muốn gia môn phú quý giàu sang mà phá giới... Hoặc có những kẻ sống vô tâm, không quan tâm đến sự đau khổ của chúng sinh quanh mình, những kẻ khoác áo tu Đạo như thế, cuối cùng cũng phải chịu đọa lạc luân hồi để trả nợ lẫn nhau những gì bất thiện chúng gây ra. Còn những kẻ ràng buộc mình trong các giáo luật đã sai biệt nghiêm trọng so với Chân Pháp của Thầy... cũng có kết quả chẳng hay ho gì.

Khi thoát xác, họ phải đợi nơi cửa Cực Lạc Thế Giới, kẻ thì lo xưng tội, kẻ tụng kinh niệm danh chư vị mong chờ các vị ấy cứu rỗi, kẻ gõ mõ khua chuông inh ỏi, kẻ đập đầu bái lạy muốn sát đầu bể trán, lại có kẻ ngông cuồng dụng công phu với những bùa phép, thần chú luyện được nơi thế gian mong phá cửa Cực Lạc mà vào...

Mọi cố gắng của chúng đều vô ích, bởi Đạo Pháp nơi cửa Cực Lạc là vô biên, lại còn có những vị Linh Thú canh giữ nghiêm ngặt, với chút pháp lực yếu ớt ấy của

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

họ chẳng có tác dụng gì... họ thường hỏi lẫn nhau rằng:

“Tại sao chúng ta đã dành trọn đời mình tu luyện mà pháp lực lại yếu ớt như vậy?”

Bởi những kẻ ấy thiếu tình yêu thương, thiếu hòa ái với nhau. Nơi cõi Thượng Giới, hòa ái và yêu thương chính là nguồn gốc của sức mạnh, nên kẻ nào có tình yêu thương và hòa ái chưa đủ lớn tất nhiên chẳng thể có pháp lực cao, họ tu luyện, mong cầu trả nợ cho hết các nghiệp quả của mình mà thôi.

Để rồi họ có thể thoát được luân hồi, nhưng cảnh giới của sự an lạc thì họ chẳng thể nào hưởng được. Họ đã chờ đợi trước cổng vài chục năm, vài trăm năm hay có kẻ lâu hơn là vài ngàn năm... nghĩ cũng đáng thương đó chút, cũng bởi chẳng may duyên gặp Chân Pháp.

Ta muốn rủ họ đến Vô Minh Giới của ta, họ cũng chẳng thể ở được vì sợ hãi những cư dân nơi đó. Còn luân hồi đầu kiếp tiếp tục tu luyện, học hỏi tình yêu thương hòa ái sao cho trọn lành giống Phụ Mẫu thì họ lại chẳng dám.

Họ đã quá rõ nỗi đau khổ nơi cõi hồng trần, thoát được vòng luân hồi đã may mắn, khổ cực lắm rồi. Nếu nhập trần đầu kiếp, không thể giữ được đạo hạnh của mình, không tu luyện mà còn gây thêm ác nghiệp, lại phải chịu sa đọa nơi cõi trần gian, chẳng phải là đáng tiếc cho sự thoát khỏi kiếp luân hồi lần quân của họ sao...

Ngày nọ, ta hay tin Phụ Mẫu sẽ khai mở Long Hoa Đại Hội quy tụ chư Thiên, Thánh chúng cùng dự Hội Bàn Đào và lựa chọn chư vị chương quản các Cung, các Cõi khắp nơi trong vũ trụ bao la, cũng như ân xá cho

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

những kẻ tu hành chưa trọn lành phải chờ đợi trước cổng Cực Lạc Quốc bao năm qua được phép nhập Cực Lạc Quốc. Tất nhiên tin tức tốt lành ấy bọn Huyền Mộng cũng đã nắm được ngay khi Bạch Ngọc Kinh công truyền khắp Tam Giới. Huyền Mộng đã cùng Ngông Cuồng đến bên ta bàn tính:

“Thưa Chúa Tể tối cao đầy quyền uy của chúng tôi. Tin tức về Long Hoa Đại Hội tuyển chọn chư Thần Tiên ưu tú cai quản các Cung, các cõi giới chắc cũng đã không qua khỏi tai mắt tinh thông của ngài? Lần này chúng ta nên đánh một trận tử chiến với bọn Thiên Giới để giành lấy quyền kiểm soát hết tất cả các cõi giới, luôn cả Bạch Ngọc Kinh nơi Cha của ngài đang ngự. Bao năm qua, chúng ta đã chuẩn bị lực lượng sẵn sàng cho một ngày như thế. Mong ngài ra quyết định tiến đánh Thiên Giới lần nữa!!”

“Tôi nghĩ chúng ta nên tấn công từ cổng Cực Lạc Quốc tiến dần vào Bạch Ngọc Kinh, sẽ nắm được phần chắc thắng trong tay. Bọn giả tu nơi ấy đông hàng hà sa số, có chúng gây loạn phụ thêm với lực lượng của ta thì còn lo gì không giành được thắng lợi trước bọn Thiên Giới. Ha ha ha”

Ngông Cuồng tiếp lời với Huyền Mộng trong việc lên kế hoạch tấn công Thiên Giới lần này.”

Kim Quang Sứ lặng lẽ trầm ngâm suy tư rồi nói cùng bọn chúng:

“Được thôi, các ngươi hãy mau đi thông báo cùng mọi người chuẩn bị tiến đánh ngay tại cổng phía Bắc Cực Lạc Quốc. Ta cũng muốn bao ân oán tình sâu chất chứa

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

bấy lâu nay sẽ được giải quyết hết trong trận chiến này!”

“Vâng, chúng tôi đi ngay, thưa chúa tể!”

Vậy là khắp Vô Minh Giới cùng tập hợp lực lượng tiến về Cực Lạc Quốc. Cực Lạc Quốc vốn dĩ thanh bình yên tĩnh, khi nhóm của Kim Quang Sứ kéo đến, ám khí ngùn ngụt bao phủ cả một vùng trời, cả đám người lồ nhố đang gõ mõ, tụng kinh, làm phép ngay trước Cực Lạc Quốc kinh hoảng vô cùng, bỏ chạy tán loạn. Lúc bấy giờ, một thân ảnh bạch y liền xuất hiện đón đầu Kim Quang Sứ, ngăn chặn dòng ám khí đang tiến nhanh về Cực Lạc Quốc. Cao nhân ấy liền đưa tay về phía trước và gọi rõ đích danh Kim Quang Sứ:

“Này Kim Quang Sứ đại huynh, hôm nay đủ duyên chúng ta lại gặp nhau sau bao năm xa cách. Trước khi huynh có thể chiếm được Cực Lạc Quốc và thắng về Bạch Ngọc Kinh, hãy vượt qua ta trước đã!”

Kim Quang Sứ đang hóa thân thành luồng khói đen cũng thị hiện nguyên hình, toàn thân khoác hắc y, trên người vẫn ẩn hiện lấp lánh những tia sáng vàng leo lét. Kim Quang Sứ nhìn thân ảnh bạch y kia rồi đáp lời:

“Này Thanh Tịnh Đại Sĩ, đã lâu không gặp. Trấn giữ nơi cửa Cực Lạc Quốc này từ thuở khai thiên lập địa đến nay, huynh không thấy mệt mỏi và chán ngán sao?”

Hôm nay ta cũng muốn cùng huynh phân định cao thấp một phen vậy!”

Dứt lời, Kim Quang Sứ lấy Bạch Ngân Kiếm và Kim Cang Xử ra tấn công Thanh Tịnh Đại Sĩ. Kim Quang Sứ có Cô Độc luôn sát cánh cùng ngài, hấn vung các sợi xích tấn công vị Thanh Tịnh Đại Sĩ tới tấp. Vị Đại Sĩ ấy

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

lúc ẩn lúc hiện, biến hóa vô cùng nên Kim Quang Sứ và Cô Độc dù phối hợp với nhau rất ăn ý nhưng cũng chẳng thể gây thương tích cho ngài được.

Đánh được vài hiệp, cả hai bắt đầu hóa phép, biến ra muôn Pháp Thân khác để cùng giao đấu với nhau. Chư Thiên, bọn Huyền Mộng và Ngũ Quỷ cũng đều xuất hiện tiếp ứng cho hai bên.

Phía Kim Quang Sứ có các âm binh, Ngũ Quỷ và bọn Huyền Mộng của Cõi Vô Minh, lại còn đầy đủ cả các Ác Thần, Chiến Thần, Quỷ Tiên của Tam Thập Lục Động cũng cùng tương trợ, pháp khí sẵn sàng trên tay chuẩn bị lao vào chiến đấu.

Thượng Giới có chư vị Thần, Thánh, Tiên của các Cung, các Cõi, các Động nơi Tam Thập Lục Thiên, các vị Thiên Sứ Trưởng trên thân mình trang bị khôi giáp đầy đủ cũng sẵn sàng chiến đấu với thế lực Vô Minh.

Hai bên phân lập thành hàng ngũ chỉnh tề, chỉ chờ dấu hiệu của hai vị Đại Tiên đang chiến đấu nơi tiền tuyến là yểm trợ ngay. Hai khối Thanh Khí và Trục Khí xung lên khắp cả vũ trụ.

Kim Quang Sứ tung Kim Ngân Kiếm lên, các tia sáng lấp lánh chiếu vào các pháp thân của Thanh Tịnh Đại Sĩ, các pháp thân ấy từ từ tan biến. Đại Sĩ cũng chẳng hề thua kém, ngài tung chiếc hồ lô của mình lên, chiếc hồ lô phóng ra những tia lửa nhắm hướng các pháp thân của Kim Quang Sứ thiêu đốt tan thành tro bụi.

Các pháp thân của cả hai vị Đại Tiên đều biến mất, Kim Quang Sứ lại tung Kim Cương Chử lên, một tiếng nổ chấn động thiên địa làm bên phía Thiên Giới cũng bị

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

ảnh hưởng. Thừa cơ hội ấy, bên phía Vô Minh đã tràn đến chỗ hai vị Đại Tiên đang giao đấu.

Nhiệt Tâm, Dũng Cảm cùng bay lên trước tiếp ứng cho Thanh Tịnh Đại Sĩ, hai pháp khí là Nhiệt Khí Kiếm và Thiện Ý Thương được múa vun vút. Lửa đỏ rực từ Nhiệt Khí Kiếm phóng ra từng luồng, bốc cháy dữ dội và sấm sét từ trên không giáng xuống tua tủa, phát ra các tiếng nổ rền vang làm cho chiến trường trở nên náo động. Bọn âm binh, Ngũ Quỷ bị lửa sét thiêu đốt chạy tán loạn, mất hết trật tự hàng ngũ ban đầu.

Ngay lúc lực lượng Vô Minh gặp nguy cấp, bọn Huyền Mộng liền tung các pháp bảo ra.

Ấn Nguyệt tung Ấn Thân Bối Xác lên không trung, chiếc vỏ ốc liền biến hóa to lớn vô cùng, phát ra một luồng khí lạnh hút bọn âm binh, ngũ quỷ đang bị thiêu đốt vào đây. Tầng Hoa lầy Thoái Bộ Dao ra chém một phát vào không trung, các luồng gió lạnh như dao cắt thổi tới tấp vào các Thiên Sứ, làm cho không ai tiến bước thêm được. Hận Thù vung pháp khí của mình chém xuống, những luồng lửa phóng ra, kết hợp với các luồng cuồng phong làm cho nó trở nên mạnh mẽ dữ dội bay vào các vị Thiên Sứ, chư vị đang phải chống đỡ với cuồng phong nên không thể né tránh được, lửa cháy nóng bỏng làm nhiều vị bị thương.

Đang trong tình thế nguy hiểm, bên phía Thượng Giới bỗng nhiên có hương sen thơm ngát phảng phất trong gió, chư Thiên Ca Thiên Nhạc cũng liền thị hiện tấu lên giai điệu thánh thót du dương:

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Từ bi thanh tịnh tánh khiêm nhường
Hàng phục tà tinh lòng xót thương
Đạo Pháp uyên thâm từ thượng cổ
Nhân gian tự tại giữa vô thường...

Giữa thiên không tươi đẹp, một vầng sáng ngũ sắc xuất hiện, một vị có dáng người thanh nhã, toàn thân phủ bạch y, trên đầu tỏa hào quang ngũ sắc, tay cầm hạt bảo châu, ngài ung dung đưa lên cao hô lớn:

“Định Phong Châu, mau phát huy quyền năng của mình, làm cho nơi này được yên bình không gợn chút gió!”

Vừa dứt lời, hạt bảo châu bạch quang đại phát, sáng soi khắp cả một vùng trời, trời đất liền tĩnh lặng lại, các luồng cuồng phong của Tầng Hoa tạo ra đều tan biến hết. Các vị Thiên Sứ lại chuyển động được và tiếp tục chiến đấu với lực lượng Kim Quang Sứ. Vị hành giả vừa hành pháp xong cũng biến trở về hậu phương, để chiến trường lại cho các vị Thiên Sứ khác lo liệu.

Lúc này, Thánh Hỏa bay lên cao, từ trên không trung, ngài tập trung năng lượng của mình lại, cả thân ngài điểm quang đại phát chói lọi, đôi cánh rực lửa vỗ nhẹ vài cái, từ thân ngài vô số hỏa cầu phóng thẳng xuống nhóm của Huyền Mộng đang đứng. Tưởng chừng như cả bọn sẽ trúng Hỏa Tinh Tam Muội của Thánh Hỏa nhưng Tầng Hoa cũng nhanh tay đáp trả bằng một luồng cuồng phong phóng thẳng về phía Thánh Hỏa, Ấn Nguyệt đưa vỏ ốc lên hút cả bọn vào, biến mất về hậu phương. Đòn hỏa công ấy chỉ trúng được những tên Ngũ Quỷ đứng gần đó, trúng phải lửa tam muội thì bọn chúng đều tan

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

biến thành tro bụi. Thánh Hỏa sau khi hành đại pháp, mất nhiều nguyên khí đang cần hồi phục, không kịp phòng bị, trúng phải luồng cuồng phong của Tàng Hoa, rơi từ trên cao xuống, lúc ấy Hối Ngô bay đến đỡ kịp nên không sao. Bọn Huyền Mộng sau khi né được lửa tam muội thì biến trở ra cùng với đám âm binh Ngũ Quỷ ban đầu. Bây giờ, chiến trường được chia thành ba khu vực.

Ở khu vực trung ương là trận giao đấu giữa hai vị Đại Tiên với nhau, bên cạnh đó còn có Cô Độc, Nhiệt Tâm, Dũng Cảm hỗ trợ hai bên.

Phía bên tả Kim Quang Sứ có nhóm của năm tử muội Huyền Mộng thống lĩnh âm binh, ngũ quỷ quyết đấu với nhóm Thánh Hỏa, Hối Ngô, Ý Nguyên, Hy Vọng, Từ Ái cùng các vị Thiên Sứ khác.

Phía bên hữu Kim Quang Sứ là nhóm năm vị Thiên Sứ Trưởng của năm nguyên tố cùng các Thiên Sứ khác chiến đấu với bọn Ngông Cuồng, Tham Vọng, Cổ Chấp và các Quỷ Tiên, Tà Thần từ ba mươi sáu động phủ khắp Thất Thập Nhị Địa.

Hai vị Đại Tiên đánh nhau vài trăm hiệp vẫn bất phân thắng bại, Cô Độc đứng sau lưng Kim Quang Sứ tung cả năm chiếc vòng Vô Cảm Luân ra. Năm chiếc vòng bay từ năm hướng khác nhau lao đến Thanh Tịnh Đại Sĩ, ngài đang tập trung tinh thần đánh với Kim Quang Sứ nên không thể rời tay ra đỡ đòn của Cô Độc. May thay, có Nhiệt Tâm và Dũng Cảm ở hai bên đánh văng tất cả những cái vòng vô cùng nguy hiểm ấy. Chỉ cần bị một trong năm cái vòng ấy đánh trúng sẽ mất hết cảm xúc từ năm giác quan.

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

Cả hai vị Thiên Sư cùng nói:

“Huynh yên tâm giao đấu, tên quấy rối kia bọn đệ đối phó được rồi.”

Nhiệt Tâm, Dũng Cảm cùng xông vào Cô Độc, đánh hấn văng ra ngoài, cả ba quyết đấu với nhau, để hai vị Đại Tiên phân tài, không còn kẻ thứ ba xen vào nữa.

Ở khu vực của năm tử muội Huyền Mộng cũng bắt đầu sôi nổi, Huyền Mộng bàn với cả bọn:

“Đây là trận chiến vô cùng quan trọng, đánh dấu sự thành bại trong kế hoạch trở thành Chúa Tể Vũ Trụ của chúng ta. Chúng ta còn chờ gì nữa mà không mang món pháp khí mạnh nhất của tử muội ta ra dùng nhỉ. Đã lâu lắm rồi ta mới có dịp cùng nhau sử dụng thứ này. Chúng ta cùng lập trận pháp gọi nó đến đây nào!”

Tử muội Huyền Mộng nắm tay lại với nhau tạo thành một vòng tròn theo thế trận Ngũ Hành, từ chỗ bọn chúng phát ra ám khí mạnh mẽ, bọn chúng cùng nhau hô to:

“Hỡi sức mạnh u ám từ Cõi Vô Minh
Sinh ra trong bóng tối, cô đơn lạnh lẽo
Trưởng thành trong sự hận thù
Kẻ mang theo tội lỗi, khổ đau
Gieo rắc nỗi sợ hãi khắp nơi.
Này hỡi Hắc Ám Cổ Thú

Hãy mau mau đến đây theo lời triệu tập của Vô Minh Ngũ Cơ!”

Lời cô chú vừa được xướng xong, ngay tại chỗ của bọn chúng đang đứng liền xuất hiện một vòng sáng tím thẫm, có hình ngôi sao năm cánh ở giữa quang sáng, ngôi sao ấy tử quang đại phát, tử khí phát ra ngàn ngạt

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

xông thẳng lên thiên không, tạo thành một vòng xoáy mãnh liệt cách bọn chúng khoảng chín trượng. Nơi trung tâm của vòng xoáy ấy phát ra luồng hơi lạnh lẽo u uất, một Linh Thú có hình dáng cổ quái xuất hiện. Linh thú ấy có cái đầu sư tử, màu lông vàng óng có tia lửa điện phát xạ, bốn chân có vuốt của chim ưng, cái đuôi là một con rắn vàng, trên lưng lại có thêm cặp cánh dơi trông rất kỳ quái. Quái thú xuất hiện làm cho bên phía Thiên Giới thận trọng hơn, chưa ai tiếp cận với Linh Thú.

Cổ thú nhẹ nhàng hạ cánh xuống bên cạnh tử muội Huyền Mộng. Huyền Mộng rút mật từ trong chiếc Phong Oa đưa cho cổ thú uống, nàng nhẹ nhàng nói:

“Con cung, mau xử lý đám lộn xộn nơi này giúp chúng ta nào!!”

Liềm lấp mấy giọt mật ngon ngọt với vẻ thích thú, xong hết cổ thú liền chậm rãi nheo nheo mắt nhìn về phía các Thiên Sư, tuy nhìn bề ngoài trông dữ tợn vô cùng nhưng biểu tình hiện giờ lại đang rất thân thiện. Mê Muội thấy thế liền tấu lên Mê Hồn Khúc cho cổ thú nghe và hát:

“Này kẻ sinh ra từ Vô Minh
Nơi tối tăm lạnh lẽo vô cùng
Chẳng có gì thêm ngoài bóng tối
Cô đơn, đau khổ, và tuyệt vọng
Chẳng kẻ nào dám đến gần con
Chỉ bọn ta, Vô Minh Ngũ Cơ
Ta nuôi con khôn lớn từng ngày
Trên mồ hôi, máu và nước mắt...
Vậy con tồn tại để làm gì?”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Nếu không làm kẻ khác đau khổ
Con sẽ chẳng còn chút giá trị
Những kẻ đang đứng trước mắt con
Muốn tiêu diệt tất cả bọn ta
Và hủy diệt luôn cả con đây!
Diệt hay bị diệt, tùy con liệu
Diệt chúng, con sẽ được vinh hiển
Cả cõi Vô Minh phải ghen tị
Trước sức mạnh dũng mãnh của con
Khi chúng ta thắng được Thiên Cung
Bọn chúng ta sẽ là Chúa Tể!”

Khi mới xuất hiện, cỗ thú chẳng làm gì cả, bấy giờ trở nên hung hăng lạ thường, lao vào tấn công các Thiên Sứ. Từ miệng nó phun ra các luồng khí lạnh giá làm tê buốt những ai ở gần đó. Đầu rắn ở đuôi cũng phun những luồng khí đen kịt đầy độc tố. Đôi cánh dơi vẫy lên vài cái thì nổi lên những trận cuồng phong, khiến cho hơi lạnh, khí độc lan tỏa khắp khu vực xung quanh. Các vị Thiên Sứ chống đỡ vất vả trước sự hung hãn đó, các vị bị yếu thế hơn bởi khí độc đã lan tỏa khắp khu vực này, tình thế rất nguy cấp. Hy Vọng nói với các huynh đệ khác:

“Muội thấy cỗ thú này cũng bị điều khiển bởi điệu nhạc của Mê Muội và mấy giọt mật ong của Huyền Mộng thôi, bản thân nó không hung dữ. Muội làm nó phân tán sự chú ý, giữ chân nó một chốc, Từ Ái tử tử tấu lên khúc nhạc cho nó nghe sẽ làm nó bình tâm lại thôi!”

Nói xong, Hy Vọng phát Khai Minh Phiến mấy cái, các luồng gió từ chiếc quạt thần bay ra làm chùn bước chân cỗ thú. Khí độc và hơi lạnh cũng được giải tán

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

loãng dần, không khí trở nên dễ chịu hơn. Hy Vọng nói lớn với chư vị:

“Hồi Ngộ mau chiếu Hồi Tâm Kính cho cỗ thú tịnh tâm lại nào!”

Hồi Ngộ đưa Hồi Tâm Kính ra, một luồng sáng mạnh phóng vào cỗ thú làm nó lóa mắt, thần thức nó được tịnh lặng lại trong chốc lát, không tấn công các vị Thiên Sứ nữa. Từ Ái đưa những ngón tay thanh thoát của nàng khải lên Huyền Cầm, âm thanh du dương lúc trầm lúc bổng hòa điệu thật tuyệt vời. Nàng cất tiếng hát hòa điệu cùng tiếng đàn:

“Này sinh linh bé bỏng đáng yêu!
Em biết chẳng nơi cõi Thiên Cung
Có muôn ngàn hoa thơm cỏ lạ
Tỏa hương thơm ngào ngạt khắp nơi.
Này trái ngọt, kia là suối mát
Những tia nắng ấm áp ban mai
Lấp lánh trong vàng mây ngũ sắc
Tiếng chim hót ríu rít thanh bình
Nơi Thiên Cung đẹp đẽ vô cùng
Cõi Vô Minh làm sao sánh được!
Bao hận thù, đau khổ, cô đơn
Bỏ sau lưng những gì bất thiện
Buông bỏ hết những điều u tối
Mọi khổ đau, lạnh lẽo buộc ràng
Để tâm, thân hòa điệu yêu thương
Mau đến đây bên ta, hỡi em
Cùng ta hưởng cảnh trời an lạc
Ngủ yên nào, đưa em bé bỏng!”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

Cổ Thú đang hung hăng lúc nãy liền trở nên hiền lành, lặng lẽ bước chậm rãi đến bên Từ Ái, cúi người xuống, nằm bên cạnh nàng. Các vị Thiên Sư chứng kiến cảnh tượng tuyệt diệu đó không khỏi xúc động, trầm trồ:

“Thiên Cảnh Khúc và Hòa Ái Ca của Từ Ái quả tuyệt diệu vô cùng, ngay đến những kẻ hung hăng khi nghe thấy giai điệu của Từ Ái cũng phải xiêu lòng đấy chứ. Nàng ấy thật xứng đáng là một Ái Tình Thiên Sư Trưởng nơi Thiên Giới này!”

Thấy báu vật của mình đã bị bên đối phương thuận phục, Ân Nguyệt liền giơ vỏ ốc lên hút nó về thì bị các Thiên Sư khác ngăn lại, nàng ta lo đối phó nên không thể hành pháp được. Ý Nguyệt lấy chiếc vòng Định Tâm Khuyên của mình ra, thổi vào đó một luồng hơi, chiếc vòng lớn lên, được đeo vào cổ Linh Thú ấy. Hơi lạnh và tà khí từ cổ thú không còn toát ra nữa, nó đã được thanh tẩy, trở thành linh thú hiền lành bên cạnh các vị Thiên Sư. Chiến trận này, các Thiên Sư đang chiếm ưu thế.

Ở khu vực của các vị Thiên Sư Trưởng thì bọn Tà Thần tung ra sương mù và khói đen làm cho mọi người khó nhìn thấy được bọn chúng. Chúng lại nhân cơ hội đó tung các ám khí. Ngông Cuồng cũng tung Hắc Không Cầu và cặp Phi Dao Luân Xa lên, các vùng không gian hắc ám xuất hiện, nơi những vùng tối ấy, các mũi dao nhọn từ Phi Dao Luân Xa bay ra tấn công về phía chư vị Thiên Sư. Thấy ám khí bay đến, Thủy Tinh Thiên Sư Trưởng liền tạo các kết giới thủy tính xung quanh chỗ các vị Thiên Sư, tuy rằng có mấy vị bị thương nhưng không nghiêm trọng. Thanh Tịnh Tử liền đọc tiếp mấy

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

câu thần chú:

“Nhẹ nhàng êm dịu như làn gió xuân
Ấm áp ngọt ngào như tia nắng ban mai
Hỡi Thánh Thủy mang sức mạnh linh thiêng
Tình yêu thương và công chánh của Phụ Mẫu
Xin hãy đến đây theo ý nguyện của ta!”

Mấy câu thần chú vừa đọc xong, từ Thủy Tinh Thiên Sứ Trưởng phát ra một luồng lam quang mạnh mẽ, thanh khí mát mẻ vô cùng. Thanh khí ấy phóng lên cao khoảng chín trượng giữa không trung, một thân ảnh dần dần xuất hiện. Đó là Thiên Sứ có đôi cánh màu xanh da trời sau lưng, chiếc đuôi cá dài vẩy nhẹ trong không trung, xung quanh là những quả cầu nước lung linh bay lượn.

Thiên Sứ ấy song thủ đưa lên không, các quả cầu nước liền tụ hội lại trong đôi tay ấy.

“Linh Quang Thánh Vũ Trận!”

Thánh Thủy vừa niệm xong, toàn thân đại phát thanh quang dịu mát, ngài nhẹ nhàng vung tay ra, khối cầu nước nơi tay ngài liền bay lên cao rồi nổ bung ra, tạo thành một cơn mưa ánh sáng lấp lánh phủ lên khu vực nơi các vị Thiên Sứ Trưởng đang giao đấu với lực lượng Vô Minh. Cơn mưa kỳ diệu này đã nhanh chóng làm vết thương của các Thiên Sứ lành lặn, còn các món ám khí, hơi độc và sương mù của lực lượng Vô Minh đều tan biến hết. Bọn Tà Thần bị tê cứng người khi tiếp xúc với cơn mưa thần thánh ấy. Tạo một trận mưa ánh sáng xong, vị Thiên Sứ vừa xuất hiện khi nãy liền cáo từ:

“Đệ phải đi đây, đệ còn việc phải làm. Các huynh tử lo phần còn lại sớm kết thúc nhé!”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

Nói xong, Thiên Sư ấy hóa thành bọt nước biến mất giữa không trung. Lão già Tham Vọng thấy các thuật pháp của phe mình đã bị hóa giải, lão liền ra tay. Lão mở áo khoác ra, trùng độc và các loại ám khí lại bay ra đầy trời. Vừa mới được thanh tẩy xong, chiến trường lại đầy đầy những thứ ác trược, lần này không có kết giới bảo vệ nên bên phía Thiên Giới lại bị hại rất nhiều, những vị nào bị thương nặng liền biến trở về hậu phương. Tham Vọng vỗ hai đôi tay khoái trá cười đắc ý:

“Ha ha ha. Bọn ngươi sẽ phải khốn đốn với đám trùng độc và ám khí mà ta đã dày công tu luyện suốt mấy kỷ nguyên qua. Ha ha ha”

Nhưng các vị Thiên Sư Trưởng vẫn bình tĩnh không hề nao núng, Thanh Tịnh Tử nói với chư vị:

“Giờ đến phiên các huynh đệ khác đây, khi nãy ta đã kiệt sức vì tạo quá nhiều kết giới, nên mới dùng chút pháp lực còn lại triệu tập Thánh Thủy đến đây từ Hạ Giới khi đệ ấy đang bận lo phận sự của mình.”

Kim Tinh Thiên Sư Trưởng đáp lời:

“Đệ yên tâm, trùng độc và ám khí này để ta thu phục cả ổ cho xem!!”

Vừa nói, Thái Tinh Tử vừa đưa song thủ ra phía trước, từ hai lòng bàn tay ấy bay ra vô số sợi tơ mỏng đến nỗi không thể nhìn thấy được, chỉ thấy được chúng nhờ vào ánh sáng lấp lánh chúng phát ra. Các sợi tơ phóng ra tua tủa bắt lấy các ám khí và độc trùng của lão Tham Vọng. Chỉ trong vài sát na, cả bọn trùng độc và ám khí của Tham Vọng đều bị thu tóm lại một cách dễ dàng.

Thái Tinh Tử nói với các Thiên Sư Trưởng:

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

“Đây chính là Thiên La Địa Võng, từ xưa đến nay chưa ai thoát khỏi những sợi tơ gọi là Thiên Niên Duyên này. Điều kỳ diệu còn đang ẩn tàng, chốc lát nữa chúng ta sẽ được ngắm nhìn sự tuyệt vời của Tạo Hóa.”

Thuyết xong, Thái Tinh Tử lại lấy một lọn tóc của mình thả lên không trung, lọn tóc ấy liền phát ra bạch quang âm áp thu lấy các sợi tơ đang quấn các âm khí và độc trùng. Lọn tóc ấy cùng các sợi tơ có độc trùng, âm khí lại tự đan kết thành một chiếc kén to lớn vàng óng, phát ra bạch quang, kim quang giữa không trung. Thái Tinh Tử nhẹ nhàng đọc tiếp mấy câu chú:

“Sinh ra từ hắc ám vô minh
Tồn tại nhằm hủy diệt kẻ khác
Hãy nghỉ yên trong mộng ngàn thu
Âm khí buộc ràng đều tan biến
Và trở nên trong sạch trọn lành
Hồi sinh trong một thân xác mới
Tự do, thánh thiện, đẹp hiền hòa
Sinh ra từ tình yêu chân thật.

Hãy mau thức tỉnh, hỡi Hoàng Kim Thánh Thú!”

Đọc mấy lời chú xong, Thái Tinh Tử liền vỗ tay ba tiếng và gọi lớn. Chiếc kén to lớn ấy liền xuất hiện các vết rạn nứt, từ các vết rạn ấy, những tia sáng ngũ sắc phát ra chói lọi. Khi kén bung ra, một chú bướm khổng lồ tuyệt đẹp xuất hiện trong vầng sáng ngũ sắc rực rỡ đó, linh thú ấy bay đến bên Thái Tinh Tử vỗ cánh mừng rỡ. Thái Tinh Tử nói với lão già Tham Vọng:

“Đa tạ lão đã giúp ta có thêm một huynh đệ nhé. Bây giờ lão sẽ được thưởng thức sức mạnh của lão khi đã

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

được ta phục thiện hoàn toàn. Hồi Hoàng Kim Thánh Thú, cậu mau đẩy lùi kẻ có bộ đồ đen đang đứng xa xa phía kia giúp ta với!”

Chú bướm khổng lồ liền bay lượn mấy vòng, vẫy cánh vài cái, một hương thơm thật dễ chịu phát ra với các hạt bụi vàng li ti lấp lánh, chú bướm đập cánh nhanh hơn nữa tạo thành một cơn lốc xoáy mang đầy bụi vàng bay thẳng đến chỗ lão Tham Vọng đang đứng, cuốn lão văng về hậu phương bên phía Vô Minh. Xong việc, chú bướm đó lại bay về chỗ của Thái Tinh Tử, thu mình nhỏ lại cỡ một bàn tay rồi biến mất trong mái tóc của ngài. Thái Tinh Tử mỉm cười nói với các vị Thiên Sư:

“Các huynh đệ chúng kiến điều kỳ diệu tuyệt vời rồi chứ. Ta thấy trong những trận Thánh Chiến như thế này cần phải có đầy đủ Chân, Thiện, Mỹ nên tính mỹ thuật là điều không thể thiếu!”

Thấy các đòn thế bên phe mình đều bị đối phương hóa giải dễ dàng, Cố Chấp quyết tâm dùng hết tất cả sức lực của mình tung ra đòn chí mạng. Song thủ của hắn dang rộng ra, hấp thu tà khí nơi chiến trường vào hai lòng bàn tay. Cố Chấp lại kéo luồng tà khí đó hiệp thành một khối năng lượng giữa song thủ, rồi đưa khối năng lượng đó lên hình con rắn nơi vai của mình, hắn gọi nó:

“Ám Xà Vương! Mau mau thức tỉnh và trở về hình dạng nguyên thủy của ngươi nào!”

Mắt của con rắn trên vai hắn liền phát ra luồng hồng quang sáng rực, hình con rắn biến thành luồng khói đen bay ra khỏi tay hắn và biến thành một con rắn đen hung tợn trước mặt hắn.

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Từ con mắt giữa trán Cố Chấp lại chiếu một luồng sáng đỏ tím vào con rắn đó, nó từ từ biến hóa thật to lớn. Từ cổ của nó mọc lên thêm sáu chiếc đầu khác, đó chính là hình dạng nguyên thủy của Âm Xà Vương, một Thất Đầu Xà hung tợn, ám khí nặng nề vô cùng. Cả bảy cái đầu đều phun ra các luồng khí độc về phía các thiên sứ, luồng khí này nếu trúng phải cỏ cây, sắt đá cũng sẽ khô héo, mục nát ngay. Lần này, ngay đến các vị Thiên Sứ Trưởng cũng trúng đòn, bị thương nặng. Thổ Tinh Thiên Sứ Trưởng cố gượng dậy, triệu tập các Thạch Xà xuất hiện. Thất Đầu Xà và các Thạch Xà quần nhau dữ dội, nhưng Ngọc Liên Tử đã thấm mệt vì khí độc nên các Thạch Xà cũng yếu thế, trụ được một lúc thì biến mất hết. Lúc ấy, Hỏa Tinh Thiên Sứ Trưởng vận dụng phần sức lực còn lại của mình phát ra một luồng hồng quang bốc lên không trung, Thiên Sứ liền đọc mấy câu chú:

“Đỏ hơn ánh mặt trời hoàng hôn
Nhanh nện như mũi tên trong gió
Sinh ra từ luồng hơi nóng bỏng
Hiện thân của ánh lửa thiêu liêng
Hạnh phúc, may mắn và tình yêu
Mang sinh mệnh trường tồn vĩnh cửu
Sinh rồi diệt, diệt rồi lại sinh
Tái sinh từ hơi lửa, Hỏa Điều!
Mau thức tỉnh, đến đây bên ta!”

Luồng hồng quang ấy nhanh chóng tích tụ lại, biến thành một chú chim lửa to lớn vô cùng. Diễm Quang Tử nhìn Hỏa Điều rồi nói:

“Hỏa Điều, đệ hãy giúp ta thanh tẩy tà khí nơi này!”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Hỏa Điều từ giữa không trung, lại vỗ cánh mấy cái rồi bay lên cao hơn nữa, nhắm thẳng Thất Đầu Xà lao xuống như một mũi tên xé gió, vừa trúng Âm Xà Vương, một cột lửa bùng cháy lên dữ dội thiêu đốt nó. Âm Xà Vương bị tấn công từ trên không xuống không tránh kịp, bị thiêu đốt giữa đám lửa nóng hừng hực chịu không nổi nên hóa thành luồng khói đen bay trở về trên cánh tay của chủ nhân nó. Hỏa Điều sau khi hành pháp xong cũng hóa thành ngọn lửa biến mất giữa không trung. Mộc Tinh Thiên Sứ Trưởng nói với mọi người:

“Giờ đến phận sự của muội nhi? Có lẽ phải nhờ đến huynh ấy giúp lần này!”

Nói xong, Thiên Sứ đứng dậy và xướng ngâm:

“ Âm áp như tình thương của Cha
Dịu dàng như vòng tay của Mẹ
Âm thâm như bóng nguyệt trong mây
Lặng lẽ như vàng dương khuất núi
Tinh khiết như sương mai trên lá
Người chẳng xa những nơi thanh tịnh
Mãi chăm lo phận sự của mình
Lặng lẽ, âm thâm độ chúng sinh
Đến đây cùng ánh sáng thiện lành
Hỡi Thủy Tinh Liên Hoa Tiên Tử!!”

Diệu Hương Tử vừa dứt lời, một luồng hơi thanh nhẹ dần ngưng tụ trước mặt nàng, một hoa sen màu trắng tinh khiết như thủy tinh xuất hiện ngay nơi ấy, tỏa hương thơm ngào ngạt. Trên đóa sen ấy là một Tiên Tử thanh tú với đạo bào bạch y, điểm xuyết những hoa sen màu xanh gọn sóng nhẹ nhàng. Tiên Tử vừa xuất hiện liền nhẹ

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

nhàng nâng đóa sen nhỏ đang cầm nơi tay lên, đóa hoa ấy bay lên cao, phóng ra vô số những hạt nhỏ li ti, sáng lấp lánh. Ngay sau đó, dưới chân các vị Thiên Sư bỗng xuất hiện các hoa sen trắng tinh to lớn, cánh của những bông hoa ấy cuốn lấy các vị Thiên Sư, chúng trở thành các nụ hoa hàm tiếu. Thoáng chớp mắt, từ các nụ hoa phát ra ánh sáng, các bông hoa lại nở ra, các vị Thiên Sư xuất hiện với thân ảnh lạnh lặn, những vết thương và khí độc đều đã biến mất. Vị Thiên Sư mới xuất hiện hành pháp xong liền bay trở về hậu phương bên phía Thiên Giới. Các Thiên Sư Trưởng lẫn những tướng lĩnh của lực lượng Vô Minh đều đã kiệt sức sau các trận đấu pháp mất nhiều khí lực của mình. Chỉ còn lại các vị Tiểu Thiên Sư chiến đấu với các âm binh, ngũ quỷ. Cả hai bên giao tranh quyết liệt bất phân thắng bại. Giữa lúc hỗn chiến náo loạn ấy, bất chợt một hương thơm ngào ngạt lan tỏa khắp chiến trường, đồng thời tiếng binh khí va chạm nhau cũng được tiếng nhạc du dương lấn át. Chư Thiên Ca, Thiên Nhạc lại thị hiện giữa thiên không, hòa tấu, ngân nga mấy câu kệ vi diệu:

“Trời trời mình không mới thiệt bần
Một nhánh sen trắng nấu nung thân
Ở nhà mượn đám mây xanh thăm
Đỡ gót nhờ con hạc trắng ngàn
Bố hóa người đòi gậy mỗi Đạo
Gia ân đồ đệ dựng nền nhân
Chùng nào đất dậy Trời thay xác
Chư Phật, Thánh, Tiên xuống ở trần...”

Từ giữa không trung, mây lành ngũ sắc xuất hiện, thấp

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

thoáng trong vàng mây ngũ sắc có rất nhiều chim bạch hạc bay ra theo hình xoắn ốc, giữa trung tâm xoắn ốc mang màu trắng tinh khôi ấy là một thân ảnh hiền từ toàn thân khoác đạo bào bạch y, dịu dàng tựa như ánh bình minh ban mai xuất hiện. Vị ấy lại giơ tay lên, từ giữa lòng bàn tay của ngài muôn đạo hào quang rực rỡ phát xuất chói lọi, giữa vàng hào quang ấy chiếc Thiên Bình vàng óng dần xuất hiện rõ ràng, nó liền rung nhẹ vài cái kêu lên tiếng leng keng vô cùng thanh tịnh.

Tất cả mọi thanh âm nơi chiến trường phút chốc đều im bật, sự thanh tịnh bao trùm khắp nơi, ánh sáng ngũ sắc bao phủ hết toàn bộ chiến trường. Trong vài sát na, khi tất cả mọi người cả bên Thiên Giới lẫn phía Vô Minh định thần lại thì vị ấy đã biến mất tự bao giờ, chiến trường cũng đã trở nên yên tịnh vô cùng, cả hai bên đều đang ở hai bờ chiến tuyến, không còn cảnh loạn đấu nữa, chỉ còn lại Thanh Tịnh Đại Sĩ cùng với Kim Quang Sứ đang ở giữa chiến trường trước cổng Cực Lạc Quốc. Nhị vị cũng lặng thinh nhìn nhau, bất giác chẳng ai nói lời nào mà hai luồng khí một tím đen, một sáng trắng liền đại phát rực rỡ từ thân ảnh nhị vị, rồi cả hai luồng khí hòa quyện vào nhau tạo nên một pháp giới có hình Thái Cực Đồ, chấn động thiên địa, liền sau đó là một tiếng nổ long trời lở đất vang lên, từ nơi vai của Kim Quang Sứ một luồng khói đen kịt bốc ra ngùn ngụt.

“Ah... Đạo hạnh cao thâm! Lực thanh tịnh của huynh quả nhiên mãnh liệt vô cùng... bội phục... bội phục...! Lần này ta chiến bại cũng mãn nguyện... hữu duyên tái ngộ Đạo huynh!”

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Kim Quang Sứ liền hóa thành luồng khí đen bay mất. Thấy chủ tướng của mình đã chạy trốn, bọn Huyền Mộng lẫn âm binh, Tà Thần cũng đều hóa thành những luồng khí đen bay khỏi Thiên Giới. Sự chạy trốn đột ngột và đồng loạt của bọn chúng làm cho Thiên Giới như bị đám mây đen bao phủ cả một vùng trời. Cảnh tượng ấy nhanh chóng kết thúc. Lúc bấy giờ, cổng Cực Lạc Quốc cũng dần dần được mở rộng ra, các chơn hồn tu luyện trước cổng liền đồng loạt ủa vào chẳng cần đợi chờ thêm nữa. Giữa không trung, tiếng chuông vang vọng âm áp chấn động khắp Thiên Địa, chư Thiên Ca, Thiên Nhạc lại tấu lên giai điệu du dương và ngân nga:

“Hồng chung sơ khấu, bảo kê cao ngâm
Thượng thông Thiên đàng, hạ triệt Địa phủ
Khánh chúc Tam Kỳ hoằng khai Đại Đạo
Càn Khôn đại thống, phổ cập Ngũ Châu
Ân đức hóa thâm cao thăng Đạo vị...”

Liền đó, thanh âm âm áp quen thuộc với tất cả các Thiên Sứ lại vang lên tận trong tâm can các vị:

“Nơi Cực Lạc Quốc, dù Nguyên Nhân, Hóa Nhân, hay Quỷ Nhân chẳng nữa, đoạt được chữ Hòa Ái với chữ Nhân, mới nhập vào nơi này được. Dù cho vạn kiếp sanh có dày công tu luyện mà còn ganh ghét, đố kỵ, thiếu tình yêu thương hòa ái cùng nhau thì sẽ phải dưới quyền của Vô Minh, không trông mong gì đạt Đạo đặng!”

Thiên Giới lại trở nên sáng đẹp rực rỡ với muôn đạo hào quang chiếu rọi khắp các tầng trời bởi ánh sáng của các vị Thiên Sứ khi bay về với các Cung, Động phủ của mình khắp Thiên Giới.

Chương 8

Hạnh phúc chân thật

Trong bóng đêm tịch mịch nơi Vô Minh Giới, Kim Quang Sứ lặng lẽ đắm chìm với dòng ký ức, từng đợt từng đợt như sóng triều dữ dội ủa về khiến ngài có những biểu tình đặc biệt:

“Ta nghĩ, có lẽ vì tình thương yêu vô cùng tận mà Từ Phụ đã cho phép bọn chúng trở về với Người, dù chúng chẳng xứng đáng. Dù rằng ta hiểu rõ sự tồn tại của mình duy chỉ có Cô Độc là người bạn thân thiết nhất, nhưng giờ đây ta lại cảm thấy cô đơn, trơ trọi quá...”

Trong ta lại dâng trào khát khao mãnh liệt được nhìn thấy Phụ Mẫu, được trở về nơi Bạch Ngọc Kinh và làm những công việc trước đây mình từng làm. Không biết các Đấng ấy như thế nào, có vui vẻ không, có còn nhớ ta không... có còn lo lắng quan tâm đến ta, còn yêu thương ta nữa không...

Ta nhớ những huynh đệ cùng đồng hành với ta, mang ánh sáng của Thầy đến những nơi tối tăm.

Ta nhớ Thánh Hỏa, người luôn sát cánh cùng ta trong ánh hào quang rực rỡ, ấm áp...

Ta nhớ những gì ta đã tự hứa với mình rằng ta sẽ cùng các huynh đệ khác làm cho cả vũ trụ này tràn ngập trong ánh sáng của tình yêu thương và công chánh...”

Đang chìm đắm trong dòng tư niệm và hình ảnh tươi đẹp, ấm áp của quá khứ hiện về một cách rõ nét, Kim Quang Sứ lại nghe thấy thanh âm ấm áp, thân quen ngày

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sứ

nào từ trong tâm thức của mình:

“Ta mong con có được hạnh phúc chân thật. Hãy trợ duyên khảo đảo thật tốt trong kỳ Long Hoa Đại Hội tuyển chọn chư Thiên sắp tới, nghe con!”

“Khi ta suy tư về những điều tốt đẹp trong quá khứ một cách sâu sắc, Thầy đã nói với ta, từ tận nơi sâu thẳm tâm can đã lạnh giá và nhuốm màu u tối của ta. Tiếng nói ấy vừa dứt, trong ta có một làn hơi ấm áp trào dâng, thắp sáng tâm hồn u mê, đơn độc của ta.

Ta thật hạnh phúc quá đổi. Đã nhiều kỷ nguyên trôi qua, hàng trăm muôn vạn năm... ta chẳng còn nhớ nổi nữa, có lẽ còn lâu hơn thế chứ.

Suốt một khoảng thời gian dài đằng đẵng khiến ta luôn dần vật, đau khổ, hổ thẹn với tội lỗi của mình... chẳng biết phải làm sao để chuộc lại lỗi lầm, chẳng biết đến bao giờ ta mới có thể sống thật với chính mình. Ta đã sống không thật với những điều ta hằng mơ ước quá lâu.

Cũng bởi các huynh đệ còn đang phải chịu đọa đày nơi Cõi Vô Minh, ta phải giả như mình còn muốn chiếm ngôi của Từ Phụ để cho bọn Huyền Mộng không làm hại những người huynh đệ ấy. Giờ đây, Người lại tin tưởng, giao cho ta trọng trách quan trọng này, sự tồn tại của ta lại trở nên hữu ích cho chúng sanh!”

Kim Quang Sứ bỗng nhiên cảm nhận có thứ gì đó vừa dịu mát, vừa ấm áp đang lăn nhẹ trên khuôn mặt khô lạnh của mình.

“Gì đây...? Thứ ta đã đánh mất từ rất lâu rồi... ta nghĩ chẳng bao giờ có thể tìm lại được. Những tưởng nó đã cạn khô theo dòng thời gian với những tội lỗi của ta

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

rồi... nó cay, mặn, đắng... nhưng ngọt ngào làm sao...”

Giữa thiên không cô tịch, ngũ quang chiếu diệu khắp nơi, chư Thiên Ca, Thiên Nhạc lại thị hiện giữa nơi tối tăm đã được nhuộm đầy ánh sáng, các vị cùng hòa tấu, ngân nga lên giai điệu du dương:

“ Rời đến một ngày
Khi Duyên đủ đầy
Ngũ quang nhuộm màu thiên không
Bách hoa tô điểm địa diện
Thiên Địa giao hòa
Nhân gian đa tình
Nào ai có biết...
Là vui
Là sầu
Là bi ai
Là hạnh phúc
Chỉ mình ta thấu đáo
Lặng lẽ về nhà
Nơi suối nguồn tươi mát
Nơi muôn hoa khoe sắc
Nơi muôn thú vui đùa
Nơi chim rừng réo gọi
Chỉ mình ta thấu đáo
Lặng lẽ về nhà
Nơi Dao Trì thơm ngát
Nơi Dao Trì thanh khiết
Đã sẵn một đài hoa...”

Dòng nước mắt của Kim Quang Sứ vừa rơi xuống, từ thân ảnh của ngài phát ra một quang sáng bảy màu.

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

Quầng sáng linh thiêng ấy bao phủ cả thân hình lạnh giá, đen kịt đã nhuộm màu của tằm tối, lạnh lẽo, cô đơn và đau khổ từ lâu. Những đôi cánh đen lạnh giá trở nên trắng phau tinh khiết không chút tì vết, bộ đồ màu xám đen cũng hoá thành màu trắng tinh khôi điểm xuyết những đóa sen vàng hàm tiếu, trên tay ngài xuất hiện chiếc Thiên Bình bằng vàng rực rỡ.

“Ngay trong lúc ta còn ngỡ ngàng trước những gì đang diễn ra, các vị Thiên Sứ đã từng cùng ta đồng hành mang ánh sáng thiêng liêng đến Cõi Vô Minh từ thuở khai Thiên lập Địa là Nhiệt Tâm, Dũng Cảm, Hy Vọng, Ý Nguyện, Hối Ngộ, Từ Ái và ngay cả Thánh Hỏa với làn hơi ấm áp cũng đã đến bên ta. Chúng ta hội ngộ trong tình yêu thương ấm áp, chân thực... hạnh phúc vô cùng...”

Các Thiên Sứ mỉm cười nhìn Kim Quang Sứ, rồi đồng thanh chào đón ngài:

“Mừng huynh trở về!”

Kim Quang Sứ đã lao vào cả nhóm, ôm chặt lấy họ trong niềm hân hoan vui mừng vô biên. Tất cả các tội hồn đang chịu đằn vặt trong đau khổ nơi cõi Vô Minh cũng được nhẹ nhàng tâm trí, trở về cõi trần đầu thai trả các món nợ do họ gây ra. Các tòa lâu đài của bọn Huyền Mộng xây dựng cũng tan biến trong màn đêm Vô Minh.

Giờ đây, những nơi nào tối tăm có các tội hồn và cư dân của cõi Vô Minh cư ngụ nơi ấy, đã có những vị Thiên Sứ tình nguyện nhận lãnh trách nhiệm giáo hóa tại các nơi thiếu ánh sáng ấy, giúp cho mấy linh hồn đang mê muội được mở mang trí tuệ, định thân định trí, ăn

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

năn sám hối, trở về trần gian chịu trả nợ duyên do mình gây ra...

“Bên cạnh ta không còn Cô Độc nữa, hấn đã cùng với đám bạn từ Vô Minh và những điều đen tối trong tâm ta sinh ra. Giờ đây, họ phải trở thành những kẻ giám sát và tạo mọi thử thách cho chúng sanh, đặc biệt là những ai có ý chí quyết tâm cao, muốn tu hành trong một kiếp có thể trở về cùng Phụ Mẫu.

Nếu kẻ nào đã quyết chí, muốn tu luyện lên cao tột bậc nhưng do thử thách khắc nghiệt của đám Huyền Mộng mà không vượt qua được, có ý định từ bỏ con đường tu luyện thì ngay lập tức, những người huynh đệ của ta sẽ xuất hiện và trợ duyên, làm cho mọi chuyện trở nên tốt đẹp hơn.

Kẻ nào thiếu niềm tin và hy vọng, chúng ta mang đến họ niềm tin và hy vọng.

Kẻ nào thiếu tình thương yêu, chúng ta mang hơi ấm tình thương đến với họ.

Kẻ nào muốn được trở nên trọn lành thì chúng ta lại tạo nên những thử thách ở những điểm họ còn yếu kém để cho họ được mạnh mẽ, trở nên trọn lành trong sạch.

Tất cả chúng sanh, kẻ nào thiếu điều gì cần thiết với họ, chúng ta sẽ mang đến cho họ thứ đó để họ có thêm dũng khí bước trên con đường trở về cội nguồn của mình là Phụ Mẫu, là Đạo.

Như thế mới có thể giúp đỡ cho các huynh đệ đang chìm đắm trong đau khổ luân hồi một cách trọn vẹn. Còn ta, tuy rằng chưa thể trở về với ngôi vị trước đây của mình nhưng trong thâm tâm ta, tinh thần của ta đã có

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

một niềm hạnh phúc bất tận khi được Thầy tin tưởng giao cho mình một nhiệm vụ mới.

Việc mang ánh sáng ấm áp từ tình yêu thương công chánh của Phụ Mẫu đến với những nơi còn Vô Minh che lấp, ta mong rằng có thêm nhiều các huynh đệ khác cũng cùng làm với ta, sẽ có thêm nhiều Kim Quang Sứ, nhưng Kim Quang Sứ sa ngã thì ta mong rằng chỉ dừng lại ở một mình ta là đủ. Các huynh đệ hãy vững bước trên con đường trở về cội nguồn của mình. Đừng quên rằng bên cạnh các huynh đệ, chúng ta luôn tồn tại.

Đừng rời xa Hy Vọng, Ý Nguyện, Dũng Cảm, Hối Hận, Nhiệt Tâm, Từ Ái, Thánh Hỏa và ta, ta chẳng còn là Kim Quang Sứ nữa, ta đã được Thầy ban cho Thánh Danh mới khi nhận trách nhiệm mới, là Công Chánh.

Quả thực, phải Công Bình Chân Chánh mới có thể khảo đảo các huynh đệ sao cho trở nên trọn lành chứ!”

Tại Kim Quang Cung, cây linh thụ Thất Sắc Hoa đã khô héo từ xa xưa bất chợt tỏa hào quang chói lọi khắp cung, trong ánh sáng vi diệu ấy, linh thụ đã hồi sinh, xanh tốt trở lại, cây nở ra chín loại hoa báu và chín loại quả ngọt đủ màu sắc thơm ngon vô cùng. Dưới gốc linh thụ, một mầm sống lại đâm chồi, chỉ trong vài sát na, chồi cây ấy đã lớn mạnh, biến thành một cây Mai Côi quần quýt bên linh thụ Cửu Sắc Hoa, trên những cành của cây vừa mọc lên ấy cũng có những đóa hoa hồng thắm tinh khôi tỏa hương thơm dịu ngọt lan tỏa khắp nơi, đón chào chủ nhân của Kim Quang Cung hồi Cung.

Trong vũ trụ bao la, có một Thiên Sứ trên tay cầm chiếc Thiên Bình, luôn cùng với các huynh đệ và thân

Cửu Thiên Ký – Huyền thoại Kim Quang Sư

hữu của mình âm thầm lặng lẽ mang hạnh phúc đến cho chúng sanh bằng nhiều cách khác nhau, ở những nơi tràn đầy ánh sáng tình yêu thương và cả những nơi tối tăm, u minh, lạnh lẽo, hoang vắng...

Rồi ngày kia khi hạt giống đơm bông
Kẻ đủ Duyên lại trở về với Đạo
Lại đem, lại mang, lại gồng gánh
Khỏi yêu thương nay kết quả từ bi...

Chung

.....

Chân thành cảm ơn quý độc giả đã dành thời gian quý báu của mình để đọc, suy ngẫm và chiêm nghiệm toàn bộ tác phẩm này.

Tha thứ, không phải chỉ là khi ta buông xả cho một ai đó về điều gì, hay được nhận từ người nào đó sự hỷ xả của họ vì những điều bất thiện mà ta đã làm. Tha thứ khó nhất chính là có thể tự tha thứ cho chính mình, những tội lỗi tưởng chừng không thể nào bỏ qua được và khi ta đã thực sự thấu hiểu lỗi lầm ấy nguy hại đến dường nào.

Mong rằng câu chuyện này sẽ là một sự trợ duyên, giúp cho quý vị có thêm được phần nào trí tuệ, tinh thần cũng như sự đồng cảm, mở rộng lòng mình trên bước đường tinh tấn, ngày một trọn lành, trở về với Chân, Thiện, Mỹ, về cùng Phụ Mẫu, về với Đạo, nơi phát xuất ra muôn vạn loại sinh linh trong khắp cõi vũ trụ này.

Mến chúc quý vị thân tâm an lạc, thường tinh tấn!

Chú thích của tác giả

Tên riêng và nguồn gốc các từ ngữ:

1. Kim Quang Sứ:
Sứ giả ánh sáng, sao mai, xuất phát từ tên gọi Lucifer mà bên Châu Âu còn gọi là chúa quỷ, thiên thần sa ngã.
2. Đức Mẹ Muôn Loài, Đức Phật Mẫu, Thiên Mẫu, Thiên Hậu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Từ Mẫu:
Là các danh từ chỉ về Đức Mẹ chung của muôn vạn loại sinh linh khắp trong vũ trụ này.
3. Đức Chí Tôn, Đấng Cha Lành, Đức Chúa Trời, Đại La Thiên Đế, Hồng Quân Lão Tổ, Thầy, Từ Phụ:
Là các danh từ chỉ về sự thị hiện của Đấng toàn giác, toàn năng của muôn vật loại, với mỗi nền văn hoá, tín ngưỡng khác nhau thì có một cách gọi vị chúa tể sáng tạo nên vạn loại bằng một danh từ riêng biệt.
4. Thiên Nhân: Mắt của Trời, thường được thể hiện là hình ảnh mắt trái, tượng trưng cho tính dương, Minh Triết, trí tuệ tốt cùng của yêu thương và công chánh, biểu tượng của Đức Chí Tôn.
5. Thiên Cung: Chỉ về các cung điện cõi Thiên Giới, nơi cư ngụ của chư vị cao trọng.
6. Diêu Cung, Diêu Trì Cung: Nơi Đức Mẹ Muôn Loài cư ngụ.
7. Ngọc Kinh, Bạch Ngọc Kinh: Nơi Đức Chúa Trời cư ngụ.
8. Phụ Mẫu: Danh từ gọi chung về Đức Chí Tôn và

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

Đức Phật Mẫu.

9. Thượng Đế, Thiên Đế:

Vị chúa tể bề trên. Mỗi một cõi giới có một vị cai quản tối cao, vị ấy được gọi là Thượng Đế của cõi giới ấy, vị thường được nhiều người biết đến là Đế Thích Thiên.

10. Đại La Thiên Đế - Chúa Tể Càn Khôn Vũ Trụ:

Đại la là tấm lưới lớn, Thiên Đế là chỉ về vị chúa tể một cõi. Đại La Thiên Đế ý chỉ về vị chúa tể của tất cả các chúa tể, chính là chỉ về Đức Chí Tôn, là Đạo, nguồn gốc của vạn loại.

11. Cực Lạc Quốc – Cõi Niết Bàn:

Cảnh giới của niềm an lạc, nghỉ ngơi thật sự, nơi các vị giác ngộ trọn lành cư ngụ.

12. Từ Ái, Dũng Cảm, Hối Ngộ, Hy Vọng, Nguyên Ước, Thánh Hòa, Nhiệt Tâm, Công Chánh:

Đây là nhóm các nhân vật tượng trưng cho những đức tính tốt mà chúng ta cần phải rèn luyện và thực hành để có được cuộc sống hạnh phúc trường tồn.

13. Huyền Mộng, Ngông Cuồng, Hận Thù, Mê Muội, Ân Nguyệt, Tàng Hoa, Cố Chấp, Tham Vọng, Cô Độc:

Đây là nhóm các nhân vật xuất hiện từ cõi Vô Minh. Đó là những tính không tốt của con người chúng ta. Chúng ta sẽ dễ dàng đánh mất tất cả nếu để những cảm dỗ của chúng chi phối.

14. Quyền Lực, Danh Lợi, Tài Lộc, Dục Vọng, Ích Kỳ:

Đây là các tòa lâu đài và tháp được trang hoàng lộng lẫy, rực rỡ với bao lạc thú. Là môi nhử của Vô Minh

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

để dẫn con người vào đường tội lỗi dễ dàng.

15. Thiên Giới, Thiên Đường, Thượng Giới:
Chỉ về cảnh giới thanh khiết, thanh tịnh có các vị Thiên Sứ lẫn Tà Thần cư ngụ.
16. Vô Minh Giới: Những cảnh giới đen tối, mờ mịt thiếu ánh sáng, không phân định rõ ràng ranh giới của bóng tối và ánh sáng. Nếu nói về con người thì đó là sự thiếu hiểu biết, mê muội.
17. Âm Quang: Âm là tối, bóng râm. Quang là ánh sáng. Âm Quang chỉ về nơi tối tăm thiếu ánh sáng, gần nghĩa với Vô Minh, U Minh.
18. Tam Thập Lục Thiên: Ba mươi sáu tầng trời trong đại vũ trụ từ khai thiên lập địa.
19. Tam Thiên Thế Giới: Ba ngàn thế giới khác nhau trong vũ trụ.
20. Thất Thập Nhị Địa: Bảy mươi hai Địa Cầu, là các cõi giới hữu hình, là Hạ Giới
21. Thập Điện Diêm Cung:
Mười cung điện nơi Cõi Âm Quang, nơi để cho các linh hồn cư ngụ sám hối tội tình. Một số tôn giáo gọi nơi đây là Địa Ngục, có bọn quỷ tra tấn tội hồn. Nhưng thật ra thì không phải thế, chỉ là do các tội hồn nơi đây đều là những kẻ hung dữ lúc còn sống, nên khi chết rồi vẫn còn hung dữ, ăn hiếp lẫn nhau. Mà các tội hồn làm điều tội lỗi thì bị gọi là quỷ nên mới có khái niệm quỷ tra tấn là vậy. Thêm vào đó là những đả vật, đau khổ từ trong tư tưởng của các chơn hồn đó về những tội lỗi đã làm khi còn sống.

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sứ

22. Bồng Lai, Tiên Cảnh: Các cảnh giới của các vị Thần Tiên cư ngụ.
23. Tam Thập Lục Động: Ba mươi sáu động phủ của các Tà Thần, đối nghịch cùng Ba mươi sáu tầng trời của các Thiên Sứ.
24. Pháp Khí, Pháp Bảo, Bảo Bồi: Những thứ quý báu, có sức mạnh kỳ diệu là vật chất, thực vật, động vật và ngay cả con người.
25. Thần chú: Những bài thơ, câu nói, hát ngâm mang sức mạnh thiêng liêng bí ẩn.
26. Thiên Sứ: Sứ giả của Đạo Pháp, của Trời, sự hiện diện của tình yêu và công chánh, tất cả các vị Thần, Thánh, Tiên, Bồ Tát, Phật đều được gọi chung là Thiên Sứ.
27. Thiên Sứ Trưởng, Đại Thiên Thần, Đại Thánh, Đại Tiên: Các vị Tiên Thánh ở hàng trọn lành, cai quản nhiều vị Thần, Thánh, Tiên khác mang phần trách nhiệm trong phạm vi hoạt động của mình.
28. Tiểu Thiên Sứ: Các vị Thần và Thánh.
29. Thần Tiên: Các vị Thần, Thánh, Tiên.
30. Tinh linh: Tương đương Tiểu Thiên Sứ, có nhiều hình dạng khác nhau như cỏ cây, cầm thú... sống ở những nơi thanh khiết, hay giúp đỡ chúng sanh.
31. Chúng sanh, vạn vật: Chỉ chung tất cả loài người, động vật, thực vật và vật chất.
32. Tà Thần, Ác Thần: Các vị Thần nhưng lại gây khó khăn, thử thách cho chúng sanh, đối kháng cùng Thần Tiên.
33. Chiến Thần, Atula: Tương đương Thần, Thánh, hình

Cửu Thiên Kỳ – Huyền thoại Kim Quang Sư

dạng kỳ dị: thường là ba đầu sáu tay và bốn chân, mặt mày dữ tợn, có sức mạnh và pháp lực rất cao, tính tình nóng nảy nên cũng hay bị người ta gọi là ác thần. Nhưng cũng có nhiều vị Atula giúp đỡ chúng sanh, và cũng có nhiều vị Thiên Sư khi phải đối mặt với những sức mạnh to lớn của lực lượng đối kháng cũng thường biến thành hình dạng Atula để đương đầu với khối ác trọc vì Atula có sức mạnh lẫn pháp lực cao.

34. Âm binh: Những binh lính của các Tà Thần, được tạo ra từ những tư tưởng xấu, trọc khí.
35. Trùng độc: Gọi chung các loài động vật nhỏ, côn trùng, bò sát có độc như: ếch, rắn, dơi, rết, ong,... Trùng độc tượng trưng cho sự hiện diện của nguy hiểm, nhưng nếu dùng đúng chỗ thì lại là thuốc cứu chữa rất linh diệu.